

**החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת
הון – שנת 2024**

כ"ט בטבת תשפ"ו

18.01.2026

מקרה הפרה 1/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 01.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 18,300 דולר ארה"ב מבלי שדיווח עליהם (שווי כולל של כ- 66,191 ש"ח) וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 53,893 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 01.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה בנתב"ג באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו בעל עסק מורשה לממכר גלילות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי 6,120 דולר ארה"ב משך מחשבון הבנק האישי שלו בכספומט השייך לקזינו, את יתר הכספים הרוויח מהקזינו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח בישראל על כספים שהינם מעל ל- 100,000 ש"ח ולכן סבר שהוא אינו עובר על החוק ושאינו צורך להצהיר על הכספים שברשותו. כמו כן, ציין כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,500 ש"ח.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 2/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 01.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,150 אירו ו- 6,300 ש"ח מבלי שדיווח עליהם (שווי כולל של כ- 22,823 ש"ח) וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,700 אירו (שווי כולל של כ- 10,750 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 01.01.2024 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר בבעלותו קיוסק באזור כפר קאסם. המפר הגיע למעבר הגבול לאחר שחזר מטיול בטורקיה, לשם יצא דרך נתב"ג.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעבודתו, וכי המיר חלק מהכספים משקלים לאירו בבנק. לדברי המפר, הוא יצא מישראל לטורקיה כמה ימים קודם לכן, עם סך של 6,300 ש"ח ו- 6,000 אירו, כאמור, דרך שדה התעופה בן גוריון. לעניין יעד הכספים, טען כי הכספים נועדו עבור השתלת שיער שתכנן לעשות בטורקיה, אך כי החליט שלא לבצע את ההשתלה במכון עקב חילוקי דעת שהיו לו מול המכון. לפיכך, טען המפר כי חזר עם הכספים, למעט סכום קטן שהוציא על קניות בטורקיה. המפר טען כי הגיע עם כספים במזומן משום שהמכון בטורקיה ביקש לקבל את התשלום במזומן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח בישראל, וכן הודה כי לא דיווח על הכספים גם ביציאתו מישראל. כמו כן, ציין כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול, המורים על חובת הדיווח, זאת על אף שעבר דרך מעבר הגבול מספר פעמים בשנה החולפת. כאשר נשאל המפר על ידי בודקי המכס כמה כספים יש ברשותו, השיב כי ברשותו 4,000 אירו. בהמשך לכך, התבקש המפר להציג את הכסף, והוא הוציא חבילה מכיסו, אך לאחר ספירת הכספים התברר כי בחבילה היה רק 3,000 אירו. כאשר נשאל המפר לעניין הימצאות שאר הכספים, הוציא חבילה מכיסו השני, והודה שיש בה 1,000 דולר ו- 6,300 ש"ח. המפר טען כי חשב שהוא נשאל רק לגבי סך הכסף הזר שברשותו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה

לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 3/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 8.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 16,500 דולר ארה"ב ו- 9,950 ש"ח מבלי שדיווח עליהם (שווי כולל של כ- 70,095 ש"ח) וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 15,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 57,958 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית עם המפר לכאורה וכן עם עו"ד מטעמו.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, תושב נצרת, אשר בבעלותו חנות לתוספי תזונה (עוסק מורשה). הוא הגיע למעבר הגבול, לטענתו, לאחר שחזר מטורקיה דרך ירדן. מטרת נסיעתו, לטענתו, הייתה לצורך ביצוע טיפולי שיניים ולצורכי עסקים בטורקיה.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי כ- 9,000 דולר ארה"ב קיבל מספק של בגדי ספורט אשר היה חייב לו כסף ונמצא בטורקיה. בנוגע ליתר הכספים, טען כי הינם מקופת העסק שלו וכן כי חלק מהכספים היו בביתו מנסיעות קודמות לחו"ל. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור טיפולי שיניים שתכנן לעבור בטורקיה וכן לצורך השלמת עסקה של בגדי ספורט בטורקיה כאמור לעיל. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. יש לציין, כי המפר לכאורה הסליק חלק מהכסף בתוך קופסת כדורים וכאשר נשאל על כך בחקירתו ענה שהוא פחד שיגנבו לו את הכסף בטורקיה ובירדן, בגלל שהוא היה במלון 3 כוכבים והוא לא סמך על המלון. כמו כן, במעמד הבדיקה במעבר הגבול נשאל פעמיים האם יש ברשותו דבר מה להצהרה וענה בשלילה על כך.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח בנתבי"ג על כספים בסך 50,000 ש"ח, אך לא ידע שקיימת חובה לדווח גם במעברי הגבול היבשתיים על כספים מעל 12,000 ש"ח. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת דיווח והצהיר כי זו הפעם הראשונה שהוא נוסע דרך ירדן. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר הסליק את הכספים שברשותו והצהיר כי הכיר את חובת הדיווח על כספים בסך 50,000 ₪ ויחד עם זאת נמצאו ברשותו כספים העולים על סף דיווח זה באופן משמעותי. לטובת המפר, נשקלו שיתוף הפעולה שלו עם המכס וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 4/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.01.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב מבלי שדיווח עליהם (שווי כולל של כ- 36,451 ש"ח) וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כלל הכספים בסך 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 36,451 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, תושב עיילבון, אשר עתיד להתחיל לימודי תעשייה וניהול בשנה הנוכחית, כרגע אינו עובד. הגיע למעבר הגבול במטרה לנסוע לחופשה לרגל חג המולד בטאבה וכן על מנת לשחק בקזינו שבמלון הילטון שנמצא בטאבה. המפר יצא לטאבה ונכנס בחזרה לישראל על מנת להעביר כספים מישראל בחזרה לטאבה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי כלל הכספים אינם שייכים לו וכי הם שייכים לאדם אחר אשר פגש בקזינו ועשה לו טובה כשהעביר עבורו את הכספים. לטענתו, יום קודם לכן בילה בקזינו של המלון ושם פגש אדם מבוגר שאותו לא הכיר לפני בשם ענאן אבו נאג'י. לטענתו, אותו אדם התחיל לתחקר אותו על משפחתו וסיפר לו כי הוא מכיר אותם וכי הבן שלו אמור להגיע מאוחר יותר באותו היום למעבר להביא לו כסף אך הוא מתעכב ולכן ביקש ממנו שיפגוש בחורה בשם שנית במעבר הגבול והיא תיתן לו את הכסף. לטענתו, הוא לא רצה לעשות זאת, אך מכיוון שהמבקש היה אדם מבוגר והוא רצה לעזור לו, הוא השתכנע ועשה זאת. במעבר הגבול פגש את אותה בחורה שהגיעה במונית ונתנה לו את הכסף. לאחר מכן חזר למעבר הגבול על מנת להעביר לענאן את הכספים כאמור. לטענתו, זו הפעם הראשונה שהוא מעביר כספים בעבור אחר ועשה זאת מתוך רצון לעזור לאותו אדם מבוגר.
6. יש לציין, כי המפר לכאורה לא הציג אסמכתאות או אישורים על הכספים שנמצאו ברשותו **ועל כן כלל הכספים נתפסו**. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, לטענת המפר, ידע כי קיימת חובת דיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח בכניסה לישראל אך לא ידע כי קיימת חובה דומה גם על הוצאת כספים מישראל. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. יש לציין, כי במהלך חקירתו הוצג לו שובר המרת כספים מיום קודם לכן, וכן נשאל על כך שבמעמד יציאתו מישראל למצרים יום קודם הוסבר לו החוק ועל כן לא

- ברור מדוע בכל זאת הוא לא הגיע להצהיר על הכספים שברשותו. לטענתו, לא הבין נכונה את דבריו של בודק המכס וחשב שעליו להצהיר רק על כספים בכניסה לישראל, כפי שמפורט לעיל. למפר אין קשרים עסקיים או נכסים בחו"ל. הוועדה לא קיבלה את טענותיו לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, כאשר נשאל המפר בוועדה לגבי תגובתו של אותו אדם על כך שהכספים לא הגיעו אליו בסופו של דבר, ענה כי הוא חשב שהוא גנב לו את הכסף ולא האמין שחקרו אותו ועיכבו אותו בגלל הכסף. על כן, אביו נאלץ להעביר לאותו אדם את הכסף הזה כי הוא לא רצה שבנו יסתבך ולכן העביר לו את כל הסכום.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה ואת נסיבותיה החמורות של ביצועה, תוך העברת כספים מישראל ומחוצה לה בעבור אדם זר, כשהמפר הכיר את חובת הדיווח על הכספים. כן נשקלו שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 5/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 7,500 דולר ארה"ב, 200 אירו ו- 10,150 לירה מצרית מבלי שדיווח עליהם (שווי כולל של כ- 29,570 ש"ח) וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 17,269 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר בבעלותו עסק לפחחות וצבע בתל אביב. המפר הגיע למעבר הגבול, לטענתו, לאחר שעבר את הגבול מישראל למצרים יום קודם לכן. לטענתו, עם הגעתו למצרים הרשויות במצרים עיכבו אותו ולא אפשרו לו להיכנס למצרים – מסיבה לא ידועה. בשל העובדה שמעבר בגין נסגר בשעה 17:00, הוא נאלץ להמתין עד הבוקר ועבר חזרה לישראל דרך מעבר הגבול.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מדובר בכספים שמקורם מעבודתו ואותם משך במט"ח מחשבונו העסקי ומחשבונה הפרטי של אשתו (ציין כי יוכל להראות אסמכתאות על כך במידת הצורך). לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור הוצאות אישיות ובזבזים בטאבה. עם זאת, מכיוון שבסוף לא הגיע בכלל ליעדו כפי שמפורט לעיל, לא בזבז את הכספים וחזר לישראל עם אותו סכום שעמו עבר את הגבול יום קודם לכן. כאשר נשאל בחקירתו מדוע לא השתמש בכרטיס אשראי אלא במזומן בלבד, טען המפר כי כאשר ביקר בקזינו במצרים בעבר, הכספומט בלע לו את הכרטיס ולכן הוא לא סומך על הכספומטים שם והביא עוד כספים במזומן כרזרבה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח בנתב"ג על כספים בסך 50,000 ש"ח, אך לא ידע שקיימת חובה לדווח גם במעברי הגבול היבשתיים מעל 12,000 ש"ח. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, זאת על אף שהצהיר בחקירתו כי הוא נוסע לשארם א- שייח' מדי חודש. יש לציין, כי הוא לא הצהיר על הכספים שהיו ברשותו גם ביציאה מישראל ובעת הכניסה למצרים. לטענתו, הבודקים בצד המצרי ראו את הכספים שהיו לו, ספרו אותם ובדקו שהם לא מזויפים אך לא אמרו לו שעליו להצהיר לגביהם ולכן לא ידע כלל שהוא מפר את החוק. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,700 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 6/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 10.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 21,370 ש"ח מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,370 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 10.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר בפזורה הבדואית, כרגע אינו עובד. הגיע למעבר הגבול לבדו לאחר שחזר מטיול במצרים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מקורם ממכירת אופנוע שהיה ברשותו, כשבוע לפני נסיעתו למצרים ובנוסף כספים שמשך מחשבון הבנק שלו טרם נסיעתו. בחקירתו הציג אישור משיכה מציינן בישראל על סך 5,540 דולר מיום 03.01.24. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי את כספי המכירה תכנן להפקיד בחשבון הבנק שלו וכי הכספים שנשא עמו נועדו עבור הוצאות הטיול השונות. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח במעבר. כמו כן, ציין כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לטענתו, יצא מישראל דרך מעבר הגבול עם 25,000 ש"ח, כך שלמעשה הפר את החוק גם בעת יציאתו מישראל, כאמור, לטענתו עשה זאת ללא ידיעתו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 7/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 9,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 33,069 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 20,943 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 15.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראל, חזר לישראל לאחר שיצא לטאבה עם אחיו וגיסו כמה שעות קודם לכן במטרה להמר בקזינו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים במשותף לו, לאחיו ולגיסו, איתם יצא מישראל, כאשר כל אחד מהם יצא עם כ- 3,000 דולר. המפר טען כי מקור הכספים שלו מעבודתו ממשכורת שקיבל במזומן מאחיו ועוד כסף מזומן שהיה בביתו מנסיעות קודמות. לעניין יעד הכספים, טען כי הכספים נועדו לצורך הימורים בקזינו. לטענתו, ברגע שהוא ראה שהם מתחילים להפסיד את הכספים, הוא לקח את הכספים של שלושתם וחזר

לישראל על מנת שלא יפסידו עוד כסף, והשניים האחרים חזרו מספר דקות אחריו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח בנתב"ג אך לא הכיר את חובת הדיווח במעברים היבשתיים. כמו כן, לטענתו, בצד המצרי בדקו את הכספים שהיו ברשותו ואמרו לו שהכל תקין מכיוון שמותר עד 10,000 דולר ולכן סבר שכך הדבר גם בישראל. בנוסף, ציין כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,100 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 8/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 15.01.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,900 דולר ארה"ב, 6,100 ש"ח ו-260 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 25,451 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,600 דולר ארה"ב, 6,100 ש"ח ו-260 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 13,325 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
 3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 15.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
 4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן על מנת לטוס לטורקיה לטיול עם חבריו.
 5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי חלק מהכספים נשארו בביתו מנסיעות קודמות, חלק מהכספים חסך מעבודתו ואת חלקם קיבל מחבר שהחזיר לו הלוואה. את הכספים לטענתו, המיר בצ'יינג' לדולרים. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים מיועדים עבור הוצאות הטיול בטורקיה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את החוק בנתב"ג, אך זו הפעם הראשונה שהוא עובר במעבר יבשתי והוא לא ידע שיש הבדל מבחינת רף הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
 7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחקר להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,400 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
 12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 9/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,300 דולר ארה"ב ו- 10,700 ש"ח (שווי כולל של כ- 26,811 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בסך 1,000 דולר ארה"ב ו- 10,700 ש"ח (שווי כולל של כ- 14,447 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, נכנס לישראל לאחר שחזר מטיול בטורקיה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו במסעדה. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי הכספים מיועדים לתשלום שכר לימוד עבור ארוסתו. לטענתו, כאשר הגיע לטורקיה על מנת לשלם עבור הלימודים, גילה ששינו את מועד התשלום ולכן לא הצליח לשלם והעדיף לחזור לישראל עם הכספים, על מנת שלא לבזבז אותם בטורקיה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח במעבר הגבול היבשתי, וחשב כי סף הדיווח זהה לזה בנתב"ג. כמו כן, ציין כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. לעניין נסיבות ההפרה, הוועדה לוקחת בחשבון גם את העובדה שכאשר נשאל המפר במכס אם יש ברשותו כספים, ענה בשלילה. המפר הסביר בדיון בפני הוועדה שאינו יודע עברית, אך כשנשאל מדוע ענה שהבין כשנשאל האם יש ברשותו סיגריות, ענה כי היה עייף מהנסיעה ולא ישן יומיים ולכן היה מבולבל וענה כן. בנוסף, הוועדה לוקחת בחשבון שזו לא הפעם הראשונה שבה המפר עובר במעבר הגבול, ואף לא הפעם הראשונה שבה הוא מעביר כספים מעל לסף הדיווח מבלי לדווח עליהם.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**

בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 10/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 21.01.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבין" כשברשותו כספים בסך של 3,001 דולר ארה"ב, 5,950 ש"ח ו-301 דינר ירדני (שווי כולל של כ-18,783 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,400 דולר ארה"ב ו-291 דינר ירדני (שווי כולל של כ-6,782 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. מדובר בהפרה חוזרת – הוועדה שדנה בעניינו ביום 28.12.22 הטילה עליו עיצום כספי של 3,000 ש"ח בלבד. באותו מקרה טען המפר כי לא ידע שסך הדיווח במעבר היבשתי שונה מהסך הקבוע בנתב"ג.
4. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 21.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
5. המפר הינו אזרח ישראלי העוסק כקבלן עצמאי בתחום הבנייה. לטענתו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם חברו, במטרה לצאת לטיול בעקבה שבירדן.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו והשקלים היו בארנק שתמיד נמצא אצלו ברכב. לטענתו, תכנן להביא עמו רק את הכסף הזר שנמצא ברשותו ואילו הכסף הישראלי נמצא בארנק ששכח ברכבו מנסיעות קודמות והוא לא היה מודע לכך. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים מיועדים עבור הוצאות הטיול בעקבה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, לטענתו, הכיר את החוק ואת חובת הדיווח הן בנתב"ג והן במעברי הגבול היבשתיים על כספים מעל 12,000 ש"ח אך טען שהיות והיה עם חבר, לשניהם ביחד לא היה מעל 24,000 ש"ח ולפיכך לא הפר את חובת הדיווח. בחלוקה רעיונית ביניהם, סכום הכסף לכל אדם לא עולה על סף הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר. כל הכספים היו של המפר והיו ברשותו והיה עליו לדווח כנדרש בחוק.

8. גם אם היה מחלק את הכספים בינו לבין חברו, כך שכל אחד מהם היה מחזיק סכום מתחת לסף הדיווח, הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. הפרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנָיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
10. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס. מאידך שקלה הוועדה כי מדובר בהפרה חוזרת.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,250 ש"ח בלבד.
14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 11/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 22.01.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,000 דולר ארה"ב ו-700 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 26,177 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 13,488 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 22.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר אזורי ישראלי אשר עובד כמנהל עבודה בתחום החריטה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו וכי חסך אותם במשך זמן רב. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים נועדו עבור מימון הוצאות הטיול בסין. לדבריו, הוא תכנן לטוס לטיול לסין מירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את החוק ואת חובת הדיווח. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, זאת על אף שעבר דרך מעבר הגבול לירדן מספר פעמים (מעל חמש פעמים בשנת 2023). לטענתו, בפעמים הקודמות שיצא דרך מעבר הגבול נשא עמו סכומים נמוכים יותר. בחקירתו סיפר כי בתו לומדת בירדן והוא היה נוסע לשם דרך מעבר הגבול על מנת לשלם עבורה את שכר הלימוד ואת הוצאות המחיה בירדן. לטענתו, הסכום המקסימלי שנשא עמו בנסיעות אלו היה 8,000 ש"ח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי המפר עבר דרך מעבר הגבול פעמים רבות (מספר פעמים בשנה החולפת) העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו וכן נשקל שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,600 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 12/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 25.01.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבין" כשברשותו כספים בסך של 6,977 דולר ארה"ב ו-600 ש"ח (שווי כולל של כ- 26,902 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,950 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 14,891 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר אזרח ישראלי אשר כרגע אינו עובד ולפני כן עסק בתחום קידוחי הבטון. לטענתו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם קרוב משפחתו במטרה לצאת לירדן ומשם לטוס לטורקיה לצורך טיפולי שיניים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מהכספים שברשותו כ- 4,000 ש"ח שייכים לו ושאר הכספים שייכים לקרוב משפחתו, אשר יצא עמו ממעבר הגבול. לשאלת החוקר מדוע הכספים של קרוב המשפחה נמצאו ברשותו השיב כי הם עשו קופה משותפת לצורך הנסיעה. המפר לא ידע לומר בוודאות מה הסכום המדויק שהיה ברשותו. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים נועדו לצורך ביצוע טיפולי שיניים באיסטנבול, שעלותם המשוערת עומדת על סך 14,000 ש"ח והוא שימש כמלווה של קרוב משפחתו. למרות אי הבהירות של גרסתו, הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן לא סבר כי עליו לדווח. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפזורים

- במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לטענתו, זו הפעם הראשונה שהוא נוסע דרך מעבר הגבול לירדן ולכן לא הכיר את החוק ואת חובת הדיווח על כספים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה כי גרסתו של המפר לא הייתה עקבית, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה ושיתוף הפעולה שלו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,000 ש"ח בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 13/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 25.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,700 דולר ארה"ב, 1,900 דירהם איחוד האמירויות הערביות, 8,800 לירה טורקית חדשה ו- 2,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 23,181 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,950 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 11,121 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.

4. המפר, אזרח ישראלי, הינו מהנדס ובעל חברה קבלנית. הגיע למעבר הגבול ביחד עם חברו ואחיו לאחר שחזרו מטיול באיסטנבול.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מעבודתו וכי משך את הכספים מהבנק. לטענתו, הכספים שהיו ברשותו שייכים לשלושתם במשותף והוא שמר את כלל הכספים אצלו כקופה משותפת שעשו לטיול. ברשות אחיו וחברו היו עוד כמה מאות שקלים אצל כל אחד מהם. לטענת המפר, הוא משך בשביל כולם כסף מהכספומט מהחשבון העסקי שלו כולל דולרים ושקלים. לגבי שאר הכספים – הדירה והלירות הטורקיות נשארו בביתו מנסיעות קודמות. לעניין יעד הכספים טען כי אלו נועדו עבור מימון הוצאות הטיול עבור שלושתם. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן לא סבר כי עליו לדווח. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,100 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 14/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 29.01.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,300 דולר ארה"ב, 600 דינר ירדני ו- 6,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 48,417 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,100 דולר ארה"ב, 600 דינר ירדני ו-6,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 36,354 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 29.01.24, אך מכיוון שלא ניתן היה להשיגו גם לאחר מספר ניסיונות, חברי הוועדה לא שמעו את גרסתו וקיבלו את ההחלטה בעניינו של המפר על סמך החומרים שבתיק הוועדה.
4. המפר אזרח ישראלי. בבעלותו חברה בתחום השיפוצים. לטענתו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם אחיו ועם בן דודו, במטרה לצאת לירדן ומשם לטוס לטיול בטורקיה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי חלק מהכספים שייכים גם לאחיו ולבן דודו. יש לציין, כי כלל הכספים נמצאו בכיס המעיל שלו. לטענתו, מקור הכספים אשר שייכים לו הינם מעבודתו ואותם המיר בצ'יינג' טרם נסיעתו. בחקירתו סיפר כי 4,800 דולר מסך הכספים וכן כל השקלים והדינרים שייכים לו. 2,000 דולר נוספים מסך הכספים שייכים לאחיו ושאר הכספים – כ-3,500 דולר שייכים לבן דודו. לעניין יעד הכספים, טען כי הכספים נועדו עבור הטיסה לירדן ולמימון הוצאות הטיול בטורקיה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן לא סבר כי עליו לדווח. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לדבריו אם היה מכיר את החוק היה מחלק את הכספים בינו לבין בני משפחתו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,600 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 15/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 29.01.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,400 דולר ארה"ב, 3,700 ש"ח, 460 דינר ירדני ו-1,600 אירו (שווי כולל של כ- 40,598 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בסך 5,150 דולר ארה"ב, 460 דינר ירדני ו-1,600 אירו (שווי כולל של כ- 28,417 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 29.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר עובד כנהג הסעות בחברת בנייה. לטענתו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם עוד חמישה בני דודים, במטרה לצאת לטיול משפחתי בירדן ובטורקיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הם עשו קופה משותפת וכל הכסף היה ברשותו לשם נוחות. מדובר בכספים שמקורם בחיסכון שלו וכן מעבודתו ועבודתם של הבני דודים. לדבריו, הם נוהגים לנהוג כך בכל הטיולים שנוסעים יחד באופן קבוע (לבן הדוד האחר בוצעה בדיקה של הכספים ונמצא שיש ברשותו סכום קטן - כמה מאות שקלים בערך ומעט מט"ח).
- לעניין יעד הכספים, לדבריו נועדו לצורך מימון הוצאת הטיול בירדן ובטורקיה ובזבזים לעשרה ימים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא נוהג לטוס דרך נתב"ג והוא מכיר כי סף הדיווח שם מעל 50,000 ש"ח. לדבריו לא חשב שיש שוני בסף הדיווח במעברי הגבול היבשתיים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. יש לציין שהמפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם המכס. הוא התנהג בצורה לא רגועה ומזלזלת לאורך כל תהליך תפיסת הכספים. כמו כן, הוא הטיח בפני עובדי המכס מילות גנאי וניסה לחטוף מעטפה מאיש המכס. במהלך חקירתו נרגע ושיתף פעולה.
8. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח

על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר. מאידך שקלה הוועדה את אי שיתוף הפעולה שלו באופן מלא עם המכס.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 16/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 29.01.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 7,000 דולר ארה"ב ו-2,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 28,788 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 16,587 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 29.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפרה אזרחית ישראלית אשר עובדת כעיתונאית בערוץ "כאן" בדיגיטל. לטענתה חזרה מירדן, לאחר שנסעה לצורך רישום בנה לאוניברסיטה ולביצוע התשלומים הרלוונטיים. בסופו של דבר החליטו שהוא לא ילמד שם לכן חזרה עם הכספים לישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי הכספים ממשפחתה וחלק מעבודתו של בנה. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים מיועדים עבור תשלום שכר לימוד לבנה וכן תשלום שכר דירה בירדן עבורו. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, לטענתה, חשבה כי החוק מאפשר לכל אדם לשאת 50,000 ש"ח (כ-12,000 דולר) ללא חובת הצהרה. כמו כן, טענה כי לא ראתה את השלטים המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,650 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 17/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב ו-400 אירו (שווי כולל של כ-76,127 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,600 דולר ארה"ב ו-380 אירו (שווי כולל של כ-26,124 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח אמריקאי המתגורר בניו יורק ובבעלותו מוסך וכן חברת ליסינג לרכבים, אשר הגיע לישראל לצורך ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו ומקופת העסק. לטענתו, שמר את הכספים בתיק הנסיעות שלו, אותו הוא לוקח עמו לכל נסיעה ליתר בטחון. המפר טען כי הגיע לישראל לצורך ביקור בנו הלומד בשיבת "בית וגן" וכי הוא עתיד לשהות בישראל עד ה-07.02.24. לעניין יעד הכספים טען כי לא תכנן כלל להשתמש בכספים במהלך שהייתו בישראל וכי מדובר בכספים שהוא נושא עמו לכל מקום ליתר בטחון, על מנת שיוכל להשתמש בהם בעת הצורך במקרי חירום. לטענתו, כלל לא ייחס חשיבות לכספים הללו מכיוון שהוא תמיד לוקח אותם איתו וכי הוא נוהג להשתמש בכרטיסי אשראי בלבד ואילו הכסף המזומן נועד כאמור רק לשימוש במקרה חירום. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן לא סבר כי עליו לדווח. עם זאת, לטענתו, ידע כי קיימת חובת הצהרה על כספים אך לא ידע מאיזה סכום עליו להצהיר וגם לא טרח לבדוק, לטענתו, מכיוון שמדובר בסכום כסף שהוא נושא עליו תמיד והוא מתייחס לכך כמו עוד חפץ שהוא נושא עמו (לדבריו, כמו למשל המחשב הנייד שלו הטלפון הסלולרי שלו וכו') ולא לכסף מזומן. בשל כך, כאמור, לא הצהיר על הכספים שהיו ברשותו גם בעת יציאתו מארה"ב. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח וציין כי הוא לא קורא ומדבר עברית, על אף שהובהר לו כי השלטים כתובים גם בשפה האנגלית. יש לציין, כי הוא הבחין במסלול האדום ובמסלול הירוק בנתב"ג אך שוב, לא ייחס לכך חשיבות ולא טרח לבדוק את משמעות המסלולים והשפעתם לגביו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ומודעותו לכך שקיימת חובת דיווח באופן כללי. כמו כן נשקל שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,600 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 18/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 19,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 73,393 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,250 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 23,285 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

13. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
14. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
15. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית באמצעות בא כוחו, עו"ד שמעון לב.
16. המפר הינו אזרח אמריקאי המתגורר בברוקלין ועוסק בתחום ניהול נדל"ן. בבעלותו נכסים בארה"ב. הגיע לישראל יחד עם 14 מבני משפחתו לצורך אירוע משפחתי.
17. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו אותם חסך לאורך זמן ושמר בכספת שבביתו. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים מיועדים למימון עלויות בר מצווה בישראל והוצאות המלון בעבור 48 אנשים שהוא היה צריך לשלם עליהם על המלון וכן גם על כלל הטיול והסיוע בישראל. לטענתו, כלל הספקים ביקשו לקבל את התשלום במזומן. כמו כן, ציין כי ארגן ערב "על האש" לחיילים ותכנן לשלם בעבור כך לכל הספקים במזומן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
18. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בעולם וגם בדק לפני כן באתר וראה כי החובה זהה גם בישראל, אך חשב שהחובה מתייחסת לכל אדם ולא על התא המשפחתי. כלומר, סבר כי כל אדם רשאי לשאת עמו סכום עד כ- 10,000 דולר ארה"ב ללא הצהרה ומכיוון שהגיעו כמה בני משפחה ביחד, לא חשב שהיה עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, זאת על אף שביקר בישראל פעמים רבות ולטענתו מגיע לישראל לפחות 2-3 פעמים מדי שנה. לטענת המפר, בפעמים הקודמות שביקר בישראל נשא עמו סכומי כסף נמוכים יותר, אך הפעם הביא סכום גדול יחסית בגלל האירועים המתוכנן, כאמור לעיל. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

19. חשוב להדגיש כי באתר האינטרנט של המכס קיים הסבר מפורט לעניין חובה ואופן דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל <https://www.gov.il/he/service/customs-84> :

“ אם אדם נוסע עם אדם אחר חובה לדווח גם כאשר :

1. נוסע אחד מחזיק כספים שסכומם מעל סף הדיווח. העובדה שהוא נוסע עם נוסע אחר (גם אם מדובר בבן משפחה) אינה פוטרת אותו מחובת הדיווח.
2. נוסעים שונים מחזיקים כספים בבעלות משותפת כשכל אחד מחזיק בכליו סכום שהינו מתחת לסף הדיווח והסכום הכולל הינו מעל סף הדיווח, למשל כאשר מדובר בבני משפחה הנוסעים ביחד והכסף הינו בבעלות משותפת של בני המשפחה.”

20. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

21. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

22. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

23. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח בלבד**.

24. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

25. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 19/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.01.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,200 דולר ארה"ב, 650 דינר ירדני, 3,700 ש"ח ו-23,800 אירו (שווי כולל של כ- 25,684 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 13,412 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.01.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, הוא קבלן בנייה, וכן בבעלותו חנות לחומרי בניין. המפר טען כי הגיע למעבר הגבול לאחר שחזר מטיול בטורקיה, דרך ירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מדובר בכספים שמקורם בעבודתו ואותם משך מחשבון הבנק שלו, בעוד חלק נוסף מהכספים לקח מקופת העסק שלו. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים נועדו לצורך מימון הוצאות הטיול בטורקיה. המפר טען כי הוא בדרך כלל נוהג להשתמש בכרטיסי אשראי אך לקח עמו מזומנים ליתר ביטחון. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, כאשר שאל בודק המכס את המפר כמה כספים יש ברשותו, השיב כי ברשותו 3,000 דולר בלבד, כאשר בפועל, במהלך החיפוש נמצאו כספים בשווי כולל של כ-25,684 ש"ח. כאשר נשאל על כך בחקירתו טען המפר כי חשב שהוא נשאל רק לגבי הדולרים ולא לגבי שאר הכספים. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח בנתב"ג על כספים מעל 50,000 ש"ח, וחשב שקיים סף זהה גם במעברי הגבול היבשתיים. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול, המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, העובדה שהמפר לא השיב אמת כאשר נשאל לגבי סך הכספים ברשותו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** **בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 20/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 02.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,000 דולר ארה"ב, 1,050 דולר ירדני ו- 12,200 ש"ח (שווי כולל של כ- 32,617 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,200 ש"ח, 700 דולר ארה"ב ו- 1,050 דולר ירדני (שווי כולל של כ- 20,323 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 02.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר בבעלותו מוסך לפחחות וצבע. לטענתו, הגיע למעבר הגבול במטרה לצאת לטיול בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי השקלים שנמצאו בתיק ברכבו מקורם בעבודתו וכי מדובר בכספים שהוא תמיד שומר אצלו ברכב על מנת שישמשו אותו בעת הצורך. המפר טען כי קיבל את שאר הכספים מאביו. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים מיועדים עבור מימון הוצאות הטיול.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, כאשר נשאל המפר על ידי בודק המכס כמה כסף יש ברשותו, ענה שיש אצלו רק 3,000 דולר. עם זאת, במהלך החיפוש התברר כי המפר נושא ברשותו סכום של 32,617 ש"ח, במטבעות שונים. כאשר נשאל על כך בחקירתו, ענה המפר כי לא היה מודע לסכום הכסף המדויק שאביו נתן לו ולכן חשב שמדובר רק ב-3,000 ש"ח, וכי לא ייחס חשיבות לכספים הנוספים שהיו בתיק ברכבו. המפר טען כי הוא מעדיף שלא להשתמש בכרטיס אשראי עקב העמלות הגבוהות שנגבות בחו"ל ולכן נהג להשתמש במזומן בדרך כלל בנסיעותיו לחו"ל. לגבי המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול המורים על חובת הדיווח על כספים. זאת על אף שלטענתו נסע לירדן מעל 15 פעמים בשנים האחרונות. כאשר נשאל על כך בחקירתו, סיפר כי גם בעבר העביר כספים בסכום מעל חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה שהמפר מסר גרסה שקרית בנוגע לסך הכספים שהיו ברשותו, העובדה שהמפר עבר דרך מעבר הגבול לירדן פעמים רבות בשנים האחרונות כאשר ברשותו כספים מעל לסף הדיווח, ללא שדיווח עליהם, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** **בלבד**.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 21/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 04.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל יחד עם חברו דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 אירו וברשותו חברו כספים בסך 5,300 אירו. במהלך החקירה התברר כי למעשה כל הכספים שייכים למפר לכאורה, וכי הוא פיצל את הכספים ונתן חלק מהסכום לחברו להעביר, על מנת להתחמק מחובת הדיווח. מדובר לפיכך בכספים בסכום כולל של 15,300 אירו (שווי כולל של כ- 61,834 ש"ח) שהמפר לכאורה נשא ברשותו מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,300 אירו (שווי כולל של כ- 49,709 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 04.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.

4. המפר הינו אזרח ישראלי ובעלותו מפעל בתחום המתכות. לטענתו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם חברו, במטרה לצאת מירדן לטורקיה לצורך ביצוע ניתוח באיסטנבול. כאמור, המפר הודה כי כל הכספים שייכים לו וכי הוא פיצל אותם כדי להתחמק מחובת הדיווח.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מדובר בכספים שחסף לצורך הניתוח. המפר טען כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו והמיר אותם לאירו אצל חלפן כספים באום אל פחם. לעניין יעד הכספים טען כי חלק מהכספים, בסך 4,500 אירו נועדו לתשלום עבור הניתוח, וכי שאר הכספים נועדו לצורך הוצאות ובילויים בטורקיה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי סבר שיש לדווח על כספים בסך מעל 10,000 דולר, ולכן לפני שנכנס למעבר פיצל את הכספים כדי להתחמק מחובת הדיווח. המפר טען כי שמר אצלו סכום של 10,000 דולר, בעוד שמסר לחברו את שאר הכספים, על מנת שיעבור עמם במעבר הגבול, ויחזיר לו אותם לאחר שיעברו לצד הירדני, ובכך לא יצטרך לדווח. המפר טען כי לא ידע שחובת הדיווח עומדת על 12,000 ש"ח, למרות שעבר דרך מעבר גבול זה מספר פעמים בשנים האחרונות. כמו כן, המפר טען שלא ראה את השלטים הרבים הפזורים במעבר, המורים על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר פיצל במודע את הכספים, בכוונה להתחמק מחובת הדיווח, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 22/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 05.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 31,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 115,864 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 27,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 103,570 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר המכס ביום 05.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר עובד כמוכר בחנות ירקות שבבעלות אחיו. לטענתו, הגיע למעבר הגבול על מנת לצאת לירדן לצורך רכישת סוסים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי כלל הכספים שייכים לו וכי מקורם בכספי פיצויים שקיבל עקב תאונה שעבר לפני מספר שנים. לטענתו, משך את הכספים מחשבון הבנק שלו והמיר אותם לדולרים אצל חלפן בנצרת. המפר הציג אסמכתאות לעניין מקור הכספים, ולפיכך הוועדה קיבלה את טענתו לעניין מקור הכספים. לעניין יעד הכספים המפר טען כי הכספים נועדו לרכישת סוסים בירדן. לטענתו, שמע על אפשרות הרכישה מחברים, ובמידה החברתית, והתבקש לשלם במזומן בעבור העסקה. המפר טען כי מדובר בפעם הראשונה שהוא מבצע עסקה כזו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין יעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, כאשר נשאל על ידי בודק המכס כמה כספים יש ברשותו, ענה המפר כי יש לו 2,000 דולר בלבד. רק בהמשך, במהלך הבידוק התברר כי ברשותו סכום של 31,100 דולר. כאשר נשאל מדוע שיקר לבודקי המכס, השיב המפר כי פחד שייקחו ממנו את הכספים ולכן לא סיפר את האמת. לעניין חובת הדיווח, בחקירתו טען המפר כי הוא אינו מכיר את החוק בנוגע לחובת הדיווח בכלל, אך בהמשך טען כי לפני מספר חודשים חזר לישראל מביקור בסעודיה דרך מעבר נהר הירדן ונתפס עם כספים בסך 19,000 ש"ח במעבר, עליהם לא דיווח. המפר הודה כי אנשי המכס הסבירו לו בנוגע לחובת הדיווח הקבועה במעבר הגבול על כספים מעל 12,000 ש"ח, הראו לו את השלטים הרבים במעבר בדבר החובה ואפשרו לו לדווח על הכספים ברשותו. בהמשך, טען המפר כי בפעם הזו סבר שחובת הדיווח חלה רק בכניסה לישראל ולא ביציאה ממנה, וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול, המורים על חובת הדיווח, טענה אשר סטרה את טענתו הקודמת. בנוסף טען כי עבר דרך מעבר הגבול לירדן וסעודיה מספר רב של פעמים בעבר אך כי בדרך כלל הוא נושא ברשותו סכומי כסף נמוכים יותר.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וחובת הדיווח וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הגדול של ההפרה, את העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו בעוד שטענותיו בנוגע ליעד התקבלו רק מחמת הספק. הוועדה שקלה לחומרה את העובדה שהמפר מסר גרסה שקרית כאשר נשאל בנוגע לסכום הכספים שברשותו, ואת העובדה שלמרות שנתפס במעבר לפני מספר חודשים והורשה לדווח על הכספים שברשותו, תוך שהרשויות הסבירו לו בנוגע לחובת הדיווח, לא השכיל ובחר להפר את חובת הדיווח.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **25,000 ש"ח**.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 23/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 06.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבי" כשברשותו כספים בסך של 4,000 דנר ירדני ו- 1,010 ש"ח (שווי כולל של כ- 21,660 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,850 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 9,551 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 06.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר עוסק בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים והגננות. המפר הגיע למעבר הגבול ביחד עם אחיו במטרה לצאת לטיול בירדן.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים במענק שחרור מהצבא שקיבל, ע"ס 12,000 ש"ח, וכן כספים שקיבל ממכירת טלפון וחשכונות מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען כי הכספים נועדו לצורך מימון הוצאות הטיול בירדן וכן לצורך קניית מתנות לבני משפחתו. לטענתו, הוא ואחיו תכננו לצאת לטיול לירדן לתקופה של שבוע או שבועיים והוא שמר את המענק שקיבל במיוחד לצורך הטיול. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן לא ידע כי עליו לדווח. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לדבריו, זו הפעם השנייה שהוא נוסע לירדן דרך מעבר הגבול, כאשר בפעם הקודמת נסע לפני כחודש, יחד עם אחיו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **950 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 24/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 06.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רביץ" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 25,813 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,650 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 13,681 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 06.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר עוסק בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים והגננות. המפר הגיע למעבר הגבול יחד עם אחיו, במטרה לצאת לטיול משותף בירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים בהלוואה שלקח מאחיו, מכירת רכב שהיה בבעלותו וכן חסכונות מעבודתו. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים נועדו עבור מימון הוצאות הטיול בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן לא ידע כי עליו לדווח. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לדבריו, בעבר יצא לחו"ל מספר פעמים ומעולם לא נשאל לגבי כספים ולכן לא ידע כי עליו להצהיר על כספים ביציאה או בכניסה לישראל. כמו כן, לטענתו, בפעמים הקודמות שנסע לחו"ל עבר עם סכומי כסף נמוכים יותר, אך הפעם הביא עמו סכום גדול יחסית מכיוון שנסעו לטיול בירדן לתקופה של שבוע או שבועיים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,300 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 25/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב ו- 18,600 ש"ח (שווי כולל של כ- 55,222 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 18,600 ש"ח ו- 6,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 43,137 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר המכס ביום 07.02.24. יצוין כי במועד כינוס הוועדה נעשו ניסיונות רבים לאתר את המפר, לא התקבל מענה ולפיכך הוועדה דנה וקיבלה החלטה בעניינו בהיעדרו.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ובבעלותו חברה בתחום האיטום. לאחר שהחתיים את דרכונו ועבר את עמדת המכס נשאל המפר על ידי בודקי המכס האם יש כספים ברשותו. המפר השיב שברשותו 400 דינר. המפר התבקה לבוא לרכבו לצורך ביצוע בידוק, ובדרך לרכב נשאל האם יש לו עוד כספים ברכב, ורק אז השיב המפר כי יש לו עוד 10,000 דולר ברכב. עם זאת, לאחר חיפוש, נמצא סכום נוסף של 18,600 ש"ח ברכבו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מתוך הכספים שברשותו, כ- 5,000 ש"ח, משך מחשבון הבנק שלו, בעוד שלגבי הכספים בסך 10,000 דולר טען שמדובר בסכום שקיבל מחלפן בגין ניכיון שיק ע"ס של 36,000 ש"ח. לגבי שאר הכספים, על סכום בסך 18,600 ש"ח טען המפר כי מדובר בכסף שהיה בתיק ברכבו, שלא היה מודע לגביו. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו לתשלום שכר לימוד עבור ביתו, הלומדת באוניברסיטה בטורקיה. לדבריו, בפעמים הקודמות נתן לה את הכסף במזומן כשהגיעה לבקר בארץ וחזרה דרך נתב"ג או שהעביר לה באמצעות אפליקציה להעברת תשלומים. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, כאמור, כאשר נשאל המפר על ידי בודק המכס כמה כספים יש ברשותו, ענה כי יש לו 400 דינר בלבד. לטענתו, ענה כך מכיוון שחשב שהבודק שואל אותו רק לגבי הכסף שהיה בכיסיו, שרק קודם לכן קנה דרך כרטיס האשראי שלו בבנק במעבר הגבול, ולא לגבי הכסף ברכבו. לגבי הכסף הישראלי, טען כאמור שלא היה מודע שהכספים נמצאים בתיקו.
7. המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, הן בגבולות היבשתיים מעל סף של 12,000 ש"ח והן בנתב"ג מעל סף של 50,000 ש"ח, וכן כי ראה את השלטים במעבר,

המורים על חובת הדיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח. עם זאת, המפר טען כי סבר שמותר לו להוציא מישראל עד 50,000 ש"ח ללא דיווח משום שהוא מתכוון להמשיך מירדן לטורקיה. לדבריו, סבר כי מכיוון שהוא טס מירדן ויש ברשותו כרטיס טיסה, חובת הדיווח במעבר הגבול זהה לזו שחלה בנתב"ג, וכי השלטים לא תקפים לגביו. בנוסף, בחקירתו סיפר המפר כי הוא מרבה לנסוע לירדן, לדבריו כמעט כל שבועיים. המפר טען כי בדרך כלל הוא יוצא לירדן עם סכומי כסף נמוכים יותר, בסך כ-1,000 דולר, אך הפעם הגיע עם סכום גבוה יחסית לצורך תשלום שכר הלימוד של בתו. המפר טען כי בדרך כלל הוא נוהג להעביר את תשלום שכר הלימוד דרך אפליקציה להעברת תשלומים לחו"ל או שביתו מגיעה לחופשה וחוזרת עם הכספים דרך נתב"ג.

8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר הכיר את החוק, העובדה שהבחין בשלטים הפזורים במעבר המורים על חובת הדיווח ולמרות זאת בחר שלא לדווח והעובדה שמסר גרסה שקרית לגבי סך הכספים שהיו ברשותו. כמו כן שקלה הוועדה את העובדה שטענותיו של המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח בלבד**.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 26/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 07.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבין" כשברשותו כספים בסך של 12,800 דולר ארה"ב, 500 דינר ירדני ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של כ-50,658 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 450 דינר ירדני ו- 9,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 38,579 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר עובד כסוכן במשרד תיירות. לטענתו, הגיע למעבר הגבול במטרה לצאת לטיול בירדן עם קבוצה של חמישים אנשים מלבדו, אותם הוא מלווה בטיול.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לחברי הקבוצה שהוא מלווה ונועדו לתשלום להוצאות הטיול של הקבוצה. לטענתו, כ-1,000 דולר מתוך כלל הכספים בלבד שייכים לו ומקורם בעבודתו, ונועדו להוצאותיו האישיות. המפר טען כי לא ביצע העברות בנקאיות מכיוון שרוב הטיולים והאטרקציות בירדן אינם מוזמנים מראש אלא סוגרים מול סוכנים מקומיים במקום, ולכן משלמים במזומן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על כספים, זאת על אף שהוא עובד בחברת תיירות בישראל. במסגרת הוועדה, טען המפר כי לא ניתנה לו הזדמנות לדווח על הכספים בעת כניסתו למעבר הגבול אך עם זאת כלל לא ידע שקיימת חובה לדווח ואף לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, זאת בית שאת לנוכח זאת שמדובר בחברת תיירות המוציאה תיירים מחוץ לגבולות ישראל, ומעבירה כספים במזומן.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. מנגד, שקלה הוועדה לחומרה את העובדה שמדובר בחברת תיירות אשר

מלווה קבוצות תיירים מחוץ לגבולות המדינה, כך שמצופה שתכיר את החוקים הרלבנטיים.

10. על בסיס שיקולים אלה ולאחר בירור טענות המפר מול מעבר הגבול הרלוונטי, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 27/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 10.02.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "רביץ" כשברשותה כספים בסך של 100 דולר ארה"ב, 6,750 דינר ירדני ו- 4,200 ש"ח (שווי כולל של כ- 39,414 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,250 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 27,104 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 10.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה אזרחית ישראלית, תושבת היישוב תל שבע, אשר מנהלת משפחתון בביתה. לדבריה, הגיעה למעבר הגבול ביחד עם ארבעת ילדיה, לאחר שחזרו מטיול משפחתי בעקבה שבירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה כי מקור הכספים הינו מעבודתה ומעבודתם של בני משפחתה שנסעו עמה לטיול. לטענתה, הכסף שנמצא ברשותה שייך גם לילדיה ואוחסן בתיקה האישי מכיוון שהיא פחדה שיגנבו את הכסף מהילדים בשל הצפיפות הרבה במעבר הגבול. לעניין יעד הכספים טענה המפרה כי הכספים נועדו לצורך מימון הוצאות הטיול וכן קניות לקראת חתונת בתה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים. כמו כן, המפרה הצהירה כי במעמד היציאה מישראל לירדן היה ברשותה כ- 7,000 דינר מלבד הכסף הישראלי שנמצא ברשותה במעמד בדיקת המכס בחזרה ארצה, וחלק מהכספים הוציאה במהלך הטיול. לטענתה, אין ברשותה כרטיס אשראי ומכיוון שנסעה לבד עם ילדיה וללא בעלה, העדיפה לקחת מספיק כסף מזומן ליתר בטחון.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי לא הכירה את החוק וכי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, זאת לטענתה עקב הצפיפות הרבה שהייתה במעבר וכן לאור העובדה שהייתה עסוקה עם ילדיה במהלך שהותם במעבר. כאמור, היא לא הצהירה על הכספים שהיו ברשותה גם ביציאה מישראל.

דרך מעבר הגבול וגם בכניסה לירדן. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. אך מנגד, מדובר בחברת תיירות אשר מלווה קבוצות אנשים בין מדינות, כך שמצופה שהחוק יהיה ידוע ומוכר.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,700 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא ישולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 28/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 11.02.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 13,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 50,539 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 38,453 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 11.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית, במסגרתה יוצג המפר ע"י עו"ד.
4. המפר, אזרח ישראלי, תושב באקה אל גרביה, עובד כנגר בעסק משפחתי. לדבריו, הגיע למעבר הגבול, לאחר ששהה בטורקיה במשך שלושה חודשים וחזר בטיסה לירדן, משם חזר לישראל דרך מעבר הגבול. לטענתו, נסע לטורקיה לצורך השתתפות בתערוכה ותכנן לחזור לישראל דרך נתב"ג, אך לאור העלויות הגבוהות של הטיסות לישראל, החליט בסופו של דבר לחזור דרך מעבר הגבול.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לבחור שהכיר בטורקיה בשם איסמעיל אשר ביקש ממנו להעביר את הכספים למספר אנשים בארץ שקנו בתים בטורקיה. לטענתו, אותו בחור הינו איש נדל"ן אשר ממנו קנה בעצמו דירה בטורקיה, על מנת שתשמש אותו בנסיעותיו הרבות ולשהייתו שם. מלבד דירה, יש ברשותו גם חשבון בנק בטורקיה, זאת מכיוון שלטענתו כל אדם אשר קונה דירה בטורקיה מחויב בפתיחת חשבון בנק במדינה. המפר טען כי איסמעיל ביקש ממנו להעביר את הכספים לאנשים שקנו ממנו דירות ומתגוררים בישראל ומדובר בכספי שכירות שקיבלו בעבור הדירות. את הכסף, לטענתו, קיבל מאיסמעיל במשרד שלו והוא רשם לעצמו את שמות האנשים והסכומים על מנת שלא ישכח. בחקירתו סיפר כי יצא מישראל לטורקיה דרך מעבר הגבול בנהר הירדן לפני מספר חודשים עם סכום בסך 7,800 דולר ארה"ב (עמו חזר לישראל) ואילו שאר הכספים - כ- 5,700 דולר קיבל מאיסמעיל. בחקירתו הציג לחוקר מסמך מסודר המכיל רשימה של הסכומים שהוא עתיד להעביר לכל אחד וכן את שמות האנשים להם תכנן להעביר כסף.
6. תחילה, טען כי הוא לא מכיר את האנשים שהוא אמור להעביר להם את הכסף ואיסמעיל אמר לו שימסור לו את המספרים שלהם שיגיע לארץ, לאחר מכן הנוסע טען שהוא כן מכיר שניים מהאנשים וכי הם בני דודים שלו. לטענתו, קיבל את הכספים מאיסמעיל בלירה טורקית והוא המיר אותם לדולרים על מנת שיוכל להעבירם לאותם אנשים וכן על מנת שהכספים לא יתפסו לו הרבה מקום במזוודה. לעניין זה, המפר טען במעמד הוועדה כי הוא לא נדרש לשלם כסף על המרת הכספים בטורקיה כלל. כמו כן, סיפר שהוא עובד בטורקיה במשרה חלקית בתור מתורגמן ומקבל כל חודש משכורת של 6,040 לירות טורקיות במזומן (700 ש"ח בערך). לטענתו, זאת הפעם הראשונה שהוא מבצע העברה כזאת של כספים והוא רצה לעזור לאיסמעיל ולכן לא שאל שאלות לגבי מקור הכספים ונסיבות העברתם לישראל. כמו כן, יצוין כי המפר לא הציג כל אסמכתא על הכספים, מלבד רשימת שמות שהוא כתב בעצמו, לדבריו על מנת שלא לשכוח כמה כסף שייך לכל אדם.
7. המפר לכאורה טען כי חילק את הכסף לחבילות באופן מסודר ואילו במהלך בדיקתו במעבר, הבודק ערבב את כל הכספים על אף בקשתו שלא יעשה זאת. לאחר בדיקה מול בודק המכס הרלוונטי, התברר כי המפר סידר את כלל הכספים באותה המעטפה ולכן גם טענה זו של המפר נסתרה. יצוין, כי המפר סירב לשתף פעולה עם חוקרי המכס ולענות לשאלות החוקר, אך לאחר התייעצות עם עורך דינו החל לשתף פעולה. כמו כן, המפר החליף מספר גרסאות סותרות בחקירתו. יצוין כי המפר יוצג בוועדה על ידי עורך דינו והציג גם באמצעותו גרסאות סותרות. כך למשל, לטענת עורך הדין, עבודות התרגום שביצע בטורקיה היו עניין חד פעמי, מעין מתנה שקיבל מאיסמעיל כאות תודה על עזרתו, כשמנגד טען המפר שעשה זאת פעמים רבות. הוועדה לא קיבלה ולו מחמת הספק את טענות המפר

לעניין מקור ויעד הכספים, שכן המפר לא הציג כל אסמכתא לגבי מקור הכספים וכן לגבי יעד, מלבד רשימת שמות שהוא כתב בעצמו, כפי שפורט לעיל.

8. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סכומים הגבוהים מ- 50,000 ש"ח כפי שחלה בנתב"ג ולא ידע כי קיימת חובת דיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח במעברים יבשתיים ולכן סבר שאינו צריך לדווח. כאמור, סכום הכסף שעמו חזר המפר לישראל ממילא עולה על סף הדיווח גם בנתב"ג. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שקיים חוסר ודאות לגבי טענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים, העובדה כי המפר מסר מספר גרסאות סותרות, הן בחקירתו והן במהלך הוועדה באמצעות עורך דינו וכן נשקל חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם המכס. יתר על כן, חברי הוועדה ראו בחומרה את חוסר ההתאמה בגרסאותיו של המפר ביחס לסכום הכסף שמסר לבודק המכס לעומת הסכום אשר היה ברשותו. בנוסף, המפר עבר את חובת הדיווח גם לפי הסכום המותר בנתב"ג, שאותה הכיר לטענתו והיה מודע לגביה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח בלבד**.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 29/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 12.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 12,400 ש"ח ו-2,650 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 22,105 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 12.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, תושב היישוב כפר כנא, אשר עוסק בארגון אירועים, אך לטענתו הינו מובטל בחודשים האחרונים עקב המצב הבטחוני בישראל.
5. בחקירתו סיפר כי הגיע למעבר הגבול ביחד עם שתי נשים, מאפרות במקצוען, אותן ליווה לנסיעה עסקית בירדן, אך מכיוון שלא היה ברשותו ייפוי כוח מקורי, לא אפשרו לו לצאת עם הרכב (לא ביצע ביקורת גבולות) ושתי הנשים יצאו בלעדיו והשאירו את הציוד שלהן ואת כל הכסף אצלו. עוד סיפר כי תכנן לבקר את משפחתו ולחדש דרכונים לילדיו.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי השקלים ברשותו מחשבון הבנק שלו ואילו הדולרים שייכים לבנות שהיה אמור לצאת עמן ונועדו לשמש אותן בצילומי האופנה שלהן בירדן. לטענתו, לא רצה לשלם בירדן באשראי מכיוון שגובים שם עמלה גבוהה. בנוסף טען כי הכספים מיועדים לשם העברתם לצילומי אופנה בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל והבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על כך, אך סבר כי החובה חלה רק בעת הכניסה לישראל. כמו כן, טען כי לא ידע במדויק כמה כסף היה ברשותו, מכיוון שהדולרים שייכים לבנות שליווה ולגבי הכסף הישראלי טען כי חלק מהכספים היו בתיקו מלפני כן והוא לא בדק זאת טרם יציאתו לטיול. כמו כן, טען כי יום קודם לכן נתן כסף לבנו מהכסף שהיה בתיק ובגלל שהוא מסתובב עם התיק הזה כל הזמן, לא ספר את הכספים ולא ידע את הסכום המדויק שהיה ברשותו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, התדירות הגבוהה שהמפר נוסע לירדן וכן חוסר ההתאמה בין סכום הכסף שאמר לבודקי המכס לעומת הסכום אשר שהיה ברשותו בפועל.

- בנוסף, חלק מהכספים לא שייכים לו כלל, כפי שפורט לעיל. חברי הוועדה שקלו גם את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 30/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 13.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 11,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 43,689 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 31,471 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 13.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, תושב בסמת טבעון ועובד כמנעולן בעסק של בנו. לדבריו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם אשתו ובנו במטרה לצאת דרך ירדן לטיול משפחתי באיסטנבול.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, תחילה טען כי מדובר בכסף שהרוויח מעבודתו וכן סיפר כי קיבל חלק מהכספים מילדיו. לאחר מכן, טען כי כלל הכספים שייכים לו. כאשר נשאל על ידי בודק המכס כמה כספים יש ברשותו, ענה כי אצלו יש בין 3,000-4,000 דולר ועוד 1,000 דולר אצל אשתו. לאחר בדיקת הכספים, נמצאו ברשותו 8,000 דולר וברשות אשתו נמצאו 3,800 דולר. כאשר נשאל על כך בחקירתו, אמר כי לא ידע במדויק כמה כסף היה ברשותו, בין היתר מכיוון שיום קודם לכן משך כספים נוספים, בחקירתו הציג המפר אישור על משיכת כספים ע"ס 5,000 דולר מיום קודם לכן. **בהמשך החקירה הודה המפר שלא דיווח אמת בנוגע לסכומי הכספים שהחזיק ופיצל את הכספים בינו לבין אשתו, מכיוון שפחד שיגנבו ממנו אותם**. לטענתו, חשבון הבנק שלו בבנק הדואר רשום על שמו בלבד ואילו לאשתו אין חשבון בנק. לשאלת החוקר מדוע לא השתמש בכרטיס אשראי, ענה כי אין באפשרותו להשתמש באשראי מטעמי דת בגלל תשלומי הריבית. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים נועדו עבור מימון הנופש באיסטנבול של משפחתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך חשב שהיא כמו בנתב"ג, אם כי הוא סבר כי בנתב"ג יש צורך לדווח על כספים בסכום מעל 30,000 ש"ח ולכן ספר את הכספים טרם נסיעתו ופיצל אותם עם אשתו. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו וכן את העובדה שהמפר פיצל את הכספים בינו לבין אשתו באופן מודע ואף הטעה את בודקי המכס בנוגע לסכומי הכספים שהיו ברשותם. עם זאת, נשקל שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא ישולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 31/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 15.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 12,750 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 47,206 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 35,173 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 15.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו בעלים של חברת שיפוצים. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מעבודתו ומחסכונות והם מיועדים לנופש באיסטנבול. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך סבר שסך הדיווח הוא כמו בנתב"ג, מעל 50,000 ש"ח, ולא ידע כי במעבר היבשתי סף הדיווח הוא שונה. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על החובה וסך הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** **בלבד**.
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 32/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 17.02.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "רביץ" כשברשותו כספים בסך של 2,370 אירו, 1,650 דולר ארה"ב, 1,118 דינר ירדני, 1,660 דירהם איחוד האמירויות הערביות, 50 לירה טורקית ו- 20,900 ש"ח (שווי כולל של כ- 43,975 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,370 אירו, 1,650 דולר ארה"ב, 1,118 דינר ירדני, 1,660 דירהם איחוד האמירויות הערביות, 50 לירה טורקית ו- 8,900 ש"ח (שווי כולל של כ-31,975 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 17.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, תושב היישוב חורה, אשר עובד כשכיר בענף הבניה. לדבריו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם שלושת חבריו לאחר שעברו את הגבול לירדן יום קודם לכן. לטענתו, תכננו לנסוע לעקבה שבירדן ומשם לטוס לטיול בדובאי, אך עקב נסיבות אישיות החליטו לחזור לישראל יום לאחר שהגיעו לירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מדובר בכספים משותפים שלו ושל חבריו. בחקירתו סיפר כי כל אחד מהם הביא עמו 10,000 ש"ח שאותם המירו בירדן לדינרים ואת חלקם המירו גם לאירו ולדולרים. לטענתו, עשו קופה משותפת של הכספים והוא נשא את כל הכספים עליו. לגבי הדירהם טען כי מדובר בכסף שנשאר לו מנסיעה קודמת לדובאי עם משפחתו. לעניין יעד הכספים, כאמור, טען כי הכספים נועדו לצורך מימון הוצאות הטיול עבורו ועבור חבריו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. כמו כן, הובהר למפר כי על אף שהכספים משותפים לו ולחבריו, מכיוון שהוא נשא את כלל הכספים אצלו הוא היה מחויב בדיווח לגביהם.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, ולכן לא סבר כי עליו לדווח, זאת על אף שלטענתו נוסע הרבה לירדן ועובר בעיקר דרך מעברי הגבול היבשתיים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,100 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 33/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 18.02.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,436 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 12,218 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 18.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו פנסיונר. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לו מחסכונות אישיים. לעניין יעד הכספים טען כי אלו נועדו לחופשה עם אשתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על החובה ולכן לא סבר כי עליו לדווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח בלבד**.
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 34/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 18.02.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותה כספים בסך של 5,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 18,882 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 6,664 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפר נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 18.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפרה היא עקרת בית. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה כי מקור הכספים מחסכונות מילדיה שנותרו לה בכל חודש כסף. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על החובה וסף הדיווח ולכן סברה שאינה צריכה לדווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **600 ש"ח בלבד**.

10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 35/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.02.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 500 דולר ארה"ב ו- 7,000 אירו (שווי כולל של כ- 29,763 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 400 דולר ארה"ב ו- 4,000 אירו (שווי כולל של כ- 17,431 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו בעל חברה לשיווק ופרסום מוצרי ריהוט למשרדים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לו מעבודתו והיו מיועדים להוצאות טיול בטורקיה אליו יצא כשבוע לפני מישראל. בסופו של דבר המפר לא בזבז את כל הכסף בטיול וחזר איתו לישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך סבר שסף הדיווח הוא כמו בנתב"ג על סך 50,000 ש"ח ולכן לא ידע כי עליו לדווח. כמו כן, לדבריו לא הבחין בשלטים הפוזורים במעבר הגבול ומורים על החובה וסף הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 36/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.02.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 30,000 דולר ארה"ב ו- 4,100 ש"ח (שווי כולל של כ- 115,173 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 26,700 דולר ארה"ב ו- 4,100 ש"ח (שווי כולל של כ- 102,955 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפר נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 19.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית בסיועו של מתרגם.
4. לדברי המפרה היא בעלת חנות בגדים ונסעה לטורקיה לקנות סחורה. בשנה אחרונה נסעה כ- 10 פעמים לטורקיה עם סכומים בסך כולל של 20 אלף דולר כל פעם, מבלי שדיווחה על הכספים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה כי 12,500 דולר שייכים לה מעבודתה שנועדו לרכישת סחורה בטורקיה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענתה לעניין זה. אשר ליתר

הכספים, 20,000 דולר, טענה המפרה שאלו שייכים לסבתא שלה אשר ביקשה ממנה להעביר לקרוב משפחה בירדן. המפרה לא ידעה לומר מהיכן הכספים שהיו אצל סבתה ומיהם אותם אנשים אליהם היו מיועדים הכספים.

הוועדה רואה בחומרה את מעשיה של המפרה אשר העבירה כספים עבור אחר במזומן בסכום לא מבוטל מבלי שנתנה הסבר מפורט וברור מה מקורם, עבור מי הכספים ולאילו מטרה בדיוק נועדו. נוסף על כך המפרה לא הציגה בפני הוועדה כל אסמכתא ולו לכאורית לעניין מקור או יעד הכספים. במצב דברים זה הוועדה התקשתה לקבל את גרסתה לעניין מקור או יעד של ה- 20,000 דולר שנמצאו ברשותה.

6. אשר למודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הייתה מודעת לחובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה שלא שמה לב לשלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריה לעניין זה וקבעה כי על המפרה הייתה מוטלת החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.

מעבר לאמור, בנסיבות אלה, בהן נשאה המפרה עמה סכום כסף משמעותי במזומן תוך שהיא נוסעת בתדירות גבוהה עם כסף מזומן לקנות סחורה בטורקיה (כדבריה) מצופה היה ממנה, לכל הפחות, כי תברר אם קיימת חובת דיווח לגביה במעבר הגבול.

יש להדגיש, כי הוועדה לא התייחסה לממצאים הנ"ל כמקימים הפרות נוספת מצד המפרה, אלא רק כממצאים שיש בהם כדי להשליך על החלטת הוועדה לעניין גובה העיצום הכספי.

7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד

השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון

הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה לקולא בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. מנגד, שקלה הוועדה לחומרה את העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור 20,000 דולר לא התקבלו ואת העובדה כי המפרה מרבה לנסוע לחו"ל עם סכומי כסף לא מבוטלים באופן תדיר כך שיש לצפות ממנה שתכיר את חובת הדיווח.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **40,000 ש"ח בלבד**.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 37/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.02.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 8,100 דולר ארה"ב ו- 900 ש"ח (שווי כולל של כ- 30,890 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,800 דולר ארה"ב ו- 900 ש"ח (שווי כולל של כ- 18,672 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפר נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 19.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.

4. המפר בעלת חנות בגדים בחיפה. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה כי הכספים ממשיכות הבנק והם נועדו לרכישת סחורה בטורקיה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.

5. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל, אך סברה שסך הדיווח כמו בנתב"ג מעל 50,000 ש"ח ולא ידעה כי במעבר היבשתי סך הדיווח הוא שונה. כמו כן, טענה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על החובה וסך הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.

6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,700 ש"ח בלבד**.

10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 38/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 20.02.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 30,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 108,811 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 58,758 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
 3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 20.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
 4. המפר בעל חנות רהיטים ובעל אתר אינטרנט למכירת מזרנים. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי 10,000 דולר מהכספים שייכים לאחיין שלו ואת יתר הכספים חסך במשך כמה שנים. לעניין יעד הכספים טען כי הם מיועדים להוצאות טיול בארה"ב עם אחיינו שהשתחרר משירות בעזה ורצה לרומם את רוחו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 5. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח שכן לא נוהג לנסוע עם סכומים גבוהים ולא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול המורים על החובה וסף הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
 6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 7. נוכח החומרה שייחס המחקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
 9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח**.
- בלבד.**
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
 11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 39/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 25.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,000 דולר ארה"ב ו- 6,900 אירו (שווי כולל של כ- 48,708 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,600 דולר ארה"ב ו- 6,900 אירו (שווי כולל של כ- 36,376 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר עובד כמורה. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען כי מקור הכספים ממשכורתו ונועדו להוצאות עבור טיול בדובאי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין **נסיבות ההפרה ומוזעזות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על החובה וסף הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,600 ש"ח בלבד**.
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 40/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 27.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 11,600 דולר ארה"ב ו- 5,100 ש"ח (שווי כולל של כ- 47,488 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,700 דולר ארה"ב ו- 3,600 ש"ח (שווי כולל של כ- 35,391 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 27.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר בעל חנות בגדים. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקורם מעבודתו והם נועדו להוצאות עבור טיול בטורקיה עם אשתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. יש לציין שהמפר לא גילה את כל הסכום של הכספים שברשותו מייד כשנשאל על ידי איש המכס. לשאלת איש המכס כמה כסף ברשותו ענה המפר כי ברשותו בין 5,000 ל- 6,000 אלף דולר ועוד 3,000 ש"ח.
- כשהתגלתה ברשותו חבילה נוספת עם 10,000 דולר שהייתה במעטפה עם חבק, טען שרק 6,000 דולר היו שייכים לו ואת היתרה אישיתו הוסיפה אח"כ והמפר לא ידע על כך. גרסה זו לא התקבלה על ידי הוועדה ולא נראתה סבירה בעיניה.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על החובה וסף הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו מחמת הספק והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. מנגד שקלה הוועדה את שיתוף הפעולה החלקי של המפר.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 41/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 26.02.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון כשברשותו כספים בסך של 15,650 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 56,763 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,850 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 6,710 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 26.02.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר חזר מביקור משפחתי בארצות הברית. לטענתו, אינו עובד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים מירושת אמו שנפטרה, כאשר הכספים חולקו באופן הבא: 9,900 דולר עבורו וסכום נוסף בסך 6,500 דולר עבור חתנו. המפר טען כי הוא זה שהחזיק את כל הכספים מאחר וחתנו, שהיה צריך לטפל בארבעת ילדיו, פחד לשמור את כל הכספים אצלו. כשנשאל על ידי הוועדה ענה שאין לו אסמכתא לגבי מקור הכספים. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים נועדו לצורך סגירת חובות ולתשלום שכר לימוד. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח על כספים מעל 10,000 דולר בארה"ב אך לא הצהיר על הכספים שהיו ברשותו בעת יציאתו, זאת לטענתו מכיוון שהיה יחד עם חתנו וכל אחד מהם החזיק ברשותו סכום נמוך מ-10,000 דולר. כמו כן, סבר שחובת הדיווח זהה גם בישראל, אך לא הצהיר מאותה סיבה שפירט לעיל. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח

- היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. הוועדה שבה ומדגישה כי החובה לדווח חלה על כל אדם העובר במעבר הגבול וברשותו סכום העולה על סף הדיווח, גם אם חלק מהכספים שייכים לאחר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 42/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.02.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 2,900 ש"ח ו- 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 21,171 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,900 ש"ח ו- 1,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 9,112 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 28.02.24. המפר לא היה זמין במועד כינוס הוועדה, למרות שקיבל לידי זימון לוועדה, ולאחר ניסיונות להשיגו קיבלה הוועדה החלטה בהיעדרו.

4. המפר, אזרח ישראלי, הגיע למעבר הגבול יחד עם אשתו, שגם ברשותה נמצאו כספים מעל לסף הדיווח, והבעל של בתו, במטרה לצאת לטיול בטורקיה. מתשאל שנעשה לו קודם לחקירתו עלה כי אינו עובד וכי אין ברשותו חשבון בנק. המפר סירב לשתף פעולה ולענות למרבית השאלות שנשאל על ידי החוקר.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר לא סיפק מענה בנוגע למקור הכספים. בנוגע ליעד הכספים טען כי הם מיועדים להוצאות עבור טיול בטורקיה.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא שם לב שהוא צריך לדווח וכי לא הבחין בשלטים הפוזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, חוסר שיתוף הפעולה הבולט של המפר עם המכס, סירובו לענות לשאלות החוקר, והיעדר גרסה לגבי מקור הכספים. כמו כן, לקחה הוועדה בחשבון את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה לקבל את ההחלטה בעניינו בהיעדרו ולהשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 43/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 28.02.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 2,000 ש"ח ו- 9,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 35,618 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 ש"ח ו- 5,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 23,560 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 28.02.24. המפרה לא הייתה זמינה במועד כינוס הוועדה, על אף שקיבלה זימון לוועדה, ולכן הוועדה קיבלה החלטה בהעדרה, על סמך המסמכים שהיו בפניה.
4. המפרה, אזרחית ישראלית, הגיעה למעבר הגבול ביחד עם בעלה והבעל של בתה במטרה לעבור לירדן ומשם להמשיך לטיול בטורקיה. לטענתה, אינה עובדת בשנים האחרונות. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה בחקירה כי מקור הדולרים (9,200 דולר) מהחתן שלה שנשע איתה ועם בעלה לטורקיה והביא לה את הכספים לצורך קניית מתנה לבתה ולילדיה. כאשר נשאלה בחקירתה מדוע חתנה נתן לה את הכספים על אף שנשע עימם, היא ענתה כי אינה יודעת וכי ביקש ממנה לשמור עבורו את הכספים מכיוון שנשע ללא תיק. לגבי מקור השקלים, טענה כי מדובר בכספים שחסכה ושמרה בביתה לשימוש בעת הצורך. בנוסף, המפרה ציינה כי היא לא עובדת, כי אין ברשותה חשבון בנק וכי היא לא יודעת איך הוזמנו הטיסות לטורקיה. המפרה נשאלה גם לעניין מקור הכספים שנמצאו אצל בעלה, וענתה כי אינה יודעת מה מקורם וכן שאינה יודעת אם לבעלה יש חשבון בנק או לא. לעניין יעד הכספים, טענה כי הכספים נועדו להוצאות הטיול בטורקיה. מכיוון שהמפרה לא הציגה את טענותיה בפני הוועדה ולא סיפקה כל אסמכתא או הסבר לגבי מקור הכספים, הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי היא לא מכירה את חובת הדיווח במעבר וכי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה ראתה בחומרה את העובדה שהמפרה העבירה כספים עבור אחר ושלא הובאה בפניה גרסה בנוגע למקור הכספים. מבחינת נסיבות לקולה שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן את העובדה שהמפרה שיתפה פעולה עם חוקרי המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח בלבד**.

10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 44/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 07.03.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 12,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 42,994 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 30,812 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחה טלפונית.
4. המפר הינו בעל עסק מורשה בתחום המסגרות. המפר טען כי יצא יחד עם אשתו לטורקיה, דרך ירדן, משום שאשתו צריכה לעבור ניתוח בטורקיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו וכי מדובר בכספים שמקורם במענק שאשתו קיבלה מביטוח לאומי וקרן הפנסיה שלו. המפר הציג אסמכתאות כתימוכין לטענותיו. לעניין יעד הכספים המפר טען כי הם נועדו לביצוע הניתוח של אשתו ומימון בית החלמה לאחר הניתוח, והוצאות מחייה בזמן שהותם בטורקיה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג על סך 50,000 ש"ח, וחשב שזה הסף הקבוע במעבר, ולכן לא חשב כי עליו לדווח. בנוסף, טען כי לא ראה את השלטים במעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 45/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 08.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 2,000 אירו, 5,000 דולר ארה"ב ו- 7,000 ש"ח (שווי כולל של כ- 32,662 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,700 דולר ארה"ב ו- 1,900 אירו (שווי כולל של כ- 20,617 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו רופא שיניים, וחזר מטיול של כמה ימים בטאבה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו וכי המיר לדולרים אצל חלפן ולאירו בבנק הדואר. המפר טען כי שאר הכספים הינם מרווח בקזינו, המפר הציג אסמכתאות כתימוכין לטענותיו. לעניין יעד הכספים טען כי הכספים נועדו להוצאות הטיול ובילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים ולא ראה את השלטים הפזורים במעבר המורים על חובת הדיווח. המפר הביע חרטה רבה על הטעות שעשה והתחייב שזה לא יקרה בשנית. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד ומקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 46/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 09.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,500 דולר ארה"ב ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של כ-38,820 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-26,513 ש"ח)

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.03.24 על אף כינוסה של ועדה מיוחדת ומהירה בעניינו של המפר, לא עלה בידי חברי הוועדה לשמוע את עדותו, שכן, לא ניתן היה להשיגו, זאת על אף ניסיונותיה הרבים של הוועדה לעשות כן.
4. המפר הינו אזרח אמריקאי, תושב ברוקלין, אשר עובד כמנהל מטבח בבית הספר של הקהילה היהודית בברוקלין.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור חלק הכספים הינם מעבודתו וחלק הרוויח בקזינו. לטענתו, טרם נסיעתו משך מחשבון הבנק שלו בארה"ב סכום בסך 10,000 דולר ארה"ב, אך לא הציג בחקירתו אישור על משיכת הכספים. לפי הצהרתו בפני חוקר המכס אין ברשות המפר חשבון בנק או נכסים בישראל. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח, ולכן לא סבר כי עליו לדווח. כמו כן, לטענתו, לא דיווח גם על הכספים שהיו ברשותו בעת כניסתו למצרים. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות, חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, תכיפות נסיעות גבוה מאוד, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. יצוין, כי הוועדה התכנסה במיוחד עבור המפר ועל מנת שיוכל לטעון את טענותיו בפניה לפני שישוב לארצות הברית והמפר בחר שלא לענות ולא להתייצב לוועדה, על אף ניסיונותיה הרבים להשיגו, אך ללא הצלחה. על כן, נאלצה הוועדה לקבל את ההחלטה בעניינו של המפר בהיעדרו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 47/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך של 19,300 דולר ארה"ב ו- 2,200 ש"ח (שווי כולל של כ- 71,601 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 21,575 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 14.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה בתאריך 18.03.24 באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא עולה חדש, שעלה לישראל בחודש יולי 2023, אך המשיך להתפרנס מעבודתו כמהנדס בניין ברוסיה.
5. בעקבות המלחמה שהחלה בישראל חזר עם משפחתו לרוסיה.
6. לאור העובדה שקיבל רישיון לעסוק במקצועו כמהנדס בישראל, המפר מתכן לשוב עם משפחתו בחזרה לישראל ולהשתקע בה.
7. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים הם מעבודתו כמהנדס ברוסיה. המפר משך את הכספים מחשבון הבנק שברשותו ולאחר מכן המיר אותם למט"ח. המפר הציג אסמכתאות לפעולות אלה.
8. לעניין **יעד הכספים** טען המפר שהם מיועדים לתשלום חוזה שכירות לדירה שמעוניין לשכור לו ולמשפחתו בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
9. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא אומנם מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח אך סבר שהסכום מתייחס לכל אדם. ולאור העובדה שעבר במעבר הגבול יחד עם רעייתו, לא חשב שחלה עליו חובת דיווח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
10. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו וכן שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** **בלבד**.
14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 48/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 24,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 88,099 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,580 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 38,045 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 14.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה ביום 18.03.24 באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא אזרח ישראלי, תושב אור יהודה, בן 42. משנת 2017, המפר נחשב כתושב חוזר מארה"ב, המתפרנס מנדל"ן הנמצא בבעלותו בארה"ב. המפר ללא עבודה או נכסים בישראל, ועד לאחרונה גם ללא חשבון בנק בישראל. למחייתו משתמש בכרטיס אשראי אמריקאי, "אמריקן אקספרס". המפר הציע להציג פירוט מחברת האשראי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים הינו משכירות עבור החודשים פברואר ומרץ מנכס שמשכיר בארה"ב. תשלום השכירות הועבר למפר במזומן מהשוכר. לעניין יעד הכספים טען המפר שהינם עבור תשלום לנותני שירות שונים שנתנו שירות בבת המצווה שחגג לביתו בחודש פברואר 2024, כגון: זמרים ורקדניות. המפר הצג לחוקר המכס בחקירתו את ההזמנה לבת המצווה. כמו כן, ציין המפר כי נותני שירות רבים אינם מקבלים תשלום באמצעות כרטיס אשראי "אמריקן אקספרס" וכי לא ניתן למשוך סכום כסף כזה מבנקט באמצעות "אמריקן אקספרס". עוד ציין המפר כי ברשותו כרטיס אשראי נוסף מסוג "ויזה" אך הדגיש כי העמלות מאוד גבוהות ולכן הוא לא משתמש בו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
- לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח, ולכן לא סבר כי עליו לדווח. כמו כן, לטענתו, הוא מכיר את החוק משנת 2017, עת ששב ארצה, שבו חלה חובת דיווח מסכום של מעל 100 אלף ₪. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
6. המפר הביע חרטה הן בחקירתו במכס והן בפני הוועדה על כך שלא בירר האם החוק השתנה משנת 2017.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, תכיפות נסיעות גבוהה מאוד, התרשמות הוועדה כי המפר הוא בעל אבחנה וחוש עסקי, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,500 ש"ח**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 49/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.03.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 4,570 דולר ארה"ב ו- 400 ש"ח (שווי כולל של כ- 17,178 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 5,140 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 14.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, תושב בת ים, אשר אינו עובד עקב מצבו הרפואי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים הינו מירוושה שקיבל ממכירת בית הוריו וכי את הכספים משך מחשבון הבנק שלו והמיר בצ'יינג'. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור הוצאות הנסיעה ולהימורים בקזינו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, ולכן לא סבר כי עליו לדווח. כמו כן, לטענתו, לא הבין שמדובר ביציאה לחו"ל לתפיסתו, כפי שהוא מכיר למשל בנתב"ג. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים

- הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, זאת לטענתו מכיוון שהינו לקוי ראייה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע מקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות, כן נשקל שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, מצבו הרפואי של המפר והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 50/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 11.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,100 דולר ארה"ב ו- 1,100 ש"ח (שווי כולל של כ- 19,372 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 7,166 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 11.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובד למחייטו כמנהל מחלקה ב"שריף סלאמה מרקטי".

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי נכנס למצרים עם כ- 3,000 ש"ח, אותם משך מחשבון הבנק שלו בישראל והיו מיועדים להימורים בקזינו. הכספים אשר נתפסו בכניסה לישראל הם כספים כתוצאה מזכייה בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח מעל 50,000 ש"ח במעבר הגבול "בן גוריון" ולא שיער כי ישנם ספי דיווח שונים בישראל. המפר לא הכיר את סף הדיווח במעברים יבשתיים. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול אשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 51/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 11.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 9,200 דולר ארה"ב ו- 6,100 ש"ח (שווי כולל של כ- 39,062 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 26,871 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 11.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, עובד כמנהל ואחראי מחסן בחברת ג ייצור והנדסה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר יצא יחד עם בת זוגו כאשר ברשותם 5,000 דולר המיועדים להימורים בקזינו. המפר טען כי מקור הכספים שיצאו מישראל הם משכר והלוואה והיו מיועדים להימורים בקזינו. מקור הכספים איתם נכנס מישראל הם זכייה בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח לנכנסים וליוצאים ממעבר הגבול "בן גוריון", וסבר כי החובה כאמור זהה בכל מעברי הגבול בישראל. המפר לא הכיר את סף הדיווח במעברים היבשתיים. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ואשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,700 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 52/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 20.03.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבין" כשברשותו כספים בסך של 6,000 דין ירדני ו- 1,310 ש"ח (שווי כולל של כ- 32,395 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,900 דין ירדני (שווי כולל של כ- 20,205 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 20.03.24.
4. המפר, הינו אזרח ישראלי, אשר עובד בתחום העפר כעוזר למפעיל באגר. לטענתו, הגיע למעבר הגבול ביחד עם בנו ואחיינו הקטינים, במטרה לצאת לטיול בירדן לכבוד חודש הרמדאן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, יצוין כי מתוך כלל הכספים, 4,000 דין נמצאו ברשות המפר וכן גם הכסף הישראלי, ואילו שאר הכספים - כ- 2,000 דין נמצאו אצל אחד מהקטינים. לטענת המפר, לא ידע על הכספים שהיו אצל הקטינים. את הכספים שהיו ברשותו, לטענתו, קיבל מהמעסיק שלו, באמצעות שיק כמקדמה על חשבון שכר העבודה, לרגל חודש הרמדאן. לאחר מכן, חבר מהכפר שלו בשם יוסוף (טען כי אין לו את מספר הטלפון שלו או פרטים אחרים) פרט עבורו את הכספים בצ'יינג' בבאר שבע. לטענתו, הוא מקבל את המשכורת מדי חודש באמצעות שיק, אותו הוא פורט לאחר מכן, מכיוון שאין ברשותו חשבון בנק. כמו כן, יצוין כי לא ידע את שם המלון או תאריך משוער לחזרה הביתה. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הם נועדו עבור מימון הוצאות הטיול בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, לטענתו, לא הכיר את החוק וכן לא הבחין בשלטים הפוזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, זאת על אף שעבר פעמים רבות דרך מעבר הגבול (לפחות 10 פעמים מאז שנת 2023). הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות, חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם עובדי המכס, אי הופעת המפר בזמן הוועדה, תכיפות נסיעות גבוה מאוד וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,500 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 53/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 21.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "רבין" כשברשותו כספים בסך של 5,605 דנר ירדני ו- 3,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 32,438 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,945 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 20,438 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 21.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, הינו אזרח ישראלי, תושב ביר הדאג', עובד כנהג אוטובוס בחברת "הר הנגב". לטענתו, הגיע לירדן יום קודם לכן, במטרה לצאת לטיול וביקור משפחתי אצל בני דודיו אשר לומדים ומתגוררים בירדן, אך עקב פטירת שכנתו, נאלץ לחזור לישראל יום לאחר מכן, מבלי שהספיק כמעט להשתמש בכספים שהיו ברשותו. לטענתו, שהה לילה במלון בירדן, אך אין ברשותו כל אסמכתא על כך.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי ביחס לסכום של 5,000 דנר, מדובר בכספים שנאספו במשותף על ידי בני משפחתו. לגבי שאר הכספים - מדובר בכספים שמקורם בעבודתו. לעניין יעד הכספים טען המפר כי 5,000 הדנר נועדו עבור בני דודיו אשר לומדים בעמאן ולגבי שאר הכספים (אשר שייכים לו) תכנן להשתמש בדנרים להוצאות בירדן ובכסף הישראלי תכנן להשתמש לצורך קניות באילת. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, ולכן לא סבר כי עליו לדווח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, זאת על אף שסיפר בחקירתו כי הוא נוהג לעבור דרך מעבר הגבול בתדירות גבוהה. כמו כן, לא הצהיר על הכספים שהיו ברשותו גם בירדן, לטענתו, מכיוון שלא ידע שקיימת חובה שכזו וטען כי גם לא נשאל על כך. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 54/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 22.03.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 18,356 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 6,241 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 22.03.24, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, תושב שעב, הינו אח מוסמך בבית החולים וולפסון.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים הינו מעבודתו, כספים אותם חסך והמיר אצל חלפן כספים בכפר שעב. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור מימון הוצאות הטיול בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לטענת בודק המכס, כאשר נשאל האם יש ברשותו כספים, ענה כי יש ברשותו כספים בסך 4,000 דולר, וכאשר נשאל בחקירתו מדוע שיקר לגבי הסכום שהיה ברשותו בפועל, ענה כי הוא אמר לבודקים שיש ברשותו מעל 4,000 דולר ארה"ב והם לא שמעו אותו טוב. כאשר נשאל בחקירתו מדוע לא השתמש בכרטיס אשראי, טען כי הוא משתמש באשראי בדרך כלל, אך הפעם הכרטיס שלו לא היה זמין לשימוש ולכן החליט להשתמש במזומן בפעם הזאת.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח, ולכן לא סבר כי עליו לדווח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לטענתו, זו הפעם הרביעית שהוא יוצא לירדן ואף פעם לא לקח עמו כספים מעל המותר בחוק. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, תכיפות נסיעות גבוה מאוד, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **600 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 56/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 26.03.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 9,500 אירו (שווי כולל של כ- 37,395 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,400 אירו (שווי כולל של כ- 25,192 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 26.03.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ובעלים של מסעדה בלקיה. לטענתו, הגיע למעבר הגבול לאחר שחזר מטיול באירופה (בפולין ובגרמניה) דרך טורקיה ומשם חזר לישראל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מדובר בכספים שחסך ושמר בביתו במשך כמה שנים וכן כספים שהרוויח מעבודתו, אך אינו זוכר היכן המיר את הכספים. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור מימון הוצאות הטיול באירופה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל מסך 50,000 ש"ח וסבר כי החובה זהה גם במעברי הגבול היבשתיים. על כן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות, העובדה כי מדובר באיש עסקים עצמאי וכן נשקל שיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 57/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.04.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 36,994 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,786 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר יצא למצרים עם אשתו ושני ילדיו למטרת חופשה.
5. לעניין **מקור הכספים**, טען המפר כי מדובר בכספים שקיבל במסגרת עבודתו ושמר בביתו והמיר בציינו בכפר כנא. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור מימון הוצאות הטיול שכן תכנן לשלם עבור המלון במזומן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 12,000 ש"ח, אך סבר שזה סכום לכל נפש ומאחר שהיה עם אשתו ושני ילדיו, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. נוסף על כך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. העובדה שהמפר נכנס עם בני משפחתו אינה משליכה על חובת הדיווח שכן ברגע שנשא עמו כספים העולים על סף הדיווח, חלה עליו חובת הדיווח גם אם עבר במעבר הגבול עם אחרים. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,400 ש"ח בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 58/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.04.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,400 דיןר ירדני, 5,000 ש"ח ו- 3,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 39,677 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 ש"ח, 2,050 דיןר ירדני ו- 3,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 27,192 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן עם משפחתו למטרת חופשה.
5. לעניין **מקור הכספים**, טען המפר כי 5,000 ש"ח מהכספים משך יומיים לפני מחשבון הבנק. חלק מהכספים קיבל מעבודתו וחלק נוסף, נמשכו מחשבון הבנק של גיסתו. את הכספים הוא המיר ב-CHANGE לדולרים ודינרים. המפר הציג לחוקר את הקבלה על המרת הכספים במהלך החקירה. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור מימון הוצאות הטיול יחד עם אשתו, גיסתו וילדיו לקראת החג וקניות לרגל חתונה משפחתית, לטענו לא כל המקומות בירדן מאפשרים רכישה בכרטיס אשראי. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג על סך 80,000 ש"ח בנתב"ג וחשב כי הסכום זהה בכל המעברים ועל כן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,700 ש"ח**

בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 59/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 10.04.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 1,200 דיןר ירדני ו-10,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 44,796 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,200 דיןר ירדני ו- 6,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 32,366 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 10.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן למטרת חופשה בחג.
5. לעניין **מקור הכספים**, טען המפר כי משך מהבנק סכומים שונים במשך חודשים למטרת הטיול, והמיר את הכספים בציינג' לדינר ירדני ודולרים. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור מימון הוצאות הטיול. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. כשנשאל המפר כמה כסף יש ברשותו אמר בתחילה שיש לו 8,000 דולר ורק לאחר שנשאל שוב הוציא עוד 2,000 דולר ו-1,200 דינר ירדני. לטענתו, הוציא את הכסף שהיה לו בכיס ורק לאחר מכן הוציא גם את הכספים שהיו בתיק שלו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. כמו כן, הוועדה קובעת כי על המפר היה לשתף פעולה עם בודק המכס ולענות כשנשאל לגבי כל הכספים שנשא עליו.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,200 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 60/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 11.04.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 12,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 45,201 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 32,771 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 11.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, נסע לירדן במטרה להיפגש עם בתו, שלומדת בטורקיה.
5. לעניין **מקור הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים הוא ממשפחתו כולל ירושה מאימו שנפטרה. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו בחלקם עבור לימודי בתו אשר לומדת ומתגוררת בטורקיה, ובחלקם לצרכי בילוי עם בתו בירדן. לטענתו, היה אמור לטוס לטורקיה להיפגש איתה שם אבל בגלל שבוטלו הטיסות הם נפגשו בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח בנתב"ג בסך של 50,000 ש"ח. על כן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, לטענתו בגלל שהמעבר היה מלא באנשים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים

התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,200 ש"ח**

בלבד.

11. אם לא ישולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 61/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 13.04.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 3,500 ש"ח ו-4,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 19,320 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 7,157 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 13.04.2024 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, אשר לטענתו אינו עובד בשנתיים האחרונות עקב תאונת עבודה, נסע עם שני חברים למצרים ללילה אחד למטרת חופשה לרגל חג הרמדאן.
5. לעניין **מקור הכספים**, טען המפר כי מקורם של 3,500 ש"ח מחשבון הבנק של אשתו והם נועדו למימון הוצאות הטיול, ומקור הדולרים בכספים שהרוויחו הוא וחבריו בקזינו, כאשר סכום של 1,200 דולר הוא שלו, והיתר מתחלק שווה בין שני חבריו. עוד טוען המפר כי הוא הציע לחברים לקחת את הכספים של שלושתם על מנת לשמור לנסיעה הבאה שלהם ביחד. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען בחקירה כי הוא מכיר את החוק שכן כבר הפר את חובת הדיווח בעבר וגם ראה את השלטים, אבל הוא חשב שהוא לא צריך לדווח כי הכסף שייך גם לחבריו שעברו לפניו את המעבר.
7. הוועדה רואה בחומרה רבה את העובדה שהמפר ביצע "הפרה חוזרת" כהגדרתה בסעיף 16 (ד) לחוק, הקובע כי הפרה חוזרת היא "הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע". הפרתו הקודמת של המפר אירעה בנסיבות דומות ביום 18.06.22 עת נתפס בכניסתו לישראל דרך מעבר "בגין", כשברשותו כספים בסך 19,755 ש"ח, מבלי שהצהיר עליהם. הוועדה לעיצום כספי שהתכנסה לדון בעניין זה ביום 23.6.22 הטילה על המפר, בגין אותה הפרה, עיצום כספי

בסך 1,000 ש"ח. הוועדה התחשבה בכך שמדובר בהפרה הראשונה של המפר ובשיתוף הפעולה שלו עם המכס.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא הפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). סעיף 9 לתקנות מפרט רשימה של שיקולים שעל הוועדה לשקול בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, וביניהם היוותה של ההפרה הפרה חוזרת.
9. במקרה זה הוועדה שקלה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות סכום ההפרה, את העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס. בנוסף, הוועדה שקלה כנסיבה מחמירה את העובדה שהמפר הפר את חובת הדיווח, באותו מעבר ובנסיבות דומות, לפני כשנתיים, ובכל זאת חזר וביצע את אותה הפרה ורואה בהתנהלותו כזלזול בהוראות החוק.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך כל הכספים שנתפסו (שווי של 7,157 ש"ח).
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 62/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.04.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 27,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 105,693 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 24,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 93,527 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בעלים של חברת ממתקים בעיר נצרת.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שחסך בבית, במזומן, במשך כמה שנים, וכן ממכירת רכב, וכי הם נועדו לתשלום עבור טיפולי שיניים לבתו ולקניות בטורקיה. המפר טען כי בתו לא הצטרפה עמו לנסיעה משום שהניתוח נקבע לחודש יוני, וכעת התכוון לשלם את דמי המקדמה בגין הטיפול. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר עבר את עמדת הבידוק ונשאל על ידי בודק המכס כמה כסף יש ברשותו. המפר השיב כי ברשותו בסביבות 15,000 דולר, אולם בבדיקת חפציו נמצא סכום של 27,800 דולר. לעניין זה, טען המפר, כי לא התכוון להסתיר את שאר הכספים וכי רצה לספר לבודק אודות חבילת הכסף הנוספת שהייתה בתיק הגב שלו.
7. במהלך החקירה, עלה כי בבעלות המפר בית שבנה בטורקיה. המפר טען כי שילם סך של כ- 600,000 – 700,000 לירות עבור הבית וכי שילם את כל הסכום במזומן. בנוסף, טען המפר כי בשנתיים האחרונות נסע פעמים רבות לטורקיה, והעביר עמו את הכספים במזומן, לצורך תשלום על הבית. המפר טען כי מקור הכסף בחשכונות מעבודתו וכי מדובר בכספים ששמר בביתו, במזומן.
8. בנוגע לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג על כספים בסך 50,000 ש"ח ומעלה, וחשב שזה סף הדיווח גם במעבר זה, אך, עם זאת, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים, הגם שהסכום שהיה ברשותו עלה על 50,000 ש"ח. בנוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול, המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שכאשר נשאל בנוגע לסכום שיש ברשותו, השיב כי ברשותו רק 15,000 דולר, כלומר, פחות ממחצית הסכום שהיה ברשותו, העובדה שהכיר את חובת הדיווח, העובדה שסבר שסף הדיווח במעבר זהה לסף הקבוע בנתב"ג, בסך 50,000 ש"ח, אך עם זאת בחר שלא לדווח, למרות שהיה ברשותו סכום גבוה משמעותית מסכום זה. בנוסף, נשקלה העובדה כי המפר הודה כי נהג להעביר, בשנים האחרונות, כספים במזומן בסכום משמעותי במצטבר, בגין תשלום על בית שבנה בטורקיה, ואשר שילם עליו במזומן. בנוסף, נשקלה העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים

התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה שלו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **47,000**

ש"ח בלבד.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 63/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.04.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 4,500 דולר ארה"ב, 2,450 אירו ו- 3,650 ש"ח (שווי כולל של כ-30,676 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,300 דולר ארה"ב, 2,450 אירו ו- 3,650 ש"ח (שווי כולל של כ-18,510 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

26. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
27. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
28. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 24.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
29. המפרה הינה אזרחית ישראלית בעלת חברת מזון.
30. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקור הכספים בחסכונות מעבודתה, ובכספים שקיבלה מבנותיה ומבעלה טרם הנסיעה. לעניין יעד הכספים טענה המפרה כי הכספים נועדו להוצאות הטיול באיסטנבול וקניית מתנות למשפחה. המפרה טענה כי מדובר בכספים שקיבלה במזומן, אשר הומרו לדולרים אצל חלפן כספים מקומי. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
31. עם זאת, יצוין כי המפרה טענה גרסאות שונות בנוגע למקור הכספים ולעיסוקה. בעוד שבחקירה טענה המפרה כי היא בעלים של חברת מזון וכי מדובר בכסף מעבודתה וכספים שקיבלה מבעלה, במכתב טענות שהעבירה לוועדה טרם הדיון טענה המפרה כי היא עובדת במפעל ומדובר בכסף שקיבלה מילדיה לצורך ביצוע קניות עבורם.
32. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, יצוין כי לאחר שהמפרה החתימה את דרכונה, ונשאלה על ידי בודקי המכס כמה כספים יש ברשותה, היא השיבה כי יש לה כספים מעל 12,000 ש"ח. לעומת זאת, במהלך הבדיקה נמצאו ברשותה כספים הגבוהים משמעותית מסכום זה, בשווי 30,676 ש"ח. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל. על כן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. בנוסף, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח, וזאת על אף

שהיא מרבה לעבור במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.

33. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

34. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

35. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי המפרה מרבה לצאת לחו"ל דרך המעבר וכן שינוי הגרסאות במהלך הוועדה. כמו כן, נשקלה העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

36. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.

37. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

38. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 64/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.04.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-76,742 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-64,463 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

39. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.

40. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

41. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 30.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

42. המפרה, אזרחית ישראלית, עובדת במכון קוסמטיקה, ובבעלותה מספרה.

43. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מדובר בכספים שהרוויחה וחסכה מעבודתה במזומן, וכן כספים שקיבלה מהגרוש שלה, בעקבות הגירושין. המפרה טענה כי המירה את כל

הכספים לדולרים אצל חלפן כספים מקומי. לעניין יעד הכספים טענה המפרה כי הכספים נועדו עבור ניתוח אף בטורקיה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.

44. לעניין **נסיבות ההפרה ומוזענות לחובת הדיווח**, המפרה נקראה לבדיקה על ידי בודקי המכס ונשאלה מה סך הכספים שיש ברשותה. המפרה השיבה כי ברשותה 10,000 דולר. בהמשך לכך, המפרה התבקשה להתלוות לבודקי המכס לצורך ספירת הכספים, ובדרך נשאלה שוב בנוגע לסך הכספים שיש ברשותה, והפעם השיבה שיתכן ויש לה קצת יותר ממה שטענה קודם. אולם, בספירת הכספים נמצא ברשותה סך של 20,000 דולר. המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל, ולכן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. עם זאת, המפרה הודתה כי היא יודעת כי קבועה חובת דיווח בחו"ל על סך של 10,000 דולר. בנוסף, המפרה טענה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.

45. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

46. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

47. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפרה שיקרה בנוגע לסך הכספים שיש ברשותה, והשיבה שברשותה רק סך של 10,000 דולר למרות שידעה את הסכום המדויק שיש ברשותה. העובדה שתשובתה של המפרה, יחד עם העובדה שהודתה כי היא מכירה את חובת הדיווח הקבועה בחו"ל, מעל סך של 10,000 דולר, עשויה להצביע על כך שניסתה לחמוק מחובת הדיווח משום שחשבה שאם תשיב שיש לה סכום זה לא תידרש לדווח עליו. בנוסף, נשקלה תדירות הנסיעות הגבוהה של המפרה לחו"ל, שמחזקת את הציפייה שתכיר את חובת הדיווח ותשים לב לשלטים. כמו כן, לקחה הוועדה בחשבון את העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס וכי מדובר בהפרה ראשונה.

48. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **13,000 ש"ח**

בלבד.

49. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

50. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 65/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.04.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב ו- 6,350 ש"ח (שווי כולל של כ- 44,721 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,800 דולר ארה"ב ו- 6,350 ש"ח (שווי כולל של כ- 32,442 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

51. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
52. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
53. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 30.04.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
54. המפר הינו אזרח ישראלי, בעלים של חברה שעוסקת בייבוא וייצוא של מוצרי חקלאות, ריהוט גן וחומרי בנייה.
55. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו ומדובר בכספים שהיו לו בבית במזמון. לעניין יעד הכספים טען המפר כי נסע לתערוכה בסין, לצורך רכישת סחורה וכי הכספים נועדו לתשלום ערבון. המפר טען כי בשל עליית המחירים והזמן הרב לקבלת הסחורה החליט שלא לרכוש סחורה, בשל היעדר כדאיות, וחזר עם הכספים לישראל. המפר הציג מסמכים ואסמכתאות כתימוכין לטענותיו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
56. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, בנוגע לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג, על כספים בסך 50,000 ש"ח ומעלה, ולא היה מודע לחובת הדיווח הקיימת במעברי הגבול היבשתיים. על כן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. יצוין, כי שנקרא על ידי עובדי המכס, המפר סירב לשותף עמם פעולה, ובכלל זאת טען כי אין ברשותו כספים, לא רצה להציג לבודקים את הכספים, ולא הסכים לחתום על המסמכים ועל ספירת הכספים. שנשאל על כך על ידי הוועדה, טען המפר כי נהג כך כי היה עייף וכי לא נהג כשורה, במעשיו אלו.
57. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
58. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית

הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

59. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שהמפר הוא איש עסקים המרבה לנסוע לחו"ל, והמכיר את חובת הדיווח, כך שמצופה ממנו לברר מהן הוראות החוק הקיימות במעבר וחוסר שיתוף הפעולה של המפר עם עובדי המכס. בנוסף, נלקחה בחשבון העובדה שטענות המפר בנוגע מקור הכספים התקבלו, וכי מדובר בהפרה ראשונה.

60. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 4,500 ש"ח בלבד.

61. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

62. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 66/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.05.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 21,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 81,193 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,320 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 31,130 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, עצמאי אשר בבעלותו מספר חברות בתחום הבנייה, שיווק ירקות, ומכשור רפואי, והינו עוסק מורשה. אין בבעלותו עסקים או נכסים בחו"ל.
5. לטענתו, הגיע למעבר הגבול יחד עם אשתו וילדיו, לאחר שחזרו מטיול ומביקור משפחתי בארצות הברית אצל בנו אשר מתגורר שם.
6. **לעניין מקור הכספים**, טען כי מקורם בעבודתו ועסקיו וכי הכספים שייכים לו ולבתו. 13,000 דולר מהכספים שייכים לו ולאשתו ומדובר בכספים שחסכו בביתם בשנים האחרונות, ואילו שאר הכספים שייכים לבתו ומדובר בכספים שחסכה מעבודתה וכן כספים שקיבלה לרגל שחרורה מהצבא. בחקירתו סיפר כי נכנס לארצות הברית עם הכסף שלו ושל ביתו ושם התבקש להצהיר על כל הסכום. לטענתו, הצהיר על 13,000 דולר ששייכים לו ולאשתו וכן על 13,000 דולר ששייכים לביתו הבגירה. כאשר נשאל המפר מדוע

לא ביצע העברה בנקאית או השתמש בכרטיס אשראי, השיב כי היה ברשותו כסף מזומן ששמר בביתו והעדיף להשתמש בו עבור הוצאות הטיול.

7. **לעניין יעד הכספים**, טען המפר כי הכספים נועדו לצורך מימון הוצאות הטיול בארה"ב וכן הוצאות מחיה לכלל בני המשפחה. עם זאת, סיפר בחקירתו כי שהה אצל בנו המתגורר בארה"ב והוא זה שממן את רוב הוצאותיהם ולכן חזרו עם רוב הכספים בחזרה לישראל. כל הכספים נשמרו בתיקו של המפר ונמצאו ברשותו. לטענתו, שמר את כלל הכספים אצלו מטעמי נוחות, כולל הכספים שהיו שייכים לבתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

8. **לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הכיר את חוק איסור הלבנת הון ואת חובת הדיווח על כספים מעל 50,000 ש"ח בעת הכניסה והיציאה מישראל, אך סבר כי מכיוון שהגיע ביחד עם אשתו ובתו (שהינה בגירה, אינה מתגוררת עמו ומתפרנסת בזכות עצמה) הוא אינו מפר את החוק. כמו כן, לטענתו, לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לטענתו, אם היה מבחין בשילוט היה מחזיק בכספים שלו בלבד ומשיב לבתו את הכספים שלה. כמו כן, לטענתו, דיווח על הכספים בעת כניסתו לארצות הברית אך לא ביציאה ממנה, מכיוון שסבר שאין צורך בכך. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה ואת העובדה כי מדובר באיש עסקים שהיה מודע לקיומה של חובת דיווח. בנוסף, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות וכן נשקל הסברו של המפר שיכול להניח את הדעת וכי המפר הביע חרטה ושיתף פעולה באופן מלא עם עובדי המכס ועם חברי הוועדה. בנוסף, מדובר בהפרה ראשונה של המפר.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,800 ש"ח בלבד**.

13. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 67/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 10.05.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 37,416 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 25,069 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 10.05.24, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בעל עסק בתחום העפר בשם "אלאסיל השקעות ופרויקטים".
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים אשר שייכים במשותף לו ולחברו אשר הגיע עמו למעבר הגבול, וכי הם שמרו את כלל הכספים באופן מרוכז. לטענתו, מחצית מהכספים שייכים לו ומחצית לחברו. מקור הכספים שלו, לטענתו, מכספים שחשך בביתו ואת חלקם קיבל כמתנות ליום הולדתו של בנו ושמר בביתו. לגבי הכספים ששייכים לחברו, טען כי מקורם בעבודתו. המפר לא המציא אף אסמכתא על מקור הכספים שלו וגם לא של חברו, או אסמכתא על כך שמחצית מהכספים שייכים לחברו. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים נועדו עבור בזבזים ומשחקים בקזינו. אין בבעלות המפר נכסים או חשבונות בנק בחו"ל. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח וסבר כי החובה זהה בכלל מעברי הגבול. על כן, לא סבר כי היה עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה. בנוסף, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק ללא הצגת אסמכתאות וכן נשקל הסברו של המפר שיכול להניח את הדעת. בנוסף, לזכותו של המפר נשקלה העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 68/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 18.05.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,300 דולר ארה"ב, 450 דינר ירדני, 1,750 אירו ו-600 ש"ח (שווי כולל של כ- 26,109 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,000 דולר ארה"ב, 1,750 אירו, 600 ש"ח ו- 450 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 13,768 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 18.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר במזרח ירושלים ובבעלותו חברה לייצור תיקי עור. המפר הגיע למעבר הגבול, לטענתו, במטרה לצאת לירדן לביקור משפחתי ומשם להמשיך לטיול בסעודיה לצורך עלייה לרגל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי חלק מהכספים קיבל מהוריו במתנה ואת חלקם משך מחשבון הבנק שלו. המפר טען כי קיבל מהוריו 2,000 דינר ירדני אותם המיר לדולרים ואת שאר הדולרים המיר מהשקלים שהיו בביתו. לעניין שאר הכספים : לגבי השקלים טען כי משך את הכספים יומיים קודם לנסיעתו מחשבון הבנק שלו. את האירו לדבריו שמר בביתו מנסיעות קודמות, ולגבי 450 דינר, טען כי קיבל מאשתו כמתנה לאחיה אשר מתחתן בירדן בתקופה הקרובה.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ועל כן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,300 ש"ח**.

בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 69/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.05.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 11,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 44,068 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 31,744 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר הגיע למעבר הגבול לאחר ששב מטורקיה דרך ירדן. לטענתו, נסע עם אשתו ושתי בנותיו לטורקיה לצורך טיפול שיניים שבסופו של דבר לא בוצע.
5. בנוגע ליעד ומקור הכספים, טען המפר בחקירתו וכן בדיון בפני הוועדה כי 4,000 דולר היו ברשותו ומקורם בחסכונו מעבודתו, וכי יתר הכספים שייכים לבנותיו ואשתו והיו ברשותן. בדיון בפני הוועדה טען המפר כי הכסף היה בתיקים של אשתו ושל שתי בנותיו, כאשר לכל אחת היה בתיקה סכום של כ-2,500 דולר. בנוגע ליעד הכספים, טען כי הכספים היו מיועדים לטיפול שיניים למשפחתו בטורקיה שבסופו של דבר לא בוצעו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. מבחינת נסיבות ההפרה, כפי שעולה מטענות המפר בדיון בפני הוועדה, הוא יצא מהמעבר, אבל חזר לראות מדוע אשתו ובנותיו מתעכבות ואז אשתו אמרה שבדוק המכס שאל לגבי הכספים וכשנשאל אם יש ברשותו כספים ענה שיש לו 4,000 דולר. הוועדה ביצעה בירור מול בודק המכס שנכח במקום על מנת להבהיר את התמונה העובדתית. בודק המכס הבהיר כי בתיק של אשתו של המפר נמצא סכום כסף, אך היא לא ידעה לומר מה הסכום שיש ברשותה וביקשה לקרוא לבעלה. המפר לא הסכים לספור את הכסף ולכן בודק המכס ביצע ספירה ונמצאו כ-4,500 דולר. לאחר שנשאל אם יש ברשותו עוד סכום כסף וענה שלא, הוציא המפר מכיסו כספים. הבודק ראה שיש ברשותם עוד תיק וביקש לבדוק אם יש גם בתוכו כספים, ולאחר בדיקה נמצאו גם שם כספים נוספים. הוועדה מקבלת את התיאור העובדתי של בודק המכס וקובעת כי מדובר בכספים אשר היו שייכים למשפחה וכי הייתה חובה להצהיר עליהם. בנוסף, מבחינת נסיבות ההפרה, הוועדה לקחה בחשבון גם את העובדה שהמפר יצא מישראל לירדן עם הכספים מבלי לדווח עליהם וכן את העובדה שגם אם טענתו של המפר בפני הוועדה כי רק 4,000 דולר מסך הכספים היו שייכים לו, עדיין מדובר בסכום החייב בדיווח והמפר לא דיווח על הכספים, ביציאה או בכניסה לארץ.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם בודק המכס וכן העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
10. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 70/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.05.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 8,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 31,744 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 19,420 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינאזרח ישראלי אשר יצא לירדן במטרה לטוס משם לדובאי לנופש.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טען המפר כי הם מעבודתו וכי הוא משך אותם מהבנק בכמה מועדים וחסך אותם. לעניין יעד הכספים, טען כי הם עבור הוצאות הטיול. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג וסבר כי החובה זהה בכל המעברים. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. מבחינת נסיבות ההפרה, כפי שעולה מהמזכר של עובד המכס, כאשר נשאל המפר בפעם הראשונה כמה כספים יש ברשותו הוא השיב כי יש בכיסו 4,000 דולר, כאשר נשאל בשנית אם יש ברשותו עוד כספים, ענה שיש עוד כ-3,000 דולר אך בספירה עולה כי היו ברשותו 8,500 דולר. הוועדה ראתה לחומרה את העובדה שהמפר לא סיפר על כלל הכספים שהיו ברשותו בפעם הראשונה שנשאל.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, את חוסר שיתוף הפעולה של המפר שהתבטא בכך שלא סיפר על כל הכספים שברשותו בפעם הראשונה שנשאל והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 71/24 :

תיאור הנסיבות וטענות המפר לכאורה :

1. ביום 23.05.2024 יצא המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר הגבול "רביץ", יחד עם חברו נסים אבו גרדוד, כשברשותו כספים בסך של 37,700 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 198,574 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. כפי שעולה מתיאור המקרה, המפר לכאורה נשאל על ידי בודק המכס, בעברית ובערבית אם יש לו משהו להצהיר, עליו או ברכבו, כולל כסף, והמפר ענה שאין לו על מה להצהיר וכי כל מה שיש ברשותו זה שטר של 20 ש"ח שהוציא מכיסו. הרכב נבדק על ידי בודקי המכס, ובבדיקה שבה היה מעורב גם כלבן, נמצאו כספים שהוסלקו בפתחי המיזוג של הרכב בשווי של כ- 198,574 ש"ח.

2. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 27 לחוק נתפסו כלל הכספים אשר היו ברשות המפר לכאורה (שווי כולל של כ- 198,574 ש"ח).

3. גרסתו של המפר לכאורה נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.05.24 וכן בפני חברי הוועדה באמצעות בא כוחו עו"ד מאור שגב אשר העביר טיעונים לוועדה בכתב לפני כינוסה וכן טען בעל פה במועד כינוס הוועדה ביום 30.5.2024 באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. הוועדה הייתה אמורה להתקיים ביום 29.5.24, אך לאחר שיחה עם בא כוח המפר התברר שהוא טרם הספיק לעיין בחומרים בתיק ולא היה מודע לסתירות המהותיות שבין גרסת המפר לכאורה כפי שנמסרה בחקירה והגרסה שהופיעה בטיעונים בכתב שהעביר לוועדה, ושעליה חזר גם בעל פה בפני הוועדה. לפיכך, הוועדה הציעה לבא כוח המפר לדחות את הדיון ביום על מנת שיוכל לעיין בכל החומרים הרלבנטיים.

5. בחקירתו במכס, שהתקיימה בשפה הערבית, סיפר המפר לכאורה לחוקר כי הוא עובד בחקלאות ומרוויח כ-4,000 ש"ח בחודש אותם הוא מקבל במזומן. עוד סיפר כי הרכב שאיתו הגיע למעבר נקנה רק לפני שבוע וכי הוא שילם עבור הרכב סכום של 15,000 ש"ח, במזומן. לגבי מקור הכספים שנמצאו ברכב, ענה המפר לכאורה מספר פעמים כי הוא כלל לא היה מודע לכך שיש כספים ברכב וכי הוא לא יודע למי הם שייכים ומה מקורם. לגבי מטרת הנסיעה לירדן, ענה המפר לכאורה כי הוא התכוון לשהות בעקבה בבית מלון וכי הוא לא הזמין מלון אבל החבר שנסע איתו מכיר את המלונות שם. עוד סיפר המפר לכאורה בחקירתו שיש לו חשבון בבנק הדואר אבל אינו משתמש בו כי הוא מתנהל ביום יום רק במזומן, ובלשונו "אני לא מפקיד ומושך כסף, הכל כסף שחור". לגבי מודעות לחובת

הדיווח, טען המפר לכאורה כי אינו מכיר את חובת הדיווח וכי הוא יודע לקרוא בערבית אך לא ראה את השלטים במעבר.

6. חברו של המפר לכאורה שנסע איתו ברכב נחקר אף הוא במעבר. בחקירתו, אישר את גרסת המפר לכאורה לגבי מטרת הנסיעה ואמר שהם התכוונו לשהות מספר ימים במלון בעקבה בשם "ניירוד". גם החבר אמר בחקירה שהוא לא היה מודע לכך שהיו כספים ברכב וטען שהוא לא יודע של מי הכספים ומה מקורם.

7. לקראת הדיון בוועדה, העביר בא כוחו של המפר לכאורה מסמך בכתב שבו הוצגה גרסה חדשה ושונה לגבי מקור הכספים ויעדם, גרסה שעליה חזר גם בשני הדיונים שהתקיימו בפני הוועדה. לטענתו, הגרסה שמסר המפר לכאורה בחקירה אינה נכונה ונמסרה כיוון שהיה בלחץ מהמעמד של החקירה וכי הדברים שמסר לו לפני הדיון הם אלו שמשקפים את המצב העובדתי האמיתי. בא כוחו של המפר טען לגבי מקור הכספים כי הם שייכים למשפחתו של המפר לכאורה ומקורם בירושה מאביו שנפטר בשנת 2020 (צורפה תעודת פטירה), בחסכוניות של בני המשפחה ובכספים שאמו מקבלת מהביטוח הלאומי. לגבי יעד הכספים טען בא כוחו של המפר לכאורה שהם יועדו לבני משפחה בירדן שנמצאים במצב כלכלי קשה מאד והגיעו למצב של חרפת רעב ולכן נזקקו ל"סיוע הומניטרי" (כך כהגדרתו) מצד קרובי משפחתם בישראל, והמפר לכאורה העביר את הכספים בשליחות משפחתו. בא כוחו של המפר לכאורה הדגיש בדיון בפני הוועדה כי הכספים לא הוסלקו ברכב על מנת לחמוק מהרשויות אלא מפחד שהכספים ייגנבו. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען בא כוחו של המפר לכאורה כי מרשו לא הכיר את החוק, ואינו יודע קרוא וכתוב בעברית או בערבית ולכן לא היה יכול לקרוא את השלטים במעבר הגבול, וכן כי פעל בתום לב ולא הייתה לו כוונה להפר את החוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר הינו אזרח ישראלי אשר יצא לירדן עם חברו דרך מעבר "רבין" כאשר ברכבו נמצאו כספים מוסלקים בתעלות המיזוג בסך של 37,700 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 198,574 ש"ח).
4. לאחר שקראה את חומרי החקירה, והתרשמה מטענות בא כוחו של המפר, בכתב ובעל פה, הוועדה קובעת כי לא השתכנעה מגרסתו המאוחרת של המפר לגבי מקור ויעד הכספים כפי שהוצגה באמצעות בא כוחו. מדובר בגרסה מאוחרת, אשר סותרת באופן מהותי את גרסת המפר בחקירתו הראשונית במכס, אשר נתמכה בגרסה שמסר חברו שהיה איתו ברכב ונחקר בנפרד. בנוסף, הגרסה שהציג בא כוחו של המפר לא נתמכה באסמכתאות לגבי מקור הכספים או לגבי מצבם הכלכלי של בני המשפחה בירדן אשר הצריך סיוע כספי משמעותי.
5. הוועדה לא קיבלה את טענת בא כוחו של המפר, שלפיה המפר שיקר לחוקר בחקירתו הראשונית במעבר הגבול בגלל שהיה לחוץ מהמעמד. לאחר קריאת חקירתו של המפר הוועדה לא התרשמה כי מדובר באדם לחוץ אשר אינו מעוניין לענות על שאלות החוקרים. בחקירתו המפר ענה בצורה נינוחה ואפילו מסר מידע שממנו עלול להשתמע שהוא מפר את החוק, שכן פעמיים מסר מיוזמתו לחוקר שהוא מקבל כספים "בשחור". טענת בא כוחו של

המפר אינה מסבירה גם מדוע לא מסר לחוקרים שהוא נוסע לירדן על מנת לפגוש בני משפחה אלא חזר מספר פעמים על כך שהוא נוסע לבית מלון, וכך מסר גם חברו בחקירתו. בנוסף, גם אם היה לחוץ בחקירה, אין בכך כדי להסביר את הפער המהותי בין הגרסאות, הן לגבי מקור הכספים והן לגבי יעד.

6. הוועדה רואה בחומרה רבה את נסיבות ההפרה ובייחוד את העובדה שמדובר בכספים שהוסלקו ברכב באופן שמעיד על ניסיון להסתירם. בנוסף, לא נמסרה לוועדה גרסה אמינה וסדורה ביחס למקור הכספים ויעדם.

7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של הלבנת הון, דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים לחשיפתן של העברות כספים מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח על העברות כספים מתוך המדינה ואל המדינה. לפיכך, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהיה לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מהמאבק בתופעות של הלבנת הון ומימון טרור בישראל. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחייבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

8. במקרה זה, המפר אשר הסליק כספים ללא הסבר המניח את הדעת למקורם ויעדם ומבלי להצהיר עליהם, למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון או מימון טרור באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון ומימון הטרור איתם מתמודדת המדינה.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד (נט) 5, 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. חשיבותו של משטר הדיווחים משתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ'))

- 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011).
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. הוועדה סבורה, כי ראוי במקרה זה לאור נסיבותיו ולאור סכום ההפרה הגבוה שבו מדובר והאופן שבו הוסלקו הכספים, להטיל עיצום כספי משמעותי, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק להפר את חובת הדיווח, תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור.
13. בבואה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות סכום ההפרה הגבוה, העובדה שהכספים הוסלקו ברכב באופן מתוחכם, העובדה שגרסתו של המפר לגבי מקור ויעד הכספים לא התקבלה על ידי הוועדה והפערים המהותיים בגרסאות שנמסרו, כמפורט לעיל, וכן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
1. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך כל הכספים שנתפסו בשווי של 186,574 ש"ח.
2. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מהכספים התפוסים.
3. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 72/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 24.05.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,600 דולר ארה"ב ו- 2,900 ש"ח (שווי כולל של כ- 27,548 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,300 דולר ארה"ב ו- 2,900 ש"ח (שווי כולל של כ- 15,224 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 24.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר, אזרח ישראלי, יצא מישראל לירדן על מנת לטוס משם לטורקיה לצורך רכישת חלק חילוף למכונה במפעל של אביו, שבו הוא עובד כמנהל עבודה.
 5. **בנוגע למקור ויעד הכספים**, טען המפר כי סכום של 3,100 דולר הוא של החברה ומיועד לרכישת חלק למפעל. המפר הציג לוועדה חשבונית על רכישת החלק מהמפעל בטורקיה על סך של 3,100 דולר. יתר הכספים נועדו לטענתו להוצאות הנסיעה. המפר הציג בחקירתו מסמך על המרת כספים מצייג' בסך של 6,000 דולר מיום 23.5.24. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. **לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח וכי לא הבחין בשלטים הפוזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
 7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
 12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 73/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.05.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 18,673 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 6,349 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 24.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר יצא למצרים עם חברו למטרת נופש.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טען המפר כי סכום בסך של 2,500 דולר הוא שלו ומקורו בחסכוניות, ויתר הכספים הם של חברו שנתן לו לשמור את הכספים אצלו לפני שהגיעו למעבר. מבחינת יעד הכספים נטען כי הם עבור הטיול במצרים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים מחמת הספק.
6. לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח במעבר, ואף דיווח בעבר במעבר אחר, אך מאחר שחצי מהסכום שייך לחברו סבר כי אין צורך שידווח כי כל אחד מהם בנפרד לא החזיק כספים מעבר לסף הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה וקבעה כי בהתאם לחוק כל אדם העובר במעבר גבול חייב בדיווח על הכספים שברשותו אם הם מעל לרף הדיווח, גם אם חלק מהכספים שייכים לאדם אחר.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, העובדה שהכיר את חובת הדיווח ובכל זאת לא בדק האם היה עליו לדווח על הכספים והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 74/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 27.05.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 18,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 69,090 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 19,046 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 27.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, חזר לישראל מחופשה קצרה בגיאורגיה.
5. בנוגע **למקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מרבית הכספים (כ-18,000 דולר) מקורם בזכייה בקזינו בגיאורגיה. המפר הציג לחוקרים אישור רשמי מהקזינו וכן אישור על תשלום מס בגין הזכייה. לגבי יעד הכספים, טען המפר כי בעקבות הזכייה הוא מעוניין לבצע תשלום לסגירת המשכנתא שלקח. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים נוכח האסמכתאות שהציג המפר לחוקרים בעת שנחקר במעבר הגבול.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח בישראל, אך חשב שרף הדיווח הוא 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי הוא לא נוהג לצאת או להיכנס מישראל עם סכומי כסף משמעותיים ולא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 75/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.05.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב ו- 5,000 ש"ח (שווי כולל של כ- 41,914 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,700 דולר ארה"ב ו- 5,000 ש"ח (שווי כולל של כ- 29,732 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 30.05.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא אזרח ישראלי המתגורר בנצרת ובעלים של עסק בעיר.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי לקח הלוואה מאביו המבוגר. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי היו מיועדים לצורך תשלום לטיפול פוריות לרעייתו ולהוצאות למלון ובזבזים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען שהוא מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג וידע שסך הדיווח הוא 40 אלף ש"ח. נוסף על כך, טען המפר כי הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח של 12 אלף ש"ח אך סבר שסך הדיווח הוא לכל נוסע ולא היה מודע שסך הדיווח הוא לתא משפחתי. עוד ציין המפר בפני הוועדה כי למרות שלא עמד בסף הדיווח עבור שני נוסעים, לא דיווח כי לטענתו הפער בין סף הדיווח לסכום שהיה ברשותו נמוך וכן ציין כי מיהר מאוד לטיפול והיה בלחץ נפשי עקב ההליך הרפואי. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות הפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שמדובר בהליך רפואי שעל רעיית המפר לעבור והצגת אסמכתאות התומכות בכך וכן שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 76/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 04.06.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותה כספים בסך של 19,020 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 70,210 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 19,933 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 04.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה תושבת ארה"ב. בבעלותה, יחד עם בעלה, עסקים רבים בארה"ב בתחום הנדל"ן והאלקטרוניקה.
5. המפרה הגיעה לישראל מארה"ב דרך אבו דאבי.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, בנוגע למקור הכספים טענה המפרה כי הכספים מהעסקים שלה ושל בעלה. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הם מיועדים לתשלום לקבלן שיפוצים, לטובת שיפוצים בבית שבבעלותה ומיועד לשימוש בביקוריה בישראל ונמצא במזרעה א - שרקיה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. המפרה טענה בפני הוועדה כי היא מכירה את חובת הדיווח בארה"ב אך סברה כי היא מתקיימת רק בכניסה לארה"ב ולכן לא דיווחה על הכספים ביציאה. המפרה ציינה כי כאשר הגיעה לאבו דאבי ניגשה לעמדת המכס לברר האם היא צריכה להצהיר ולטענתה לא התבקשה להצהיר. בנוסף, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.

8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. מנגד, המפרה מגיעה לארץ פעמים רבות עם סכומי כסף נכבדים וכן מכירה את חובת הדיווח בארה"ב. זאת ועוד, המפרה ניגשה למכס באבו דאבי ושאלה אם עליה להצהיר על הכספים שברשותה ובהתאמה, בהכירה כי קיימת חובת דיווח, היה עליה לברר לגבי חובה זאת מול המכס גם בכניסה לישראל ובפרט כשהינה נוסעת עם סכומים גבוהים.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 77/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 05.06.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 500 דולר ארה"ב, 12,300 אירו ו- 17,800 ש"ח (שווי כולל של כ- 69,420 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בשווי כולל של כ- 19,420 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 05.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר במירון ובעלותו שתי חברות בשם "חי-עם" ו- "יגיע כפיים".
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי ביצע העברה בנקאית לצי"נג' מחשבונו בבנק וברשותו אסמכתא המאשרת זאת. לעניין יעד הכספים, טען המפר שנועדו לבזבזים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל אך סבר כי סף הסכום הוא לנוסע יחיד ולא היה מודע כי הסף הוא עבור תא משפחתי והיות וחזר לישראל עם רעייתו וחלק מהסכום שייך לה, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו וכן, שיתוף הפעולה של המפר. מנגד, מדובר באיש עסקים שנוסע בתדירות גבוהה מאוד וכן את העובדה שהמפר העיד בחקירתו כי נתפס בעבר בצרפת וכך בוודאות היה מודע לקיומה של חובת דיווח והיה מצופה ממנו לבדוק את סף חובת הדיווח בישראל.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,800 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 78/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 800 דולר ארה"ב, 26,600 ש"ח ו- 141 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 30,332 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 800 דולר ארה"ב, 14,600 ש"ח ו- 141 ש"ח (שווי כולל של כ- 18,332 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ובעלים של חנות מינימרקט.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הוא מתפרנס מהחנות שבבעלותו ואלה כספים שהוא נושא עימו בתיק באופן קבוע. לעניין יעד הכספים, טען כי הם עבור נופש בטאבה והצטרף לחבריו שיצאו קודם לכן, באופן ספונטני, ולכן התיק עם הכסף שנתפס היה עימו. המפר טען שלא השאיר את התיק עם הכספים ברכב מחשש שיגנבו אותו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,800 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 79/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 6,400 דולר ארה"ב ו- 2,000 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 34,589 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 22,504 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 13.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובד כסוכן בעסק משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הם מעבודתו וכי והם מיועדים עבור תשלום שכר לימוד ושכר דירה לבנותיו הלומדות בירדן וכן לתשלום הנופש של המשפחה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 12,000 ש"ח, אך סבר כי החוק מתייחס לכל אדם בנפרד. היות והגיע יחד עם אישתו, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 80/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 16.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 8,500 דולר ארה"ב ו-3,600 ש"ח (שווי כולל של כ- 34,481 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 23,254 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 16.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, למחייתו עובד כשכיר בענף הבנייה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען כי סך של 1,500 דולר ו-3,600 ש"ח שייכים לו ואותם חסך מעבודתו והם נועדו לחופשה משפחתית בירדן. יתר הכספים, בסך 7,000 דולר היו במעטפה נפרדת וסגורה. לדבריו, התבקש להעביר אותם לאדם אחר, מעבר לגבול, עבור סוכנות נסיעות, השייכת לקרובי משפחתו, וזאת לצרכי העסק. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,300 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 81/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 16.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 9,900 דולר ארה"ב ו-2,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 39,532 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 27,380 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 16.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר מתקיים מקצבת ביטוח לאומי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען שסך של 2,400 ש"ח ו 2,900 דולר שייכים לו. לגבי יתר הכספים, על סכום של 4,000 דולר טען שהם שייכים לשלושת בני משפחתו שנמצאים בשארם, אותם קיבל מהציינג' בכפר עבורם. לגבי יתרת הסכום, 3,000 דולר, טען כי הם מיועדים לתשלום בית המלון עברו ועבור שלושת בני משפחתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה

- את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 82/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 16.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 9,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 35,631 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 23,629 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 16.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, נכה צה"ל המתקיים מקצבה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי הכספים מקורם מחסכונות שלו ושל רעייתו ששמר בבית. לדבריו, את הכסף לקח עימו לחופשה מהחשש שייגנב. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. המפר תיאר בפני הוועדה את נסיבותיו האישיות וביקש להתחשב בהן.
8. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה ואת נסיבותיו האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 83/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.06.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותה כספים בסך של 18,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 69,387 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 18,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 69,387 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 17.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית באמצעות מתורגמנית.
4. המפרה מתגוררת בשיקגו, ארה"ב ועובדת בקולג' כמסייעת לסטודנטים במציאת עבודה. נכנסה לישראל עם ארבעת ילדיה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה כי את הכספים קיבלה מחברת הביטוח בעקבות תאונת דרכים שעברה והם מיועדים לחתונה משפחתית וכן עבור חופשה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. בנוסף, טענה המפרה כי אינה הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **6,900 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 84/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.06.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 75,013 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,754 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסות כספים מישראל.
3. המפר בן 17, הגיע עם משפחתו משיקגו לרגל אירוע משפחתי. המפר תושאל במכס בנוכחות אימו ביום 14.06.24 וגרסתו נשמעה בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות אימו בשיחת ועידה טלפונית בסיועה של מתורגמנית.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, נטען כי מדובר בכספים ממשכורת והם נועדו לבילוי בישראל וכן לקניית מתנות במידה וימצא כלה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסות והוצאות כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
7. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,400 ש"ח בלבד**.
9. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 85/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.06.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותה כספים בסך של 25,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 95,642 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 45,383 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 17.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית באמצעות מתורגמנית.
4. המפרה, אזרחית פלסטינית ואמריקאית, מתגוררת בשיקגו, ארה"ב. נכנסה לישראל עקב חתונה משפחתית.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה שקיבלה את הכספים מבעלה אשר עובד כשכיר בחברת הובלות בשיקגו, והיא הגיעה עם ילדיה, ללא בעלה, לתקופה של חודשיים. לדבריה, הכסף מיועד לתחזוקת הדירה שבבעלותה, לרכישת חדר ילדים לילדיה כן למתנה לחתונה ולרכישת בגדים לחתונה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי פעם ראשונה שהיא נוסעת לבדה, ללא בעלה וכי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. בנוסף, טענה המפרה כי אינה הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **4,500 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 86/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.06.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותה כספים בסך של 30,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 112,520 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 16,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 62,261 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 17.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית באמצעות מתורגמנית.
4. המפרה הינה תושבת חוזרת המתגוררת ברמאללה, עקרת בית.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה כי הכספים הם מעבודתו של בעלה, אשר שותף בחברת הובלות. לעניין יעד הכספים, טענה כי היא נכנסה לישראל, במטרה להשתקע בחזרה ולא לחזור לארה"ב. הכספים מיועדים לרכישת רכב, קניית ריהוט לבית שבבעלותה, רישום ילדיה לבית הספר וכן לחתונה המשפחתית. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. בנוסף, טענה המפרה כי אינה הבחינה בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **6,200**

ש"ח בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 87/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 16.06.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 32,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 120,021 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 18,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 69,762 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 16.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר מתגורר בשיקגו, ארה"ב ובבעלותו חברה להובלות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי את הכספים משך מחשבונות הבנק שלו בארה"ב והם נועדו עבור שיפוץ ביתו של אביו, חתונת אחיו וכן להוצאות מחייה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,900 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 88/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 29,185 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 16,837 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בתל אביב ועובד למחייתו בעבודות עפר בעסק משפחתי. המפר יצא, יחד עם אשתו ושתי בנותיו, לירדן, בדרכם לטורקיה, למטרת טיול משפחתי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקור הכספים בחסכונו מעבודתו. המפר טען כי הוא ואשתו נוהגים לשים בצד כספים מעבודתם, לחיסכון, וכי הוא המיר אותם לדולרים אצל חלפן כספים. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי הם נועדו למימון הטיול לטורקיה עם משפחתו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך חשב כי כל אחד מבני המשפחה יכול להעביר סך של עד 12,000 ש"ח מבלי לדווח, ולכן לא סבר כי עליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,600 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 89/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 10,000 אירו ו- 2,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 42,440 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,000 אירו ו- 2,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 30,428 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא אזרח ישראלי ועובד בחברת משלוחים, כעצמאי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי מקורם של הכספים בעבודתו, אותם משך מחשבון הבנק שלו והמיר לאירו אצל חלפן כספים. לעניין יעד הכספים, טען כי הכספים נועדו לטיפול שיניים בטורקיה. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח, וכי לא היה מודע שקיים סף נמוך יותר במעברי הגבול היבשתיים. המפר טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול, המורים על חובת

- הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 90/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 22.06.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 37,416 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 25,069 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 22.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית, באמצעות בא כוחו של המפר, עוה"ד ספייה אחמד, ובאמצעות מתורגמן המכס אילו אבו חלא.
4. המפר הוא אזרח ישראלי, תושב ירושלים, ועובד כמנהל עבודה בחברת בנייה. המפר טען כי יצא מישראל לבקר את משפחתו בירדן, כשברשותו סך של 3,500 דולר ועוד 1,000 ש"ח. המפר טען שהוציא בסביבות 500 דולר בירדן, ואז המשיך לטאבה, שם שהה לילה אחד

בבית מלון. לדבריו, במהלך ביקורו בטאבה, הלך לקזינו, טרם חזרתו לישראל, ושיחק במכונת הג'קפוט, שם הרוויח 7,200 דולר.

5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי יצא מישראל עם סכום של 3,500 דולר ועוד 1,000 ש"ח, שמקורם בעבודתו. המפר טען כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו והמיר אותם בצ'ינג' בבית חנינא. לגבי יתר הכספים, המפר טען כי מקורם בזכייה בקזינו בטאבה. המפר לא סיפק אסמכתאות לביסוס טענותיו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי סבר שחובת הדיווח במעבר זהה לחובת הדיווח במעבר הגבול "נתב"ג", בסך 50,000 ש"ח ולכן לא דיווח על הכספים. בנוסף, המפר טען כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה, במיוחד נוכח העובדה שהמפר עבר פעמים רבות במעברי הגבול היבשתיים בשנה האחרונה. הוועדה קבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחקר להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, מחמת הספק, העובדה שעבר במעברי הגבול היבשתיים מספר רב של פעמים, את שינוי גרסאותיו לגבי מספר הפעמים שעבר במעברים. כמו כן, שקלה הוועדה את שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 91/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.06.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 18,708 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 6,361 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 24.06.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר ברעננה, ובעלותו סופר. המפר הגיע למעבר עם בת זוגו, למטרת בילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי 3,200 דולר שייכים לו ו- 2,800 דולר שייכים לבת זוגו. המפר טען כי מקור הכספים בעבודתם וכי הם משכו את הכספים, כל אחד בנפרד, מחשבון הבנק שברשותם. המפר טען כי המיר את הכספים לדולרים בצ'יינג' וכי הכספים נועדו להימורים בקזינו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא נכה ומתקשה בהליכה, ולפיכך בת זוגו הורידה אותו במסוף במעבר ונסעה משם להביא את דרכונה שנשכח בבית ולאחר מכן להחנות את הרכב. המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג, על כספים מעל 50,000 ש"ח, ולא היה מודע שקיים סף דיווח שונה במעברי גבול יבשתיים. עוד טען המפר כי לא ראה את השילוט המורה על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, מצבו הבריאותי של המפר, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 92/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.6.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל יחד עם בתה, קלדיה מוסטפה, דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותן כספים בסך של 35,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 133,022 ש"ח) מבלי שדיווחו עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

ברשותה של בתה של המפרה לכאורה, קלדיה מוסטפה היו כספים השייכים לה ואשר אינם עוברים את סף הדיווח, ולכן הוחזרו לה. בנוסף, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 32,316 ש"ח) מסך הכספים שהעבירה המפרה לכאורה.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 02.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, בעלת אזרחות אמריקאית, פנסיונרית אשר מתפרנסת מקצבת פנסיה ומהשכרת דירה שבבעלותה בארה"ב. המפרה הגיעה לארץ לתקופה של כשלושה חודשים ביחד עם בתה ונעזרה בשדה התעופה בשירות ליווי שכן היא מתניידת בכיסא גלגלים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טענה המפרה כי הכספים מהשכרת דירה שברשותה, קצבת פנסיה שהיא מקבלת בארה"ב וכן כספים שקיבלה מילדיה במעטפות בשדה התעופה לפני הטיסה, כמתנות לחג. בדיון בפני הוועדה לא ידעה המפרה לנקוב בסכומים מדויקים של המתנות שקיבלה מילדיה, למעט שני ילדים שנתנו לה 6,000 דולר ו-2,000 דולר, אך אמרה שכל אחד הביא סכום אחר במעטפה נפרדת. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי עיקר הכספים מיועדים לטיפול שיניים עבורה, לשיפוץ בית אשר נמצא בבעלותה בכפר וכן להוצאות מחייה לכל תקופת השהייה בישראל.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי היא לא מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טענה כי לא הבחינה בשלטים הפוזרים במעבר הגבול

ומורים על חובת הדיווח ובכל מקרה אינה יודעת קרוא וכתוב. המפרה ובתה טענו כי הן לא מכירות גם את חובת הדיווח בכניסה וביציאה מארה"ב ולכן לא דיווחו גם שם על הכספים שברשותן. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריותה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר. 7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, שיתוף הפעולה של המפרה עם בודקי המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. הוועדה שקלה גם את העובדה שהמפרה לא ידעה למעשה כמה כספים היו ברשותה שכן לא יכלה לפרט בפני הוועדה את הסכומים המדויקים של הכספים שהיו במעטפות שנשאה עמה ואת מקורם.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **4,000**

ש"ח בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 93/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 03.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,300 דולר ארה"ב ו-3,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 30,978 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,100 דולר ארה"ב ו-3,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 18,889 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 03.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד בקופת חולים ויצא לירדן על מנת לסייע לאחיו, אזרח ירדני, שכלוא שם.
5. בנוגע ליעד ומקור הכספים, טען המפר כי סך של 3,500 דולר נמשכו מחשבון הבנק שלו וסכום של 1,500 דולר קיבל מאחיו. בעקבות הדיון, המפר סיפק לוועדה אסמכתא שמאשרת את משיכת הכספים מהבנק. לעניין יעד הכספים, טען כי 1,500 דולר יועדו לשחרר את אחיו מהכלא בירדן, וגם על כך סיפק המפר אסמכתא. שאר הכספים יועדו לטענתו לטיפול קוסמטי ולמחייה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול אשר מורים על חובת הדיווח. המפר טען כי לרוב הוא עובר דרך מעבר אלנבי, ושגם שם לא היה מודע לחובת הדיווח ולא דיווח בעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הצגת אסמכתאות התומכות במשיכת הכספים מחשבון הבנק, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,800 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 94/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 03.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,850 דולר ארה"ב, 50 לירה טורקית חדשה ו-700 ש"ח (שווי כולל של כ-22,806 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-10,578 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 03.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, סטודנט באוניברסיטת שכס, יצא למצרים עם שני חברים למטרת חופשה.
5. לעניין **מקור ועד הכספים**, המפר לא ציין את מקור הכספים וטען שהכספים שייכים לו ולשני חבריו. לטענתו, הוא נשא עמו את הכספים והדרכונים של שלושתם, ורק סכום של 800 דולר ו-700 ש"ח שייכים לו באופן אישי. לעניין **יעד הכספים**, טען כי הם יועדו למימון טיול בשארם אל שייח. המפר ציין בחקירתו כי סכום של 3,150 דולר יועד לתשלום עבור המלון במצרים עבור שלושתם. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין יעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. המפר טען שהבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח אך לא קרא בתחילה מה שכתוב עליהם. מאוחר יותר הבחין בהם שוב, כאשר הגיע למכס, ואף קרא מה חובת הדיווח. לטענתו, מאחר שהכספים שברשותו היו שייכים גם לשני חבריו, הוא לא סבר כי עליו לדווח על הכספים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן עמדת הוועדה היא שגם אם הכספים שנושא עמו אדם במעבר הגבול שייכים לאחרים העוברים איתו, יש חובה לדווח עליהם. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 95/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 05.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר ארה"ב, 225 אירו ו- 550 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 22,730 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,900 דולר ארה"ב, 500 דינר ירדני ו- 210 אירו (שווי כולל של כ- 10,692 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 05.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעלים של חברה ליבוא ושיווק גופי תאורה.
5. **בנוגע ליעד ומקור הכספים**, טען המפר כי הכספים מחשבון הבנק שלו וכן מקופת העסק שבבעלותו וטען כי מדובר בכל חסכוניותיו וכי לפני חודש המיר את הכספים לדולרים. לעניין יעד הכספים, טען בחקירתו במכס כי הם יועדו לטיפול רפואי ולטיול בירדן. בחקירתו בפני הוועדה טען שהתכוון לטוס מירדן לדובאי, ולשלם שם מקדמה עבור רכישת גנרטור מספק בדובאי, אך לבסוף החליט שלא לטוס בדובאי מסיבות כלכליות. בחקירתו במכס, לא ציין המפר כי הוא התכוון לטוס לדובאי או כי יש לו קשרים עסקיים שם, וזאת למרות שנשאל אם יש לו קשרים עסקיים במדינות אחרות. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין יעד הכספים לאור הסתירה בין הגרסאות השונות והיעדר אסמכתאות.
6. **לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח.

הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. המפר זומן לדיון בגין הפרת הדיווח בכניסתו לישראל, אך הוועדה לקחה בחשבון במסגרת השיקולים לעניין גובה העיצום, את העובדה שהמפר לא דיווח על הכספים גם ביציאתו מהארץ. לעניין נסיבות הדיווח, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שבהתאם לגרסת בודק המכס שנכח במקום, המפר לא אמר את סכום כל הכספים שיש ברשותו לאחר שנשאל, והכספים נתגלו במלואם רק בבדיקת הכבודה, כאשר הם מפורזים במקומות שונים בתוך מעטפות.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את שיתוף הפעולה של המפר וכן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה. בנוסף, שקלה הוועדה לחומרה את העובדה שהמפר סיפק גרסאות שונות לעניין יעד הכספים, הפר את חובת הדיווח גם ביציאתו מישראל ולא ענה לגבי כלל הכספים שיש ברשותו כאשר נשאל על כך על ידי בודק המכס.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000**

ש"ח.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 96/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 23,045 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 10,956 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי אשר עובד למחייתו באולם אירועים ובחברת קייטרינג.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לבילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הבעת חרטה של המפר, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 97/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,400 דולר ארה"ב ו- 2,450 ש"ח (שווי כולל של כ- 22,850 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 10,578 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, שותף במסעדת שווארמה בעיר אילת.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לבילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח ולטענתו חשב שהיא עומדת על סך של 12 אלף דולר. בנוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ואשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שתדירות הנסיעות של המפר גבוהה מאוד לרבות כניסה ויציאה דרך המעבר הנ"ל, הכרת סף הדיווח, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,800 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 98/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 05.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 18,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 70,645 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 20,022 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 05.07.24.
4. המפר זומן לוועדה טלפונית ואישר השתתפותו. נערכו מספר ניסיונות ליצור קשר עם המפר, לצורך קבלת גרסתו, במסגרת דיון הוועדה, אך הדבר לא צלח.
5. המפר הינו איש עסקים המתגורר מזה 20 שנים בדאלאס, ארה"ב ועיסוקו העיקרי הוא בתחום הבנייה.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען כי הם עבור הוצאות אישיות. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ובארה"ב. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר הוא איש עסקים המרבה לנסוע, העובדה שהמפר מסר

בחקירתו גרסאות שונות לרבות לגבי סכום הכסף שהחזיק ברשותו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500**

ש"ח בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 99/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,950 אירו ו- 1,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 49,530 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,400 אירו ו- 900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 37,339 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי. סמנכ"ל חטיבת קפה יבוא ויצוא בחברת "סובחי נחליה ובניו בע"מ".
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו עבור בילוי בירדן הכולל תשלום למלונות ובזבזים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל במעבר נתב"ג שעומדת על סך 50,000 ש"ח וסבר שזו חובת הדיווח בכל המעברים ולכן, לא חשב שעליו לדווח על הכספים שהיו ברשותו. בנוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר הוא איש עסקים, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,800 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 100/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 10.07.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותה כספים בסך של 16,500 דולר ארה"ב ו- 7,200 ש"ח (שווי כולל של כ- 68,903 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 18,698 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 10.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית ישראלית, למחייתה עובדת כקופאית בסופר.
5. המפרה הגיעה לישראל מבטומי.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טענה המפרה כי 10,000 דולר ארה"ב מהכספים לקחה כהלוואה מבן משפחתה ויתר הכספים מחסכוניותה. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הם יועדו לחגוג את סיום לימודיה של ביתה ורכישת תכשיט לביתה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. בנוסף, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח וזאת

בעקבות כך שהינה אנאלפביתית. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.

8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,800**.

ש"ח בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 101/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 10.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,200 אירו ו- 30,650 ש"ח (שווי כולל של כ- 46,356 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 30,650 ש"ח ו- 900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 34,016 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 10.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי אשר במקצועו אח בבית חולים בירושלים ובעל חנות למוצרי אורתופדיה וציוד עזר בריאותיים.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים הם מחסכוניותו למעט 3,290 דולר ארה"ב ו- 5,000 ש"ח שהתבקש המפר להעביר לאחרים בארץ על ידי שני גורמים: הראשון, משפחתו של שכנו אשר מתגוררת בירדן וביקשה להעביר כספים לשכנו. השני, גיסו אשר שכח שקית עם סכום של 5,000 דולר בביתו שבטורקיה. לעניין יעד הכספים, טען כי הם יועדו לרכישת מוצרי אורתופדיה מטורקיה לעסק שבבעלותו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך סבר כי החובה זהה לחובת הדיווח בארה"ב ועומדת על סך 10,000 דולר ארה"ב. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר העביר כספים בעבור אחר, העובדה שהכסף היה מחולק במעטפות שונות וכן את שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 6,000 ש"ח בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 102/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 15.07.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל יחד עם בנה דרך מעבר "נמל התעופה בן גוריון" כשברשותם כספים בסך של 92,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 344,418 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 78,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 294,307 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 15.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית ארה"ב, אינה עובדת ומקבלת קצבה מביטוח לאומי. טענה כי הגיעה לישראל לצורך רכישת שטח אדמה בכפר בידו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טענה המפרה כי הכספים מורכבים מקצבת ביטוח לאומי ומכספים מעבודתם של ילדיה. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הם מיועדים לרכישת חלקת אדמה בכפר בידו. לבקשת המפרה, אפשרה הוועדה למפרה להמציא לוועדה מסמכים שיוכלו להניח את דעתה לעניין מקורם ויעדם הלגיטימי של הכספים. המפרה העבירה שני מסמכים- אסמכתאות על ביצוע העברות בנקאיות אשר לא היה בהם בכדי לשפוך אור על נסיבות המקרה. המפרה לא הציגה אסמכתאות הרלוונטיות לרכישת הנכס שלשמו, לטענתה, הגיעה לארץ. בנסיבות כאמור, כאשר מלבד צילומי העברות בנקאיות אקראיות, לא הייתה בפני הוועדה כל אסמכתא ולו לכאורה, לגיבוי דבריה של המפרה, הוועדה התקשתה להשתכנע בדבר מקורם ויעדם הלגיטימי של הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל ולכן, לא סברה כי עליה לדווח על הכספים שהיו ברשותה. נוסף לכך, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח וכי אינה יודעת קרוא וכתוב. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. לאור האמור, בבואה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את נסיבות המקרה. ברשות המפרה נתפס סכום כסף משמעותי והיקף ההפרה משמעותי אף הוא. טיעוניה של המפרה היו כלליים ולא גובו באסמכתאות מתאימות. המפרה הסליקה כספים במקומות

שונים במטען, והציגה גרסאות סותרות בחקירתה. בנסיבות אלה הוועדה החליטה שלא לקבל את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים. כשיקול לקולא, נלקחה בחשבון העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה ונסיבותיה האישיות.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **100,000 ש"ח**.

היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 103/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 500 דולר ארה"ב, 5,300 ש"ח ו- 4,280 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 29,741 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,400 ש"ח, 2,100 דינר ירדני ו- 500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 17,345 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 14.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, סטודנט ללימודי רוקחות באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי קיבל את הכספים . לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו עבור תשלום שכר לימוד ושכר דירה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר סטודנט לרוקחות ולכך שהכספים יועדו לתשלום הלימודים וכן למחיה בזמן הלימודים, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. נוסף לכך, שקלה הוועדה את העובדה שהמפר לא נקב בסכום שיש ברשותו אלא בסכום נמוך יותר.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 104/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 20,250 אירו (שווי כולל של כ- 81,987 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,450 אירו (שווי כולל של כ- 30,163 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 10.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מתגורר בגרמניה, הגיע לארץ לרגל חתונתו יחד עם משפחתו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי 8,700 אירו מהכספים שייכים לו מעבודתו והיתר שייכים להוריו. לעניין יעד הכספים, טען כי הם עבור הוצאות חתונתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה

לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, לא דיווח על הכספים ביציאה מגרמניה וכן את העובדה שהמפר החזיק ברשותו מעטפה עם כסף ולא ידע לנקוב בסכום שיש בתוך המעטפה ושמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 105/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 12,050 דולר ארה"ב, 1,460 דינר ירדני ו- 13,000 ש"ח (שווי כולל של כ- 65,762 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,000 ש"ח, 1,460 דינר ירדני ו- 12,050 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 53,762 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 14.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפר הינו אזרח ישראלי, עצמאי בתחום הבנייה, ההובלות והנדל"ן אשר יצא לטורקיה עם משפחתו דרך ירדן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען כי הם עבור מימון טיול בטורקיה וירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 12,000 ש"ח, אך סבר שהחובה היא עבור כל נפש ומאחר והגיע יחד עם משפחתו לא חשב שחלה עליו חובת הדיווח. נוסף לכך, טען המפר שלא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי המפר הכיר את חובת הדיווח, הוא איש עסקים שנוסע לחו"ל לעיתים תכופות וכן את העובדה שהמפר לא ציין את הסכום הכולל שהיה ברשותו וכן את שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,500 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 106/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 17.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,500 דולר ארה"ב ו- 1,950 ש"ח (שווי כולל של כ- 22,081 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 9,883 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסות כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 17.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, מקום מגוריו בקרית שמונה ועקב המצב מפונה ומתגורר בתל אביב. במקצועו, מורה למתמטיקה ופיזיקה.
5. המפר יצא לטאבה כמלווה לאימו שהיא חולה אונקולוגית ונמצאת לפני הליך רפואי מורכב.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מתוך הכספים שנתפסו, 2,500 ש"ח שייכים לו ו- 3,000 ש"ח שייכים לאימו. לטענתו, ביקשה אימו שישמור לה על כספים. לעניין יעד הכספים, טען המפר שיועדו לבילוי בקזינו ובהתאווורות של אימו לפני כניסתה להליך הרפואי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסות והוצאות כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **750 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 107/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 17.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 11,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 42,824 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 30,746 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 17.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, חולה אונקולוגי המקבל קצבת נכות מביטוח לאומי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי חלק מהכספים שנמצאו ברשותו שייכים לבנו וחתנו אשר יצאו עימו לחופשה משפחתית מורחבת, כדי לנפוש בין תקופת הטיפולים המורכבים אותם עובר המפר. והיתרה שייכת לו ומקורה מפיצויים שקיבל עקב תאונת דרכים. לעניין יעד הכספים, טען המפר שכל הכספים יועדו להוצאות לינה ובילוי בנופש המשפחתי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע מקור ויעד הכספים התקבלו, מצבו הרפואי של המפר, שיתוף פעולתו והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 108/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 17.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 5,000 דולר ארה"ב ו- 12,500 ש"ח (שווי כולל של כ- 30,801 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דולר ארה"ב ו- 12,500 ש"ח (שווי כולל של כ- 18,722 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 17.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד שכיר בחברה המתמחה בעבודות צנרת.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקורם בעבודה של אישתו והם יועדו עבור הוצאות הטיול המשפחתי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג אך לא הכיר את ההבדלים בין מעברי הגבול וסבר שסף הדיווח זהה בכל המעברים ועומד על 50,000 ש"ח. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ואשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,800 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 109/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 25,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 91,871 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 41,726 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מתגורר בניו ג'רזי, ארה"ב, ובבעלותו חדר כושר. מגיע פעם בשנה לחופשה בישראל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי מקורם מעבודתו ונמשכו מהבנק. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו להוצאות חופשה לו ולרעייתו אשר הגיעה לישראל מספר ימים קודם. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
- יתרה מכך, בנסיבות דנן כשמדובר באדם הנוהג להגיע כל שנה לישראל עם סכומים משמעותיים במזומן, מצופה ממנו כי יכיר את חובת הדיווח וינהג על פיה.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף פעולתו בחקירה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. עוד שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר באדם המגיע כל שנה עם כספים במזומן ואמור היה להכיר את חובת הדיווח או, לכל הפחות, לברר אם חובה כזו קיימת.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 110/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,150 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 21,423 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,800 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 9,292 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 21.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר למחייתו עובד כנהג משאית.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי מקורם במספר משיכות מחשבון הבנק שלו והמרתם אצל חלפן כספים. לעניין יעד הכספים, טען כי הם יועדו לאירוסין בירדן שלא צלחו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על

חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף פעולתו והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. עוד שקלה הוועדה את התדירות הגבוהה של נסיעותיו לירדן.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח**

בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 111/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 21.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 7,000 דולר ארה"ב, 600 ש"ח ו- 160 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 27,047 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,900 דולר ארה"ב ו- 140 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 14,998 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 21.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר למחייתו עובד בתחום ההובלות.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי מקורם מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לבילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל וסבר שסך הדיווח עומד על 50,000 ₪ בכל מעברי הגבול. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזורים במעבר הגבול אשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 112/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 21.07.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 90 אירו, 81,440 רובל רוסי ו- 21,135 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 81,101 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו עולה מרוסיה אשר יצא לגמלאות לפני כשנתיים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים הינם ממכירת נכס ורכב במוסקבה ובנוסף, מכספים שהוא ואשתו חסכו לאורך השנים מקצבאות הפנסיה שלהם. לעניין יעד הכספים, טען כי הינם עבור ריהוט לדירה והשתקעות בארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העניין כי מדובר בכספי עלייה, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח**.

בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 113/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 21.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,500 דולר ארה"ב ו- 220 ש"ח (שווי כולל של כ- 24,011 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 11,713 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 21.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, במקצועו מנהל עבודה בחברה שתחום עיסוקה עבודות עפר ושמה "כנעאן סולימאן".
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי חלק מהכספים מקורם ממתנות חתונת ביתו, חלק ממשכורתו וחלק, מזכייה בקזינו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לבילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג, אך לא ידע שיש הבדל בין מעברי גבול. בנוסף, טען המפר כי אינו יודע לקרוא ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול אשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח** **בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 114/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 22.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 20,800 אירו (שווי כולל של כ- 82,817 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,200 אירו (שווי כולל של כ- 32,649 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי אשר בבעלותו, חברה העוסקת באבטחת מידע וחברה אשר בונה אתרי אינטרנט ומעניקה שירותי פרסום לעסקים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקורם מהכספים שחסך בבית, שהמירם ליורו זמן קצר לפני נסיעתו וכי הכספים חוקיים ומדווחים בהצהרת הון. המפר הציג בפני הוועדה אישור בדבר המרת הכספים והצהרת הון לאימות גרסתו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו להוצאות החופשה ביוון אליה יצא עם רעייתו אך עקב העובדה שקיצר את חופשתו חזר עם יתרת הכספים לישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל אך סבר שחובת הדיווח לא חלה במקרה שלו. לטענתו, היות והגיע יחד עם אשתו סבר כי סף הדיווח של 50,000 ש"ח מתייחס לכל **אדם** בנפרד. סכום הכסף שברשותם לא עולה על סף הדיווח **לאדם**. לדבריו, מהשילוט המורה על חובת הדיווח ניתן להבין ש"אדם" פירושו יכול להיות "גם בני משפחה נוספים". אילו ידע שחלה במקרה שלהם החובה לדווח, היה מדווח.
- עוד טען המפר כי העובדה שלא חילק את הכספים בינו לבין אשתו, כך שלכל אחד מהם יהיה סכום נמוך מסף הדיווח, מצביעה על תום ליבו ועל כך שלא ניסו להתחמק מחובת הדיווח על הכספים.
7. הוועדה לא קיבלה את טענתו זו של המפר. כל הכספים היו ברשותו של המפר והיה עליו לדווח כנדרש בחוק.
8. גם אם היה מחלק את הכספים בינו לבין אשתו, כך שכל אחד מהם היה מחזיק סכום מתחת לסף הדיווח, הוועדה סבורה כי פעולת פיצול הכספים, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק ואינה מתיישבת עם תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.

9. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
10. באתר האינטרנט של המכס,¹ קיים הסבר לגבי החובה לדווח על הכספים במקרים בהם אדם נוסע עם אדם אחר ואחד מהם (או כל אחד מהם) נושא כספים שסכומם הכולל מעל סף הדיווח.
11. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה והעובדה שטענות המפר בנוגע מקור ויעד הכספים התקבלו. הוועדה לא קיבלה את גרסתו בנוגע לסיבה שבשלה לא דיווח אולם החליטה להתחשב בשיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח**.
- בלבד.**
15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

¹ <https://www.gov.il/he/service/customs-84>

מקרה הפרה 115/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 20,978 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 8,833 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, אינו עובד מספר חודשים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי חלק מהכספים שנתפסו ברשותו הם חיסכון מעבודתו טרם הפיטורין וחלק מקורם בהעברה בנקאית לחשבון הבנק שלו מאימו ואחיו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לבילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ואף דיווח בעבר, אך סבר שהחובה חלה רק בעת הכניסה לארץ. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח גם ביציאה מישראל. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי המפר הכיר את חובת הדיווח, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 116/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 46,400 דולר קנדי (שווי כולל של כ- 124,479 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 27,700 דולר קנדי (שווי כולל של כ- 74,312 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח קנדי אשר חזר להתגורר ולעבוד בקנדה עקב קשיים כלכליים שהתמודד עימם בישראל. רעייתו וילדיו נשארו להתגורר בישראל. למחייתו עובד כסוכן מכירות מכוניות משומשות.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי מקורם בהלוואה שקיבל מדודתו לכיסוי חובותיו בישראל ואף הציג אסמכתא התומכת בכך. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 117/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 14,650 דולר ארה"ב, 150 אירו ו- 3,370 ש"ח (שווי כולל של כ- 57,887 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,034 דולר ארה"ב ו- 100 אירו (שווי כולל של כ- 7,886 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 24.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית. המפר סירב להשיב לשאלות הוועדה, הפנה לגרסתו בחקירה וניתק את השיחה.
4. המפר, אזרח ישראלי, שחקן פוקר מקצועי. חזר מארה"ב מטורניר אליפות העולם בפוקר. למחייתו מרוויח ממשחקי פוקר, הדרכות, ויצירת תוכן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי מקורם מזכיה ממשחקי פוקר שהתקיימו באליפות העולם לפוקר. לעניין יעד הכספים, טען המפר בחקירתו במכס שאחד ממקורות פרנסתו, רווחים ממשחקי פוקר. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבל ושיתוף פעולה חלקי עם המכס.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 118/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 25.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רביץ" כשברשותו כספים בסך של 5,200 דולר ארה"ב, 800 דינר ירדני ו- 100 ש"ח (שווי כולל של כ- 23,390 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב ו- 760 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 11,305 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. ההפרה של המפר אשר נידונה בפני ועדה זו מהווה הפרה חוזרת, כמשמעה בסעיף 16(ד) בחוק, הקובע כי זו "הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע". הפרתו הקודמת של המפר אירעה ביום 06.02.2024, עת נתפס ביציאתו מישראל דרך מעבר "רביץ", כשברשותו כספים העולים על

- סף הדיווח הקבוע בחוק, ללא שהצהיר עליהם. הוועדה לעיצום כספי שהתכנסה לדון בעניין זה ביום 08.02.2024 השיתה על המפר, בגין אותה הפרה, עיצום כספי בסך 950 ש"ח.
5. המפר, אזרח ישראלי, אינו עובד כרגע ועתיד להתחיל קורס. יצא לירדן, למטרת טיול בעקבה, יחד עם אחיו למחצה עם רכב ששייך לאחיו ומשמש את כל המשפחה המורחבת.
6. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי חלקם מקורם מעבודתו וחלקם, כספים ששייכים לדודו ושנשארו ללא ידיעתו ברכב עימו ביקש לעבור את הגבול לירדן. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו להוצאות הטיול בעקבה יחד עם אחיו למחצה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח, אך לטענתו, לא ידע שהכסף נמצא ברכב. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר באשר לסיבה שבגינה לא דיווח על הכספים שברשותו. המפר הכיר את חובת הדיווח כאשר נתפס כחצי שנה לפני האירוע הנוכחי והוטל עליו עיצום כספי. בנסיבות אלה, מצופה היה כי יברר מול בעל הרכב האם יש ברכב כספים מעל סף הדיווח, במיוחד לאור העובדה, שהרכב משרת את בני משפחתו המורחבת.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את היות ההפרה חוזרת, את מודעותו של המפר לחובת הדיווח, העובדה שטענות המפר בנוגע מקור ויעד הכספים התקבלו ואת שיתוף הפעולה של המפר.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,500**

ש"ח.

14. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 119/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 27.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כספים בסך של 22,300 אירו ו- 40,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 236,504 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 26,500 דולר ארה"ב ו- 22,050 אירו (שווי כולל של כ- 185,819 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 28.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות ב"כ, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי ועוסק במכירת תרופות ובמשלוחים למחייטו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי לפני כשנה החליט המפר לרכוש נכס בדובאי במסגרת פרויקט בנייה. לפיכך שילם מקדמה בסך 458,000 דירהם, באמצעות כרטיס אשראי, לקבלן בדובאי. לדבריו, ביולי 2024 ביקש לצאת מהעסקה ולכן מכר לאדם אחר את זכויותו בנכס, וקיבל מהקונה את דמי המקדמה ששילם לקבלן. המפר הציג אסמכתאות התומכות בטענתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר בדבר המקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול אשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, לקיחת אחריות והבעת חרטה, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **18,500**

ש"ח בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 120/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 28.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 9,200 דולר ארה"ב ו- 1,000 אירו (שווי כולל של כ- 37,863 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,900 דולר ארה"ב ו- 1,000 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 25,718 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 28.07.24 וכן בפני חברי הוועדה, באמצעות אימו, גב' וידאד סולאחי, ביום כינוס הוועדה, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא אזרח ישראלי המתגורר בכפר קרע.
5. המפר טען כי יצא למצרים למטרת הסדרת רישום נישואיו. לדבריו, הוא נישא לפני כשנתיים במצרים לאשה בעלת אזרחות מצרית, אך בשל אזרחותו הישראלית, הרשויות אינם מאפשרות לו לרשום את הנישואין באופן חוקי. המפר טען כי שכר את שירותיו של עו"ד לצורך ייצוגו בהליך המשפטי וכעת הגיע לדיון שאמור להתקיים בעניינו, לצורך רישום הנישואין והבאת רעייתו לישראל.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי אימו נתנה לו את הכספים. בדיון בפני הוועדה, טענה אימו של המפר כי משכה את הכספים מחשבון הבנק שלה ומסרה לבנה וכי מקורם בחסכונו מעבודתה כרופאה. כתימוכין לטענותיה, העבירה אימו של המר אסמכתאות לעניין מקור הכספים. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים נועדו להליך המשפטי

ולתשלום לעורך הדין המטפל בעניינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול המורים על החובה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר סיפק אסמכתאות לעניין מקור הכספים ושטענותיו בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, לקיחת אחריות והבעת החרטה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500**.

ש"ח בלבד

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 121/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 28.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק במעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 26,450 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 97,344 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 47,108 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 28.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית. השיחה תורגמה ע"י גב' אירה פוסלוביץ, מתורגמנית מטעם רשות המיסים בשפה הרוסית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בתל אביב ועובד למחייתו כעובד בחברת ניקיון. המפר חזר מגאורגיה, לשם נסע על חשבון בית קזינו בטבליסי. המפר טען כי הקזינו רכש עבורו כרטיסי טיסה ומלון במסגרת חבילה, ובתמורה התחייב לשחק בקזינו בסכום של לפחות 5,000 דולר, תמורת ההטבות.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים בזכייה בקזינו. המפר טען כי יצא מישראל לגאורגיה עם סכום של 10,000 דולר, איתם שיחק בקזינו. המפר הציג אישור מהקזינו כתימוכין לטענותיו. לעניין יעד הכספים טען המפר בחקירתו, כי הכספים מיועדים לרכישת ריהוט. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפדה**, המפר הגיע למסלול הירוק וכאשר נשאל כמה כסף יש ברשותו השיב כי ברשותו 13,000 ש"ח. עם זאת, במסגרת הבדיקה שעשו בודקי המכס נמצא סכום של 13,000 דולר. כאשר נשאל המפר מדוע סיפק תשובה כוזבת לבודקי המכס השיב כי היה עייף לאחר לילות ללא שינה, כי אינו מדבר עברית טוב, וכן לא ידע את סכום הכסף המדויק שברשותו, משום שזכה בפעמיים שונות, בשני בתי קזינו. זאת על אף שטען בחקירתו כי ידע שהוא חוזר עם סכום של בסביבות 20,000 דולר.
7. לעניין **המודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא הבחין בשלטים המורים על חובת הדיווח, וזאת למרות שהוא מרבה לצאת לחו"ל, ויצא כחמש פעמים רק בשנה הנוכחית. המפר טען כי הוא נוהג לצאת לחו"ל למטרת הימורים בבתי קזינו באופן תדיר, אך טען כי זו הפעם הראשונה שהרוויח ולכן לא נכנס עם כספים מעל סף הדיווח בעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפדה והמודעת לחובת הדיווח וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפדה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפדה, תדירות נסיעותיו הגבוהה של המפר, העובדה כי המפר השיב שיש לו רק 13,000 ש"ח, סכום העומד מתחת לסף הדיווח, במקום להשיב כי ברשותו 13,000 דולר, למרות שהיו לו קבלות בגין סכום הכספים שהרוויח, ושציין בחקירתו כי ידע שיש לו בסביבות 20,000 ₪, עובדה המעלה חשד כי המפר ביקש להטעות

את בודקי המכס ולטעון כי יש לו כספים מתחת לסף הדיווח. כמו כן, נשקלה העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו, ושיתוף הפעולה של המפר.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,500 ש"ח**

בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 122/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 28.07.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 8,600 ש"ח ו- 4,000 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 29,361 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,750 דנר ירדני ו- 8,200 ש"ח (שווי כולל של כ- 17,283 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 28.07.24. ביום הוועדה בוצעו מספר רב של ניסיונות להשיג את המפר, לרבות שליחת הודעות וחיוג לנייד, אך לא היה ניתן להשיגו. לפיכך, קיבלה הוועדה החלטה בהיעדרו של המפר.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בחורה, שחקן כדורגל בפציעה ולפיכך אינו עובד כרגע, ומקבל קצבה מביטוח לאומי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים נמשכו מחשבון הבנק שברשותו ואף הראה אסמכתא התומכת בכך. המפר טען כי המיר את חלק מכספי המשיכה לדנר ירדני אצל חלפן כספים. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי הם מיועדים להוצאות במהלך ביקור בני משפחתו המתגוררים בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי זו הפעם הראשונה שהוא יוצא לירדן, וכי לא הכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול, המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר בחקירתו וכן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,700 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 123/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 36,984 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,779 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית, בהסכמתו של המפר.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בבאר גנים, סטודנט למשפטים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים שקיבל כפיצויי פיטורין ואף הציג אסמכתא לכך בחקירתו בפני חוקר המכס. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שהרוויח בקזינו וכי הוא מתכוון לשלם את שכר הלימוד שלו עמם. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. **לעניין נסיבות ההפרה ומוזענות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול, המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**.

בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 124/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 36,984 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,779 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית, בהסכמת המפר.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בנתיבות ועובד כנהג מונית.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים אשר את חלקם משך מחשבון הבנק שלו במספר פעמים, והחלק השני היה בביתו, במזומן, ואשר מקורם בעבודתו. המפר טען כי המיר את הכספים לדולרים בצייג'. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים אשר הרוויח בקזינו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי בעבר היה יוצא דרך המעבר בתדירות גבוהה, אך כי זו הפעם הראשונה שיוצא בשלוש השנים האחרונות. המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול, המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 125/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.07.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 11,300 דולר ארה"ב ו-100 אירו (שווי כולל של כ- 42,193 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 29,957 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.07.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בבאר שבע ועובד למחיתו כמנהל סניף סופר-מרקט.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי חלקם נמשכו מחשבון הבנק שבבעלותו וחלקם כספים שהיו בביתו במזומן, וכי מדובר בכספים שמקורם בעבודתו. לעניין יעד הכספים המפר טען כי הכספים נועדו למטרת הימורים וכי חזר עם הסכום שהרוויח בקזינו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא נוהג לצאת למטרת הימורים בבתי קזינו בתדירות של אחת לחודש, הן דרך מעבר בגין והן דרך נתב"ג לחו"ל. עם זאת, המפר טען כי לא ידע את ההבדל בין המסלול הירוק והאדום. המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, וזאת על אף שראה את השלטים במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר עובר במעברי הגבול בתדירות גבוהה מאד ולפיכך מצופה שיכיר את חובת הדיווח, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר, וכן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 126/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 04.08.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק במעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 12,410 דולר ארה"ב, 100 אירו ו- 22,950 ש"ח (שווי כולל של כ- 70,832 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 100 אירו ו- 5,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 20,679 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 04.08.24. המפר ביקש להעביר את טענותיו לוועדה בכתב, חלף השתתפותו בדיון בפניה.
4. המפר, אזרח ישראלי, המתגורר בארה"ב מזה כחמישים שנה והוא עוסק כיבואן רהיטים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי השקלים היו בביתו מביקורו אחרון בישראל, והדולרים שייכים לו ולאשתו. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי הכספים נועדו לרכישת ריהוט לבית שבבעלותו בישראל וכן עבור טיפול בענייני הירושה בעקבות פטירת אביו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח, המפר הגיע לישראל מניו יורק דרך אמסטרדם יחד עם אשתו. המפר טען כי לאחרונה נפטר אביו וכי הגיע לסדר כמה עניינים בנוגע לירושה והצוואה, ובנוסף הגיע על מנת לרכוש ריהוט לדירה שבבעלותו בישראל. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי סבר כי לפי החוק, רשאי כל אדם להכניס סכום של עד 10,000 דולר מבלי לדווח על כך, ומשום שהגיע עם רעייתו, חשב כי הכספים מתחלקים ביניהם ולפיכך לא חלה עליהם חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 127/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 04.08.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק במעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 12,520 פרנק שוויצרי (שווי כולל של כ- 54,943 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,100 פרנק שוויצרי (שווי כולל של כ- 4,827 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 04.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית, בהסכמתו.
4. המפר, אזרח שוויצרי המתגורר בישראל ולומד בשיבה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען שקיבל את הכספים מאביו כמתנה ולעזרה כלכלית לו ולאחיו המתגוררים בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען המפר שהוא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, וכי ראה את השלטים המורים על חובת הדיווח, אך לא דיווח משום שחשב שהוא אינו עובר את סף הדיווח. המפר טען שחישב את הסכום יחד עם אביו לפי שער יציג של 4 ש"ח, וכי לפי החישוב שעשו בודקי המכס לפי שער ההמרה יצא שיש לו קצת מעל 50,000 ש"ח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדיווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, וכן העובדה שמדובר בהפרה ראשונה שלו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **400 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 128/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 06.08.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 12,000 ש"ח ו-2,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 19,652 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,600 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 06.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית, בהסכמתו.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בחורה. במקצועו, סגן מנהל בית ספר וכן בבעלותו משרד תיירות וחברה לעבודות עפר.
5. **לעניין מקור ויעד הכספים**, המפר טען שמקורם בעבודתו. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים שהיו ברכבו וכי פחד להשאירם ברכב מהחשש שייגנבו, ולכן הביא אותם עימו למצרים. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. **לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי היו לו כספים ששמר ברכבו, שמקורם בעבודתו. לדבריו, לאחר שחנה את רכבו, ונכנס למעבר, חשש המפר כי מישהו יפרוץ לרכבו ויגנוב את הכספים, ולכן ביקש ממישהו במעבר להסיע אותו חזרה לרכב כדי לקחת את הכספים. המפר טען כי אין לו כל צורך בכספים במצרים משום שלא ניתן להשתמש שם עם שקלים. לעניין מודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת

- הדיווח, וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול המורים על החובה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן בעובדה שהמפר בעל חברת תיירות, ולפיכך מצופה ממנו להכיר את החוק בנוגע להעברת כספים במעברי הגבול.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 129/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.08.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,270 אירו (שווי כולל של כ- 42,435 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,350 אירו (שווי כולל של כ- 30,370 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא למצרים לחופשה של מספר ימים עם עוד שלושה חברים.

5. בנוגע **למקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לו ולחבריו וכי הם עשו קופה משותפת לצורך ההוצאות בטיול. לגבי הכספים ששייכים לו, טען כי משך אותם מחשבונו במספר פעמים, והציג אסמכתאות לכך לוועדה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את החובה לדווח על כספים מעל סך של 50,000 ש"ח בנתב"ג, אך לא הכיר את חובת הדיווח במעבר הגבול למצרים ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. כמו כן, הוועדה לקחה בחשבון את העובדה שהמפר הפר את חובת הדיווח גם ביציאה מישראל, שכן גם כשיצאו מישראל הוא החזיק את הכספים שלו ושל חבריו ולא דיווח עליהם.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 130/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.08.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 5,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 22,191 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 9,948 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא למצרים ליום אחד על מנת להמר בקזינו בטאבה.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו ולטענתו יצא למצרים עם סכום של 1,500 דולר ואת היתר הרוויח בקזינו. לטענתו, הקזינו בטאבה לא מספק אסמכתא לגבי הזכייה בכספים וגם אין לו אסמכתא מחברת האשראי כי הוא התנהל שם במזומן בלבד. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. הוועדה ראתה כנסיבה לחומרה את העובדה שהמפר עבר פעמים רבות במעבר הגבול למצרים (למעלה מ-20 פעם בשנת 2024 בלבד) ולכן מצופה ממנו שיהיה בקיא בנהלי המעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה שהמפר עבר במעבר הגבול מספר רב של פעמים בשנים האחרונות, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 131/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.08.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 12,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 46,295 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,950 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 34,243 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.08.24, במסמך בכתב שהעביר לחברי הוועדה וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא עם אשתו ובנו לירדן במטרה לטוס משם לטורקיה לחופשה משפחתית.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טען המפר כי את הכספים משך מהבנק והמיר אצל חלפן כספים. המפר הציג לוועדה אסמכתאות לגבי משיכות הכספים מחשבונות הבנק שלו ושל אשתו. לעניין יעד הכספים, טען כי הם עבור טיול בטורקיה יחד עם משפחתו וכן עבור קניית בגדים לחתונה משפחתית שעתידה להתקיים בספטמבר. המפר טען כי לקח עמו סכום כסף גדול שכן חשש מביטול הטיסה חזרה עקב המצב הבטחוני. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. כמו כן, טען כי זו הפעם הראשונה שעבר במעבר הגבול לירדן מזה כ-20 שנים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. הוועדה שקלה במסגרת ההחלטה על גובה העיצום הכספי גם את העובדה כשנשאל כמה כסף יש ברשותו, ענה המפר שיש לו 10,000 דולר בלבד.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו וכי הציג אסמכתא לביסוס טענותיו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 3,400 ש"ח

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 132/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 11.08.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 10,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 39,408 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 27,165 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 11.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה יצאה עם בעלה ואחיה לירדן למטרת חופשה.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי הכספים שייכים לה, לבעלה ולאחיה. לטענתה, תמיד כשהם נוסעים לחו"ל היא מחזיקה את הכספים של כולם אצלה. בדיון בפני הוועדה הסבירה המפרה כי הם מחזיקים בביתם כספת משותפת שבה הם שמים כספים במזומן שהם חוסכים לצרכים שונים. לשאלת הוועדה אמרה שמדובר בכסף שנחסך לאורך תקופה ארוכה ואין לה אפשרות להציג אסמכתאות למשיכות הכספים או להמרתם לדולרים. בדיון בפני הוועדה המפרה הסבירה שכל אחד מבני המשפחה הולך להמיר את הכסף לבד ובהזדמנויות שונות ובציינגיים שונים. לגבי חלוקת הכספים בין בני המשפחה, בדיון בפני הוועדה אמרה המפרה כי סכום של 3,200 דולר שייך לה והשאר מתחלק בין אחיה לבעלה. עם זאת, לטענת הבודקת במכס, אמרה לה המפרה כשנשאלה במעמד התפיסה שהיא לא יודעת כמה כסף שייך לכל בן משפחה, ובחקירתה נקבה בסכומים שונים מאלו שאמרה בדיון בפני הוועדה (טענה שסכום של 3,300 דולר שייך לה, סכום של 3,500 של בעלה ו-3,600 דולר של אחיה). בגרסתה של המפרה נתגלו סתירות שונות, הן לגבי מקור הכספים כמתואר לעיל והן בנושאים שונים. כך למשל, כאשר נשאלה המפרה בפעם

הראשונה האם היא עובדת, ענתה שלא. עם זאת, במהלך החקירה וגם בדיון בפני הוועדה שינתה את גרסתה ואמרה שהיא עובדת מהבית בעסק של בעלה. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הם מיועדים לטיול בירדן. בתשאל הראשוני אמרה שהם יוצאים ליום אחד, אך לאחר שנשאלה בחקירה מדוע הם לוקחים סכום כזה ליום אחד שינתה את גרסתה ואמרה שהיא לא יודעת לכמה זמן הם נוסעים. לנוכח הסתירות בגרסתה, הן לגבי מקור הכספים והן לגבי יעדם, והיעדר אסמכתאות, הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי היא לא מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל ולא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר. לעניין נסיבות ההפרה, מתיאור האירוע עולה כי כשנשאלה כמה כסף יש לה ענתה המפרה שיש לה 6,000 דולר, וכי היא לא יודעת כמה כסף שייך לכל בן משפחה, במהלך החקירה ובדיון בפני הוועדה שינתה המפרה את גרסתה והציגה תשובות שונות לשאלות בנוגע לכספים שיש ברשותה, כמפורט לעין, וכן התחמקה מלענות על שאלות שונות לגבי מקור הכספים ולגבי נסיעות קודמות שלה ושל משפחתה לחו"ל.

7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים לא התקבלו, חוסר שיתוף הפעולה של המפרה בחקירתה והסתירות בגרסתה וכן העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,500 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 133/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 11.08.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 20,000 ד"ר ירדני (שווי כולל של כ- 108,009 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

בהתאם להוראות סעיף 27(ב) לחוק נתפסו 20,000 ד"ר ירדני (שווי כולל של כ- 108,009 ש"ח), אך הוועדה תתייחס לסכום ההפרה כסכום הכספים שנתפסו בניכוי סך של 12,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 11.08.24, במכתב שהעביר לחברי הוועדה באמצעות המייל וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, נסע עם אחיינו לירדן לטיול של מספר ימים. בחקירתו טען שאינו עובד כיום אך בעבר עבד בעבודות שונות בשדה בוקר ובאילת.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו וכי הוא השאיר אותם ברכב מאז תחילת המלחמה כדי שיהיה לו לשעת חירום. בחקירתו טען כי הכסף הוא מחסכוניות מעבודתו וכי המיר את הכסף שקיבל לדינרים בצייג' בבאר שבע. בדיון בפני הוועדה טען המפר כי הכסף הוא גם מחסכוניות וגם ממתנות שקיבל לחתונתו לפני כשנה. המפר לא הציג בפני הוועדה אסמכתאות לגבי הכספים, לרבות אסמכתאות על המרת השקלים לדינרים. המפר טען בפני הוועדה כי אין לו חשבון בנק וכי הרכב הוא המקום הבטוח מבחינתו לשמור על הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהכספים הוסלקו ברכב באופן מתוחכם מתחת לבית הגלגל באזור ייעודי שנאטם בחומר איטום ושנדרש ציוד מיוחד כדי לפתוח אותו. כמו כן, המפר הודה בחקירתו שיצא מספר פעמים השנה עם רכבו לירדן, ושהכספים היו ברכב גם בנסיעותיו הקודמות מבלי שדיווח עליהם. המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק נקבעה כדי שניתן יהיה לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מהמאבק של רשויות אכיפת החוק בתופעות של הלבנת הון ומימון טרור בישראל. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. במקרה זה, המפר אשר הסליק כספים ללא הסבר המניח את הדעת למקורם ויעדם ומבלי להצהיר עליהם, למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון או מימון טרור באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון ומימון הטרור איתם מתמודדת המדינה.
10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005) :

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

11. חשיבותו של משטר הדיווחים משתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמי) 1/08 **פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים** (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 **בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי** (לא פורסם, 1.6.2011)).
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה. מבחינת נסיבות לקולה שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, שיתוף הפעולה של המפר וטענותיו לגבני נסיבותיו

האישיות שהוצגו בפניה בכתב. מבחינת נסיבות לחומרה, הוועדה שקלה את העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים לא התקבלו, את העובדה שהכספים הוסלקו ברכב בצורה מתוחכמת וכן את העובדה שהמפר כבר עבר עם הכספים ברכבו מספר פעמים לירדן מבלי לדווח עליהם.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **67,000**

ש"ח בלבד.

15. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 134/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 12.08.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 3,370 דולר ארה"ב ו- 12,000 ש"ח (שווי כולל של כ- 24,894 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,370 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 12,894 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 12.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא למצרים ליום אחד למטרת בילוי בקזינו.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טען המפר כי 12,000 ש"ח שייכים לאשתו וכי משך את הכספים מחשבון הבנק שלה (הוצג אישור משיכה מהחשבון בחקירה) ואת הדולרים הרוויח בקזינו. לטענתו, משך את הכסף לבקשתה של אשתו ולא הספיק לתת לה אותו, ולא רצה להשאיר אותו ברכב כי חשש מגניבה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא דיווח ביציאה מהארץ על הכספים כי לא ידע שצריך לדווח ביציאה. עוד טען כי ידע על חובת הדיווח בכניסה לישראל אך לא דיווח כי הוא תמיד נכנס במסלול הירוק ועשה כן גם הפעם מתוך הרגל. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר מכיר את חובת הדיווח ואת המעבר, ובכל זאת בחר לזלזל בהוראות החוק ולא להצהיר על הכספים שברשותו.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח

על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר, העובדה שלא דווח למרות שהכיר את חובת הדיווח והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 135/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 12.08.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 9,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 34,434 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 22,191 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 12.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן ומשם לטורקיה, שם הוא לומד הנדסת חשמל.
5. בנוגע למקור ויעד הכספים, טען המפר כי קיבל את הכספים מאביו וכי הם נועדו לצורך תשלום שכר הלימוד שלו. המפר הציג בפני הוועדה אסמכתא אודות לימודיו בטורקיה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. בנוסף, טען כי בעבר עשה העברה בנקאית לאוניברסיטה, אך הפעם בחר שלא לעשות כן בגלל העמלות הגבוהות. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,200 ש"ח**.
- בלבד**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 136/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 13.08.2024 יצאו המפרים לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותם כספים בסך של 160,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 601,714 ש"ח) מבלי שדיווחו עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

בחזקת המפר לכאורה נתפסו 30,000 דולר ארה"ב בכיסי מכנסיו, בחזקת המפרה לכאורה נתפסו 100,000 דולר ארה"ב שהוחזקו בשקית בתיק הצד שלה, ובחזקת בנם הקטין נתפסו 30,000 דולר ארה"ב שהוחזקו בתיק צד. הכספים שנתפסו אצל המפרה לכאורה היו בחבילה אחת עטופה בניילון ומחולקים לחבילות של 10,000 דולר כל אחת, עטופות בחבק, ושאר הכספים שנתפסו היו מסודרים בחבילות מסודרות של 10,000 דולר כל אחת, עטופות בחבק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 156,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-589,679 ש"ח).

תמצית העובדות וטענות המפרים לכאורה:

1. המפר לכאורה והמפרה לכאורה הם זוג נשוי, אזרחי מדינת ישראל, שיצאו מישראל לירדן על מנת לטוס משם לטורקיה, יחד עם בנם הקטין, בתם ונכדתם.
2. המפרים לכאורה השמיעו את טענותיהם בחקירתם במעבר הגבול ביום 13.08.24, וכן בדיון בפני הוועדה ביום 21.08.24, באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
3. המפר לכאורה טען בחקירתו כי עד לשנת 1999 היה בעל עסק של קידוחים אך מאז אינו עובד בעקבות ניתוח שעשה וכעת הוא מקבל קצבה מביטוח לאומי. המפרה לכאורה טענה בחקירתה כי יש בבעלותה עסק בשם "קידוחי מנסור".
4. באשר **למקור הכספים**, טענה המפרה לכאורה בחקירתה כי הכספים הם של בעלה וכי מקורם ממתנות שקיבלו שני בניה בחתונות שלהם (בשווי של כ-950,000 ש"ח). כשנשאלה מהיכן הם קנו את הדולרים, היא טענה כי הכסף הוא של בעלה וכי היא לא יודעת מהיכן הגיע. המפר לכאורה טען בחקירתו כי מקורם של הכספים בחסכונות שחסך מאז 1999 וכי "כל פעם הייתי שם בצד סכום כסף בסך 2,000 ₪, לא סכום מדויק". כשנשאל מאיזה בנק משך את הדולרים, אמר "לא יודע משהו הביא לי את זה עד הבית". במענה לשאלות החוקרים אמר כי הוא לא מכיר את האדם שהביא לו את הכסף וכי אותו אדם רצה לתת לו קבלה אבל בגלל שהוא לא יודע לקרוא ולכתוב הוא "זרק את זה". לטענתו, מדובר באדם שהוא פגש ברחוב וידע כי הוא "מתעסק בכספים" ולכן הוא ביקש ממנו להחליף כסף וכי הוא נתן לו את השקלים שהיו לו בבית ובאותו מועד, מחוץ לביתו, אותו אדם נתן לו דולרים מבלי לספור את השקלים. כשנשאל כמה כסף בשקלים הוא נתן לו ענה שהוא לא זוכר. כשנשאל אם יש לו אפשרות להוכיח שהכסף הוא שלו ולא של אדם אחר ענה שאין לו. המפר לכאורה לא הזכיר בחקירתו את החתונות של בניו כמקור אפשרי לכספים שאותם המיר לדולרים.
5. בדיון בפני הוועדה טענו המפרים לכאורה כי מקור הכספים בחסכונות מהקצבה שמקבל המפר לכאורה ומהחתונות של שניים מילדיהם. המפר לכאורה סיפר שהוא שמר כספים מהחתונות של הילדים במזומן בבית, בסכום של 100,000-200,000 ש"ח וכי הילדים לא ידעו מזה. כשנשאל איפה החליף את השקלים לדולרים ענה המפר לכאורה כי נסע לרמאללה כדי לטייל ולאכול ואז ביקש מאדם שעמד ברחוב והחליף כספים, שהוא לא מכיר אותו ולא יודע את שמו, להחליף עבורו כספים. לטענתו זה מקובל ברמאללה להחליף כספים אצל חלפנים שעומדים ברחוב. אותו אדם, כך טען המפר לכאורה, שלח שליח מטעמו עד לביתו בטירה כדי להביא לו את הדולרים, כיוון שהוא לא רצה להגיע לרמאללה עם הכספים. לטענתו, אותו אדם הגיע כמה ימים אחרי שהיה ברמאללה והביא לו את הכספים סגורים עם חותמת של בנק. כשנשאל בוועדה אם לא חשש שהכספים מזויפים ענה "שהכל היה עטוף סגור בניילון עם חותמת של הבנק". כשנשאל באיזה בנק מדובר ענה שהוא לא יודע כי הוא לא יודע לקרוא ואשתו בכלל לא ידעה על הכספים כי הוא לא סיפר על כך לאף אחד. המפרה לכאורה טענה בפני הוועדה כי היא יודעת שהכסף הגיע מהקצבה

שבעלה מקבל וכן מהחתונות של הילדים. כמו כן, טענה שאפשר לראות בסרטי הוידאו מהחתונות של הילדים שהיו הרבה אנשים וכי הם קיבלו הרבה כסף במזומן וזהב. כשנשאלה לגבי טענות המפר בנוגע לאופן שבו הומרו הכספים, טענה שהיא לא יודעת מתי וכיצד המיר בעלה את הכספים לדולרים.

6. לעניין **יעד הכספים**, טענה המפרה לכאורה בחקירתה כי הכספים יועדו לרכישת בית בטורקיה לבנם אשר עתיד ללמוד בטורקיה וכי שווי הבית שהם מעוניינים לקנות הוא כ-200,000 דולר. בתשובה לשאלת החוקר טענה כי את הסכום שנותר בשווי של כ-40,000 דולר תעביר בהעברה בנקאית או תיקח עמה בפעם הבאה שתצא מישראל לטורקיה. המפר לכאורה טען גם הוא בחקירתו כי יעד הכספים הוא רכישת דירה בטורקיה. עם זאת, המפר לכאורה טען ששווי הדירה שהם מתכוונים לקנות עומד על 160,000 דולר. כשנשאל על ידי החוקר האם יש לו מסמך שמאשר את טענתו לגבי רכישת הדירה אמר שהוא לא ראה את הדירה אך ראה תוכניות של הדירה. בדיון בפני הוועדה חזרו המפרים לכאורה על טענתם כי התכוונו לקנות דירה בטורקיה עבור בנם. המפר לכאורה טען כי נאמר לו שהסכום הסופי של רכישת הדירה יהיה כ-150,000-180,000 דולר וכי העסקה אינה סגורה עדיין לאור העובדה שהכספים שהיו ברשותו נתפסו. לטענתו, התכוון לרכוש את הדירה עבור בנו הקטין שייתכן וירצה ללמוד בטורקיה ולכן יצר קשר עם חברת לתיווך בטורקיה בשם "סימה". המפר לכאורה טען גם שחברת המכירות היא זו שרכשה עבורם את כרטיסי הטיסה. המפר לכאורה העביר לוועדה שלושה כרטיסי טיסה שנרכשו על ידי חברת נסיעות טורקית. המפר לכאורה טען כי ראה תמונות של הדירה וכן סרטון של הדירה ושישלח לוועדה את כל המידע שיש לו לגבי הדירה. בעקבות הדיון בוועדה, שלח המפר לכאורה צילום של כרטיס ביקור של אדם העובד בחברה בשם "קבוצת סימה", אך לא שלח פרטים כלשהם לגבי הדירה שלטענתם התכוונו לרכוש.

7. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, טענה המפרה לכאורה בחקירתה כי היא קיבלה את הכספים ביום הנסיעה מבעלה ומפאת חוסר מקום בתיק שנשאה עימה, העבירה 30,000 דולר לתיק הצד של בנה הקטין. כפי שעולה מהחקירה, כשנשאלה המפרה לכאורה במעבר על ידי הבודק כמה כסף יש ברשותה, ענתה בתחילה שיש ברשותה סכום של 10,000 דולר בלבד. כשנשאלה בחקירתה מדוע אמרה שיש לה רק 10,000 דולר ולא ענתה לגבי כל הכספים שיש ברשותה, ענתה שלא אמרה שיש לה עוד כסף כי היא לא רצתה להתעכב ולא רצתה שישאלו אותה שאלות לגבי מקור הכספים. בדיון בפני הוועדה טענה כי חששה להתעכב ולפספס את הטיסה בגלל שנסעה עמם ילדה הסובלת מאוטיזם, וזאת למרות שגם היא וגם בעלה לא ציינו בחקירתם שבנוסף לבנם הקטין נסעו איתם גם בת נוספת ונכדה. לשאלת הוועדה מדוע כרטיסי הטיסה הוזמנו רק לשלושה אנשים, ענו המפרים לכאורה כי הבת השנייה והנכדה טסו בטיסה נפרדת.

8. לגבי המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה לכאורה בחקירתה וכן בדיון בפני הוועדה כי היא לא מכירה את חובת הדיווח במעברי הגבול ולא ראתה את השלטים. כמו כן, טענה כי לא הייתה בירדן 15 שנים. בנוסף, גם בחקירתה וגם בדיון בפני הוועדה אמרה המפרה לכאורה שגם בעבר טסה לטורקיה, דרך נתב"ג, לרבות נסיעה שהתקיימה לפני כחודש, ולקחה עמה סכומי כסף של 20,000-30,000 דולר. בדיון בפני הוועדה טענה כי מדובר בכסף

שלה מעבודתה שאינו שייך גם למפר ושהיא מנהלת את הכסף שלה בחשבון הבנק בנפרד ממנו.

9. המפר לכאורה טען גם הוא בחקירתו כי הוא אינו מודע לחובת הדיווח וכי לא ראה את השלטים וכי ממילא אינו יודע לקרוא. כמו כן טען כי נסע בעבר לטורקיה דרך ירדן, לרבות נסיעה שהתקיימה לפני כחודש, אך בדרך כלל הוא לוקח עמו סכומים של כ-3,000-5,000 דולר בלבד, בדיון בפני הוועדה טען כי הוא לוקח איתו כספים בסכום של 2,000-4,000 דולר בלבד.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרים, בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין ושמיעת טענות המפרים במהלך דיוני הוועדה, קובעת הוועדה כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרים.
3. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה את גרסתם כלא אמינה. המפרים הציגו בחקירתם גרסאות שונות לעניין מקור הכספים. בעוד שהמפר טען כי מקורם רק בחסכוניותו מהקצבה שהוא מקבל, טענה המפרה כי הכספים שייכים למפר וכי מקורם במתנות שקיבלו בניהם לחתונותיהם. בדיון בפני הוועדה שינה המפר את גרסתו וטען אף הוא כי מקור הכספים הוא גם מחסכוניות שלו וגם ממתנות שקיבלו בחתונות שערכו לילדיהם. המפרים לא הציגו בפני הוועדה אסמכתא לעניין מקור הכספים. לעניין המרת הכספים לדולרים, טען המפר בפני הוועדה כי המיר את הכספים אצל חלפן אשר פגש ברחוב רמאללה (עובדה שאותה לא ציין בחקירתו), אשר שלח שליח, שגם אותו המפר לא מכיר, אל ביתו, ומסר לו מחוץ לביתו, ברחוב, תמורת השקלים, 160,000 דולר אמריקאי מסודרים בחבקים, כאשר 100,000 דולר ארוזים בניילון (כך גם נשאר הכספים עד למועד שבו נתפסו במעבר הגבול). עוד ציין המפר כי אותו אדם לא ספר את השקלים ואף הוא לא ספר את הדולרים שנמסרו לו. גם לגבי המרת הכספים המפרים לא הראו לוועדה אסמכתא.
4. הוועדה סבורה כי המפר לא סיפק הסבר סביר לכך שבחר לקחת כספים שחסך במשך יותר מ-20 שנה (כך לטענתו) וכספים שבניו קיבלו לחתונותם ונועדו להבטיח את עתידם, ולתת אותם לאדם שנשלח אליו מחלפן כספים שעובד ברחוב ברמאללה, שאותו לא הכיר, ופגש במקרה, לטענתו, בעת שנסע לרמאללה לטיול, ולקבל תמורתם חבילה של שטרות שאותם לא ספר ומבלי שידע מה מקורם. בהיעדר הסברים מספקים ואסמכתאות, ונוכח הסתירות שנפלו בגרסאות שהציגו המפרים, הוועדה קובעת כי לא השתכנעה לגבי מקורם החוקי של הכספים שנתפסו במעבר הגבול וכי היא מוצאת את גרסת המפרים כלא אמינה.
5. לעניין יעד הכספים, טענו המפרים כי הם מיועדים לרכישת בית בטורקיה לבנם הקטין שטס איתם, שכן אולי בעתיד הוא ילמד בטורקיה. המפרים הציגו בחקירתם מידע שונה לגבי עלות הבית שהם התכוונו לרכוש. המפרה טענה בחקירתה שעלותו 200,000 דולר אמריקאי ושאת היתרה בסך 40,000 דולר אמריקאי היא מתכוונת להעביר באמצעות העברה בנקאית או במזומן בנסיעתה הבאה לטורקיה. המפר לעומת זאת, טען בחקירתו כי מחיר הבית הוא 160,000 דולר, אך בדיון בפני הוועדה אמר כי אינו יודע מה המחיר המדויק

אך הוא יהיה לכל הפחות 150,000 דולר. לשאלת חברי הוועדה, המפר נקב בשם של סוכנות נדל"ן בטורקיה שממנה התכוון לקנות את הדירה. המפר טען בפני הוועדה שהוצגו לו סרטונים או תמונות של הדירה, אך על אף בקשת הוועדה, המפרים לא העבירו לוועדה תמונות או סרטונים של הדירה, אלא רק תמונה של כרטיס ביקור של אדם שעובד בחברה שנקראת "SimaGrup". בהיעדר אסמכתא המאשרת את טענת המפרים, הוועדה לא קיבלה את טענתם גם בנוגע ליעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה, כאמור הכספים חולקו כך שהחבילה הסגורה שהכילה 100,000 דולר בחבילות של 10,000 דולר סגורות בחבקים נתפסו אצל המפרה, ואצל המפר ובנם של המפרים נתפסו 30,000 דולר, גם הם בחבילות של 10,000 דולר סגורות בחבקים. המפרה, כשנשאלה, אמרה לבודק המכס שיש לה רק 10,000 דולר, לטענתה כי "לא רצתה להתעכב". הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפרה לא ענתה תשובה נכונה למפר בנוגע לסכום הכספים שנשאה עמה כאשר נשאלה. המפרה טענה שלא הכירה את חובת הדיווח במעבר, ולמעשה הודתה בחקירתה, וגם בדיון בפני הוועדה שזו לא הפעם הראשונה שהיא מעבירה כספים לטורקיה מבלי לדווח עליהם, ושהיו מספר פעמים שבהם יצאה מהארץ עם כספים בשווי של כ-30,000 דולר, סכום שעולה על סף הדיווח גם אם יצאה דרך נתב"ג. לטענתה בנסיעות קודמות יצאה עם כספים ששייכים לה, ולא למפר. גם המפר טען שלא הכיר את חובת הדיווח והודה בחקירתו שיצא בעבר דרך ירדן לטורקיה ושהיו מקרים שבהם היו ברשותו 4,000-5,000 דולר, שהם מעל לסף הדיווח. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שנראה שזו לא הפעם הראשונה שהמפרים מפריס את הוראת החוק הקובעת את חובת הדיווח וכן קובעת כי גם אם לטענתם לא היו מודעים להוראות החוק, החובה לברר מוטלת עליהם, בייחוד כאשר הם יוצאים מגבולות ישראל עם סכום כסף גבוה כמו במקרה הזה.

7. בנוסף, ממילא, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד שתאפשר את תפיסת הכספים על ידי רשויות האכיפה והביטחון. על כן הטיל המחוקק בחוק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול וקבע ספים לדיווח. סף הדיווח שקבע המחוקק במעברי הגבול היבשתיים, לרבות מעבר הגבול עם ירדן, שדרכו עברו המפרים, נקבע על סף של 12,000 ש"ח, נמוך מהסטנדרט הבינ"ל, וזאת מסיבות שקשורות למאבק במימון טרור והרצון למנוע העברות מזומנים מישראל למדינות הגובלות לה ללא דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 :

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות

ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. במקרה דנן, המפרים אשר הוציאו מישראל כספים ללא הסבר מניח את הדעת למקורם או ייעדם, כספים אשר קיבלו מאדם שלא מוכר להם שנשלחו להם מחלפן כספים ברמאללה, ולא דיווחו עליהם כנדרש בחוק, למעשה מימשו את חשש הרשויות מהלבנת הון או מימון טרור באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בכך, סיכלו המפרים את מטרת החוק ותרמו לסיכוני הלבנת הון ומימון הטרור איתם מתמודדת המדינה.

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה, והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

12. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIER

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to

terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments"

13. נגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, פלילי ובמסגרתו ניתן להגיש כתב אישום על הפרת חובת הדיווח לפי סעיף 10 לחוק ובמקרים המתאימים גם לפי סעיף 3(ב) לחוק; והשני, מנהלי ובמסגרתו מתכנסת ועדת עיצומים מכוח סעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה, קיימת לוועדה הסמכות לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי כפי שהוסמכה בחוק ובתקנות שהוצאו מכוחו.

14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו** לפי הסכום הגבוה יותר. בהתאם לסעיפים 13-12 לתקנות הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (שני התנאים מצטברים) וכן לחרוג מסכומים אלו, לחומרה או לקולה, אם נסיבות העניין או נסיבותיו האישיות של המפר מצדיקות זאת.

15. לשם שלמות התמונה נוסיף כי המדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט היא מדיניות של החמרה בגובה העיצומים המוטלים על מפרי, והיא מכוונת למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1-08 **פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים** (לא פורסם, 6.5.09). כן ראו: עש"א (ת"א) 28385-02-11 **בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה לעיצום כספי** (לא פורסם, 1.6.2011)).

16. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה. הוועדה שקלה את העובדה שמדובר בסכום הפרה גבוה במיוחד, וזאת ביחס לרף הדיווח במעבר הגבול העומד על סך של 12,000 ש"ח במטרה להתמודד עם הסיכון של העברת כספים במעברי הגבול למטרת מימון טרור. בנוסף, הוועדה שקלה את העובדה שלא קיבלה את טענות המפריים ביחס למקור ויעד הכספים ומצאה את גרסתם, בייחוד לאופן שבו הוחלפו הכספים לדולרים, כלא מבוססת ולא אמינה. הוועדה שקלה גם את נסיבות ההפרה, לרבות העובדה שהמפרה לא אמרה כשנשאלה את סכום הכספים האמיתי שהיה ברשותה וכן את העובדה שהמפריים הפרו את חובת הדיווח גם במקרים קודמים בהם יצאו מישראל לטורקיה.

17. על בסיס שיקולים אלה ועל יסוד איזון בין מכלול השיקולים שפורטו לעיל, החליטה הוועדה להשית על המפריים עיצום כספי בשווי הכספים שנתפסו, סך של **589,679 ש"ח בלבד**.

18. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

19. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 137/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.08.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 37,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 139,898 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 34,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-127,864 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 14.08.24, בטענות בכתב שהעביר לוועדה וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן עם חתנו למטרת חופשה.
5. בנוגע למקור הכספים, טען המפר כי מקורם בהלוואה שלקח מהבנק וכי המיר את הכספים לדולרים. המפר הציג לוועדה אסמכתאות התומכות בגרסתו לעניין מקור הכספים. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לרכישת מתנות למשפחתו לקראת חתונתו של בנו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה, המפר פיצל את הכספים השייכים לו, כאשר 17,200 ש"ח היו בחזקתו ו-20,000 ש"ח היו בחזקת חתנו, עו"ד, שהגיש מסמך טענות לוועדה ובו טען כי הכספים שהיו אצלו בתוך הארנק שייכים למפר, שביקש ממנו להחזיק אותם וכי לא ידע כמה כסף יש בתוך הארנק. כמו כן, טען חתנו של המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי זו הפעם הראשונה שהוא עובר במעבר. המפר טען כי נתן חלק מהכספים לחתנו כי חשש מגניבת הכספים. בנוסף, כאשר נשאל המפר לראשונה כמה כספים יש ברשותו ענה כי יש ברשותו רק 2,000 דולר. כשנשאל בדיון בפני הוועדה מדוע לא ענה את הסכום הנכון, אמר שלא ידע שהאדם ששואל אותו הוא פקיד מכס ולכן לא ענה את הסכום הנכון. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה ושקלה במסגרת שיקוליה את העובדה שלא אמר את הסכום הנכון כשנשאל על כך על ידי פקיד המכס במעבר.
7. לעניין מודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח, כי זו הפעם הראשונה שהוא יוצא מהמעבר וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. הוועדה שקלה במסגרת שיקוליה גם את העובדה שהמפר נתן חלק מהכספים

- לחתנו, עו"ד במקצועו, שהיה מצופה כי יכיר את חובת הדיווח, ולכל הפחות שיברר לפני הגעתו את ההוראות החלות על העברות כספים במעברי הגבול.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה המפורטות לעיל לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר, ואת העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **12,700** ש"ח בלבד.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 138/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.08.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 8,000 דולר ארה"ב ו-1,260 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 36,769 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,445 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.08.24, במסמך טענות בכתב שהגיש לוועדה וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא מהמעבר יחד עם הוריו למטרת טיול משפחתי, כאשר משם טס דרך טורקיה לארצות הברית למטרת לימודים.

5. בנוגע **למקור הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים מקבלת פיצויי פיטורים וממכירת רכבו. לעניין **יעד הכספים**, טען כי הם יועדו לטיול של שלושה ימים עם הוריו בירדן, שבסופו של דבר לא יצא לפועל בגלל תפיסת הכספים, וכי הוא נשא עמו את הכספים שהיו מיועדים להוצאות של שלושתם כיוון שהוריו נכים וזקוקים לסיוע, וכן שמירדן התכוון לטוס לארצות הברית. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח וכי לא הבחין בשלטים הפוזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. בנוסף, טען המפר כי זו הפעם הראשונה שהוא עובר במעבר גבול יבשתי. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 139/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.08.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 10,600 דולר ארה"ב ו-3,100 ש"ח (שווי כולל של כ-42,964 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-30,838 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
 3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
 4. המפר, אזרח ישראלי שגר בצפון, נסע לטאבה ליום אחד עם אחיו למטרת בילוי בקזינו.
 5. בנוגע **למקור הכספים**, טען המפר כי מתוך הכספים שנתפסו בחזקתו, 5,000 דולר שייכים לאחיו. המפר טען שהכספים ששייכים לו, בסך של כ-5,000 דולר, מקורם מפנסיה שהוא מקבל ומכספי דמי הפינוי שקיבל מהמדינה. לעניין **יעד הכספים**, טען כי יועדו לבילוי בקזינו וכי הוא נסע עם אחיו, גם הוא פנסיונר, לחופשה קצרה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח במעבר וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. כמו כן, הוועדה שקלה במסגרת שיקוליה את העובדה שהמפר גם יצא מישראל עם כספים מעבר לסף הדיווח ולא הצהיר עליהם.
 7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות של המפר כפי שהוצגו בפניה וכן את שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
 12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 140/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 25.08.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 11,000 דולר ארה"ב ו- 3,500 ש"ח (שווי כולל של כ- 44,216 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,700 דולר ארה"ב ו- 3,500 ש"ח (שווי כולל של כ- 32,001 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.08.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, הינו שכיר בחברת "עצי חזון" ובעל שתי חנויות להשכרה בכפר יאסיף.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי הכספים הינם מעבודתו. המפר טען כי משך את הכספים במשך חודשיים ואף הציג אסמכתאות אודות מקור הכספים. לעניין יעד הכספים, טען כי הינם עבור הוצאות חופשה עבור כל המשפחה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הצגת אסמכתאות אודות מקור הכספים, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.

בלבד:

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 141/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 02.09.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 1,650 ש"ח, 3,450 דולר ארה"ב ו- 3,100 אירו (שווי כולל של כ- 27,325 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,100 אירו, 200 דולר ארה"ב ו- 1,650 ש"ח (שווי כולל של כ- 15,227 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 02.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, כרגע אינו עובד עקב בעיות בריאותיות.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בנוגע למקור הכספים טען המפר כי את הכספים משך מחשבון הבנק שלו וחלק מהם קיבל מבנו. לתימוכין הציג אסמכתאות אודות מקור הכספים. לעניין יעד הכספים, טען כי הם נועדו עבור בילוי בטורקיה יחד עם בנו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 142/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 04.09.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רביץ" כשברשותו כספים בסך של 81,350 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 421,530 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 81,350 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 421,530 ש"ח). שווי ההפרה לצורך הדיון בוועדה עומד על סכום של 409,530 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 04.09.24. על אף ניסיונות רבים שנעשו, המפר לא יצר קשר עם הוועדה ולא הופיע לדיון שנקבע לו. לפיכך, הוועדה קיבלה את ההחלטה בהיעדרו על סמך המסמכים שהיו בפניה.
4. מבחינת **נסיבות ההפרה**, הוועדה הסתמכה על דוחות הפעולה של עובדי המכס, מהם למדה כי המפר נשאל כאשר המתין באולם הנוסעים האם יש משהו ברכבו והשיב כי אין ברכבו דבר. בבדיקה שבוצעה לרכב נעשה שיקוף למיכל הגז של הרכב ולאחר שנראו בתוכו גופים זרים, הוא פורק מרכב. לאחר מכן, הבודקים פירקו חתיכה מהציפוי של מיכל הגז שהייתה מרוסקת אל המיכל ומצאו בפנים שקיות המכילות שטרות כסף וכן חומרי עבודה של פחחים וכפפות חד פעמיות. בספירת הכספים נמצאו 81,350 דינר ירדני.
5. המפר נשאל בחקירתו שאלות בנוגע לרכב וענה כי הרכב שלו, שהוא קנה אותו לפני כשבועיים אבל הוא לא יודע מה המספר של הרכב וגם לא יודע להגיד ממי קנה את הרכב. לטענתו, שילם עבור הרכב 17,000 ש"ח במזומן. בחקירה נשאל המפר שוב האם אמר למישהו לגבי דברים שנמצאים ברכב והמפר ענה "אמרתי להם שאין לי כלום". כשנשאל מדוע ענה שאין כלום השיב "שלא יעשו לי בלאגן" והסביר שפחד שיקחו את הכסף.
6. לגבי **מקור ויעד הכספים**, ענה המפר שהכספים של כל המשפחה, כאשר כל אחד שם אלף דינר במטרה לעזור לשני בני דודים שלו העצורים בירדן ולשלם עבור עורך דין. שמות בני הדודים שלטענתו נזקקו לעזרה הם עלה וסלאמן אבו זעבוט, אך המפר לא ידע להגיד למה הם עצורים, למי הוא אמר להעביר את הכסף ומה שם העו"ד שאמור לקבל את הכספים.

כשנשאל בשנית אלו בני משפחה היה אמור לפגוש בירדן, אמר שמדובר ב"קרובים לא משפחה" ונקב בשמו של אדם ירדני שהוא מכיר.

7. בנוסף, כשנשאל המפר היכן נמצא הכסף, ענה שהכסף נמצא "בגג", שהוא שם אותו בגג, אבל הוא לא יודע איפה בדיוק בגג אבל שזה "מעל הראש שלי". כשנשאל אם היה כסף בעוד מקום ענה שלא. כשהחוקר הראה לו תמונה של הכספים שנתפסו הוא אמר שזה הכסף שלו, אבל כשנשאל איפה הוא שם את הכסף, המפר ענה ששם את הכסף בגג. המפר אמר שהכסף בשטרות של 50 דינר ובכמה חבילות, אך לא ידע להגיד איך נראה מיכל הגז ברכב, וכשנשאל איך הכניס את הכסף למיכל הגז ענה שעשה את זה בידים. כשנשאל כמה כסף שם בגג וכמה כסף שם במערכת הגז ענה שהוא לא יודע, אבל אמר שהוא חילק את הכסף כי פחד שיתפסו אותו במעבר הגבול הירדני. יצוין כי בחיפוש נוסף שנעשה ברכב לא נמצאו כספים בגג הרכב.

8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח החלה במעבר, אך כשנשאל מדוע לא הצהיר על הכספים, ענה שפחד שיקחו לו אותם. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר הוציא סכום כסף גדול מהארץ מבלי שבירר אודות חובת הדיווח.

9. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא ממילא חובה מוחלטת ושני תנאים בלבד נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין דרישה למודעות להוראת החוק על מנת לקבוע כי התקיימה הפרה ואין חולק כי במקרה זה שני התנאים הנדרשים התקיימו. לאחר שקראה את חומרי החקירה, הוועדה התרשמה כי המפר שימש למעשה כבלדר וכי נראה שהוא לא ידע היכן הכספים הוסלקו, מה מקורם ולאן הם יועדו. המפר אמר מספר פעמים שהכספים נמצאים בגג, וזאת למרות שבדקי המכס לא מצאו כספים מוסלקים בגג אלא במיכל הגז בלבד. בנוסף, המפר לא ידע לענות על שאלות פשוטות בנוגע למיכל הגז ולאופן שבו הוסלקו הכספים ומקריאת החקירה עולה בבירור שלא הוא זה שהחביא את הכספים ברכב. הוועדה רואה בחומרה רבה את העובדה שהמפר הוציא מישראל סכום כסף גדול מבלי לדעת מה מקורו ולמי הוא מיועד וכן רואה בחומרה את התחכום הרב ששימש להסתרת הכספים בתוך מיכל הגז של הרכב, במטרה להסתיר את הכספים ולא לדווח עליהם לרשויות.

10. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד שתאפשר את תפיסת הכספים על ידי רשויות האכיפה והביטחון. על כן הטיל המחוקק בחוק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול וקבע ספים לדיווח. סף הדיווח שקבע המחוקק במעברי הגבול היבשתיים, לרבות מעבר הגבול עם ירדן, שדרכו עבר המפר, נקבע על סך של 12,000 ש"ח, נמוך מהסטנדרט הבינ"ל, וזאת מסיבות שקשורות למאבק במימון טרור והרצון למנוע העברות מזומנים מישראל למדינות הגובלות לה ללא דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור.

11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 :

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות לחוס בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. במקרה דנן, המפר אשר הוציא מישראל כספים ללא הסבר מניח את הדעת למקורם או ייעדם, כספים אשר נראה כי כלל לא ידע מה מקורם ומה יעדם, ולא דיווח עליהם כנדרש בחוק, למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון או מימון טרור באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בכך, סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון ומימון הטרור איתם מתמודדת המדינה.
13. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה, והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
14. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIER

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences,

countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments"

15. נגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, פלילי ובמסגרתו ניתן להגיש כתב אישום על הפרת חובת הדיווח לפי סעיף 10 לחוק ובמקרים המתאימים גם לפי סעיף 3(ב) לחוק; והשני, מנהלי ובמסגרתו מתכנסת ועדת עיצומים מכוח סעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה, קיימת לוועדה הסמכות לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי כפי שהוסמכה בחוק ובתקנות שהוצאו מכוחו.

16. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו** לפי הסכום הגבוה יותר. בהתאם לסעיפים 13-12 לתקנות הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (שני התנאים מצטברים) וכן לחרוג מסכומים אלו, לחומרה או לקולה, אם נסיבות העניין או נסיבותיו האישיות של המפר מצדיקות זאת.

17. לשם שלמות התמונה נוסיף כי המדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט היא מדיניות של החמרה בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, והיא מכוונת למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1-08 **פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים** (לא פורסם, 6.5.09). כן ראו: עש"א (ת"א) 28385-02-11 **בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה לעיצום כספי** (לא פורסם, 1.6.2011)).

18. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, שהן לעמדתה חמורות במיוחד, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים לא התקבלו וכי נראה שהוא שימש כבלדר עבור אחרים, חוסר שיתוף פעולה של המפר והעובדה ששיקר לבודקים ואמר שאין שום דבר ברכבו, וכן את ההסלקה המתוחכמת של הכספים שנועדה למנוע מהרשויות לאתרם. כנסיבות לקולה נשקלה העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר.

19. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של כל הכספים שנתפסו בשווי של **409,530 ש"ח בלבד**.

20. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

21. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 143/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 05.09.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 24,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-90,755 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 21,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-78,630 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 05.09.24, בטיעונים בכתב שהעביר בא כוחו לחברי הוועדה, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות בא כוחו.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא מישראל לירדן על מנת לטוס לסין במסגרת עסקיו, כעובד בחנות הנעליים של אחיו.
5. בנוגע למקור הכספים, טען המפר בחקירתו כי הכספים הם שלו וכי הוא משך אותם בעצמו מהבנק. לשאלת החוקר בנוגע לאסמכתא שתאשר את טענותיו ענה כי "יש לי משיכה בנקאית על כל הסכום שיש ברשותי ואני אראה את זה לוועדה". יחד עם זאת, בדיון בפני הוועדה, טען בא כוחו של המפר כי הכספים כלל לא נמשכו מהבנק ומקורם במתנות שקיבל אחיו לחתונתו, שהתקבלו במזומן. בא כוח המפר העביר לוועדה תעודת נישואים של אחיו של המפר שמעידה כי הוא התחתן בחודש יולי 2024. לשאלת הוועדה מדוע המפר מסר גרסה אחרת בחקירתו, ענה בא כוחו כי הוא לא יודע וכי ככל הנראה אחיו מסר לו את הכסף והוא חשב שמקור הכסף מחשבון הבנק של אחיו. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהוצגו בפניה שתי גרסאות שונות לגבי מקור הכספים, ואת העובדה שהמפר טען בחקירתו כי מדובר בכסף שלו, בעוד שלבא כוחו מסר ככל הנראה גרסה שונה שלפיה הכסף הוא של אחיו. לנוכח הסתירות בגרסאות והעובדה שלא הוצגה בפניה אסמכתא לגבי מקור הכספים, הוועדה קובעת כי לא קיבלה את גרסת המפר לעניין זה.
6. לעניין יעד הכספים, טען המפר בחקירתו כי היא מיועדת לרכישת סחורה לחנות נעליים שבבעלותו. בדיון בפני הוועדה הציג באו כוחו של המפר אסמכתא שמאשרת את הזמנת הנעליים מסין בסכום של 20,000 דולר וכן כרטיסי טיסה לסין, אך בניגוד לטענת המפר טען כי חנות הנעליים היא בבעלותו של אחיו של המפר, וכי המפר רק עובד אצל אחיו. לאור האסמכתאות שהוצגו בפניה, הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין יעד הכספים וזאת למרות חוסר הבהירות בנוגע לתפקידו של המפר בעסק של אחיו.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען בחקירתו וכן בפני הוועדה באמצעות בא כוחו כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה במעבר. בנוסף, טען המפר בחקירתו כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה

לא מקבלת את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקובעת כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר למקור הכספים לא התקבלו והעובדה שמדובר באיש עסקים. מבחינת נסיבות לקולה, שקלה הוועדה את העובדה שטענותיו בנוגע ליעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס ואת העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **12,000**

ש"ח בלבד

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 144/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 05.09.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 2,000 דולר ארה"ב, 4,400 יורו ו- 3,400 ש"ח (שווי כולל של כ- 29,583 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,300 ש"ח ו- 3,200 יורו (שווי כולל של כ- 17,343 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 05.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן למטרות טיפול רפואי.

5. בנוגע **למקור הכספים**, טען המפר כי מדובר בכספים שחסך בביתו ואת חלקם משך מחשבון הבנק. לעניין **יעד הכספים**, טען כי הם נועדו עבור טיפול רפואי בירדן. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח במעבר. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח וכי יש לו בעיות ראיה. בנוסף, טען כי זו הפעם הראשונה שהוא יוצא לירדן. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, נסיבותיו האישיות והבריאותיות של המפר כפי שהוצגו בפניה, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 145/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 05.09.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 5,100 יורו ו- 4,600 ש"ח (שווי כולל של כ- 25,388 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 4,600 ש"ח ו- 2,150 יורו (שווי כולל של כ- 13,364 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 05.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי שיצא לירדן.
5. בנוגע **למקור הכספים**, טען המפר כי הכספים הם מחסכונותיו וחלקם נמשכו מחשבון הבנק שלו. לעניין **יעד הכספים**, טען כי בעקבות אירוע רפואי שעבר בחו"ל הוא תמיד מקפיד לקחת איתו סכום כסף שיהיה לו למקרה חירום. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, נסיבותיו האישיות של המפר כפי שהוצגו בפניה, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,350 ש"ח** **בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 146/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.09.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 27,600 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 101,410 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 13,950 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 51,256 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הגיע לישראל לביקור מרוסיה עם אשתו ובנם.
5. בנוגע **למקור הכספים**, טען המפר כי מדובר בכספים שחשך מעבודתו. המפר הציג אסמכתא מהבנק ברוסיה לגבי המרת הכספים לדולרים. לעניין **יעד הכספים**, טען כי התכוון להפקיד את הכספים לחשבון שפתח בארץ, במטרה לעבור בעתיד לגור כאן ולקנות כאן בית. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, וכי חשב שכיוון שהם שלושה אנשים, הם יכלו להכניס עד סכום של 150,000 ש"ח ללא דיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק בישראל טרם כניסתו למעבר. החובה לדווח חלה בישראל על כל אדם שנושא עמו כספים במעבר הגבול מעבר לסף הדיווח והעובדה שהוא נוסע עם נוסע אחר (גם אם מדובר בן משפחה) אינה פוטרת אותו מחובת הדיווח. עמדה זו מופיעה באתר רשות המיסים וכן בהחלטות הקודמות של הוועדה.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הצגת אסמכתאות אודות מקור הכספים, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 147/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.09.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 16,680 לירה שטרלינג (שווי כולל של כ- 80,875 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,360 לירה שטרלינג (שווי כולל של כ- 30,837 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 08.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר מתגורר במנצ'סטר מזה כ-15 שנה, בעל עסק לעיצוב ובניית מטבחים, הגיע לביקור בישראל למטרת רכישת אתרוגים לחג הסוכות.
5. בנוגע למקור הכספים, טען המפר כי 6,000 לירות שטרלינג שייכים לו ומקורם בחסכונות מעבודתו, 8,000 לירות שטרלינג נוספים קיבל מחבר שלו, שבתו וחברה שלה טסו איתו לישראל באותה טיסה. לעניין יעד הכספים, טען כי כספיו מיועדים עבור רכישת אתרוגים. לטענתו, הוא מגיע לישראל אחת לשנה על מנת לרכוש אתרוגים לחג הסוכות. בנוגע לכספים שהיו שייכים לחברו, טען כי הם יועדו עבור רישום שתי הבנות לסמינר בירושלים. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל וכי אינו מכיר גם את החובה שחלה עליו לדווח על הכספים ביציאה מאנגליה. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 148/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 08.09.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נמל התעופה בן-גוריון" כשברשותו כספים בסך של 20,450 אירו (שווי כולל של כ- 91,508 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 10,000 אירו (שווי כולל של כ- 40,761 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, נסע למונקו למספר ימים למטרת בילוי בקזינו עם חברים.
5. בנוגע **למקור הכספים**, טען המפר כי יצא מישראל עם סכום של 15,000 דולר, עליהם לא דיווח. לטענתו, מקור הכספים בחסכונות מעבודתו שאותם המיר לדולרים בציינג'. בנוסף, המפר הציג בפני הוועדה אסמכתא לגבי זכייה בקזינו במונקו בסכום של 10,500 יורו. הוועדה קיבלה את טענת המפר לעניין הזכייה בקזינו לנוכח האסמכתא שהציג לוועדה.
6. לעניין **נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי חשב שיש לדווח על כספים מעל לסכום של 100,000 ש"ח ולא הכיר את סף הדיווח של 50,000 ש"ח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. לעניין נסיבות ההפרה, כשנשאל על ידי בודק המכס כמה כספים יש ברשותו ענה המפר כי יש לו בערך 15,000 יורו. כשנשאל בחקירתו מדוע לא אמר את הסכום הנכון ענה שהיה עייף ולא ספר

את הכסף. גם בדיון בפני הוועדה אמר המפר כי לא היה מרוכז ולא ידע בדיוק כמה כסף יש ברשותו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, זאת בייחוד כאשר מדובר באדם שנוסע לעתים קרובות לחו"ל (למעלה מ-5 פעמים בשנה לטענתו). בנוסף, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר לא ציין את סכום הכספים הנכון שהיה ברשותו כאשר נשאל בבדיקה לגבי הימצאות הכספים ברשותו.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר לא אמר את סכום הכספים הנכון ברשותו כשנשאל על כך בבדיקה במעבר הגבול והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,100 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 149/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 15.09.2024 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 15,900 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 59,188 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 12,650 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 47,090 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 15.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
 4. המפר, אזרח ישראלי, יצא עם אשתו לטורקיה, דרך ירדן, למטרת חופשה. במעבר הגבול נתפסו ברשותו כספים בסך של 3,900 דולר ארה"ב וברשות אשתו נתפסו כספים בסך של 12,000 דולר ארה"ב.
 5. בנוגע **למקור ויעד הכספים**, המפר טען גם בחקירתו במעבר הגבול וגם בפני הוועדה כי כל הכספים שנתפסו הם כספים שלו ומקורם בחסכוניות מעבודתו אותם משך מחשבון הבנק שלו במשך תקופה של שנה. המפר הציג לוועדה אסמכתאות לגבי משיכות שביצע מחשבון הבנק שלו. לעניין יעד הכספים, המפר טען שהכספים מיועדים לטיול בטורקיה והסביר כי לקח עמו סכום גבוה מהרגיל ליתר ביטחון בגלל המצב ובגלל שחשש כי יאלץ להאריך את שהותו בחו"ל. המפר טען בדיון בפני הוועדה כי נסיעתו היא רק למטרת חופשה ולא קשורה לעבודתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג אך לא הכיר את חובת הדיווח החלה במעברים היבשתיים, ולא ראה את השלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. בנוסף, כשנשאל על ידי בודק המכס כמה כסף יש ברשותו, ענה בתחילה כי יש לו רק 12,000 דולר. בחקירתו, הסביר כי לא ידע בדיוק כמה כספים יש בתיק של אשתו. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, וכן לוודא מה הכמות המדויקת של הכספים שיש ברשותו וברשות אשתו, וזאת בייחוד נוכח העובדה שהכיר את חובת הדיווח בנתב"ג.
 7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח בנתב"ג, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,700 ש"ח בלבד**.
 11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
- למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 150/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 17.09.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 22,150 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 82,521 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 32,412 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 17.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית בשפה האנגלית.
4. המפר, אזרח אמריקאי, הגיע לישראל למטרת חופשה וביקור משפחתי.
5. בנוגע ל**מקור הכספים**, טען המפר כי כספיו הם ממכירת משאית במסגרת עסקיו, ממשיכות שביצע מחשבון הבנק שלו וסכום של כ-3,800 דולר ארה"ב מקורו בתשלום משוכרים של דירות שהוא משכיר שקיבל במזומן. לעניין **יעד הכספים**, טען כי כספיו מיועדים עבור חופשה בארץ ומסיבת אירוסין של אחיו. המפר הציג אסמכתא לגבי משיכות מזומן שביצע מהבנק, וכן על הפקדות שביצע לחשבון הבנק שלו של חלק מהכספים שקיבל עבור מכירת המשאית. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא לא מכיר את חובת הדיווח בישראל, אך ממילא לא ידע שיש ברשותו סכום של כ-10,000 דולר בתיק הצד שלו. לטענתו, קנה כרטיס טיסה יום לפני הטיסה כשהחליט להגיע באופן ספונטני למסיבת האירוסין של אחיו, וכשלקח את התיק לא זכר שיש בו סכום כסף שלא הספיק להפקיד בבנק. לפיכך, לטענתו, כאשר נשאל על ידי בודק המכס כמה כסף יש ברשותו, ענה שיש לו סכום של כ-10,000 דולר בלבד שכן זה הסכום שחשב שיש ברשותו וגם הוא הופתע לראות שיש בתיק כספים נוספים. המפר הודה שהוא מכיר את חובת הדיווח החלה ביציאה מארה"ב אך לא דיווח כי לא חשב שיש לו יותר מסכום של 10,000 דולר. כמו כן הודה המפר כי הוא מכיר את חובת הדיווח ביציאה מארצות הברית, אך לא דיווח שם וכן מכיר בכניסה לישראל דרך מעבר אלנבי שכן עבר שם בעבר. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, זאת בייחוד נוכח העובדה שהוא מכיר את חובת הדיווח בארה"ב ובמעבר אלנבי ומודע לכך שסך הדיווח במעברים שונים ובמדינות שונות הוא שונה. לכן, היה מצופה מהמפר שיוודא מה חובת הדיווח בכניסה לישראל, יבדוק כמה כסף בדיוק יש ברשותו וידווח על הכספים כנדרש.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר מכיר את חובת הדיווח במעברי גבול אחרים אך לא בירר בנוגע לחובת הדיווח במעבר הגבול נתב"ג בישראל ולא בדק כמה כספים יש ברשותו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 151/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.09.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" כשברשותה כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 74,511 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,216 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפרה פיצלה את הכספים כך שמחציתם היו אצלה ומחציתם אצל נכדה, שעבר ביחד איתה במעבר הגבול. נכדה של המפרה מסר את גרסתו לבודקי המכס ביום 23.9.24. המפרה, מפאת גילה ומצבה הבריאותי, לא נחקרה באותו היום ומסרה את גרסתה לוועדה

באמצעות תצהיר בכתב מיום 24.9.2024. המפרה ונכדה מסרו את גרסתם גם בעל פה בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.

4. המפרה, אזרחית ברזיל, הגיעה לביקור משפחתי בישראל בליווי נכדה הישראלי. כספי המפרה פוצלו כך שסכום של 10,000 דולר ארה"ב היו ברשותו של נכדה וסכום של 10,000 דולר היו ברשותה. המפרה אישרה במעבר הגבול, וכן בתצהיר בכתב שהעבירה לוועדה, שכל הכספים היו שייכים לה וכי נתנה חלק מהם לנכדה שכן חששה מגניבות. גם נכדה של המפרה אישר בחקירתו במכס ובדיון בפני הוועדה כי הכספים שנתפסו אצלו שייכים לסבתו.

5. בנוגע **למקור הכספים**, טענה המפרה כי מקור הכספים הם מחסכונות לאורך השנים, שלה ושל בעלה, ממשכורות שקיבלו מעבודתם בברזיל. לעניין **יעד הכספים**, טענה כי הכספים מיועדים לשהות בארץ במשך תקופה של חודשיים ולקניית מתנות לבתה, נכדיה וניניה שגרים בישראל. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה בעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה בתצהיר שהגישה לוועדה כי היא לא מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל. בדיון בפני הוועדה המפרה טענה כי היא מכירה את חובת הדיווח בברזיל אך סברה כי חובת הדיווח היא רק ביציאה מברזיל, וחשבה שכך גם המצב בישראל. הוועדה לא קיבלה את הטענות בעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר, זאת בייחוד נוכח העובדה שידעה על חובת הדיווח בברזיל.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, וכן את שיתוף הפעולה של המפרה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,400 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 152/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.09.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,500 דולר ארה"ב ו-700 ש"ח (שווי כולל של כ-40,430 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 7,300 דולר ארה"ב ו-700 ש"ח (שווי כולל של כ-28,322 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 24.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, בעל חברה לייצור עמודי תאורה. לדבריו, יצא עם בנו ואחייו לירדן ומשם לארה"ב.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שנתפסו ברשותו הם כספים שחסד מאירועים משפחתיים ומעבודתו במשך תקופה. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לטיול בארה"ב. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג, אך סבר שהחובה זהה בכלל המעברים. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שמדובר באיש עסקים, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 3,500 ש"ח.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 153/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 25.09.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון כשברשותו כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב ו- 50 אירו (שווי כולל של כ- 75,888 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,800 דולר ארה"ב ו- 20 אירו (שווי כולל של כ- 25,815 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה על ידי בא כוחו בפני הוועדה.
4. המפר עשה עליה מטורקיה בשנת 2019 ובחודשים האחרונים אינו עובד.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שנתפסו ברשותו הם כספי פנסיה של אביו וכספי שכירות בטורקיה אשר קיבל מאימו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לסגירת הלוואות ומחיה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. יחד עם זאת, מצאה כי העבירה נעשתה בתום לב.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 154/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 28.09.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 3,000 ש"ח, 4,300 דולר ארה"ב, 800 דינר ירדני ו- 8,500 אירו (שווי כולל של כ- 59,457 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,600 אירו, 4,000 דולר ארה"ב ו- 800 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 47,293 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
 3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 28.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
 4. המפר, קבלן בעל חברת בנייה.
 5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שנתפסו ברשותו הם כספים מעבודתו. המפר ציין כי המיר 2 צ'קים על סך 35,000 בצ'יינג'. לעניין יעד הכספים, טען כי הסעבור הוצאות אישיות לטיול שביצע בארה"ב למשך חודש ימים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, ולכן אינו סבר כי עליו להצהיר. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
- יש לציין שהמפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם אנשי המכס. כשנשאל לראשונה לגבי הסכום שברשותו, השיב כי יש לו כ- 3,000 דולר ו- 3,000 יורו. רק לאחר הבדיקה התברר סך כל הסכום שברשותו.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שמדובר באיש עסקים שמצופה כי יברר לגבי סף הדיווח, העובדה שלא שיתף פעולה באופן מלא עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **9,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 155/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 28.09.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 4,600 ש"ח, 8,200 דולר ארה"ב ו-2,130 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 46,994 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,200 דולר ארה"ב ו- 3,800 ש"ח (שווי כולל של כ- 34,827 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 28.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד שכיר כמנהל מחסן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי 3,000 דולר מהכספים שנתפסו שייכים לדודו ויתר הכספים, משך מהכספומט. לעניין יעד הכספים, טען כי נועדו עבור חתונתו שהייתה מיועדת

- להתקיים בירדן אך עקב נסיבות משפחתיות, נדחתה בשבועיים. המפר הציג אסמכתאות אודות קיום החתונה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 156/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.09.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 7,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 26,487 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 14,379 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 30.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר פנסיונר.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים הם מחסכונות. לדבריו, לקח עימו סכום כסף גדול מאחר ופחד שיזדקק לכסף בעקבות המלחמה. לעניין יעד הכספים, טען כי מיועדים לחופשה וחתונה של קרוב משפחה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג ולכן סבר כי החובה זהה בכלל המעברים. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 157/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.09.2024 יצאה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 2,000 דולר ארה"ב, 1,500 אירו ו-1,540 דולר ירדני (שווי כולל של כ-22,124 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב ו-600 אירו (שווי כולל של כ-10,103 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 30.09.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה פנסיונרית של משרד החינוך, עבדה כמורה במשך כ-36 שנים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי 1,500 אירו, 2,000 דולר ו-1,540 דינר שייכים לה וכל היתר שייכים לבעלה. לעניין יעד הכספים, טענה כי נועדו עבור חופשה וחתונה של קרוב משפחה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי מכירה את חובת הדיווח החלה בנתב"ג, ולכן סברה שהחובה הינה זהה בכלל המעברים. בנוסף, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 158/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 01.10.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 17,140 דיןר ירדני (שווי כולל של כ- 89,992 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,850 דיןר ירדני (שווי כולל של כ-77,969 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 01.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר מאמץ כושר ואומניות לחימה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכסף שנתפס הינו ממשיכה בנקאית והוא נועד עבור תשלום לקבלן אשר בונה לו חדר כושר בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. נוסף על כך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. יתרה מכך, מדובר באדם שעבר במעבר פעמים רבות בשנה האחרונה ומצופה היה כי יכיר את חובת הדיווח על הכספים.
- עוד יצוין שהמפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם המכס. המפר לא גילה את כל הסכום שברשותו כשנשאל לראשונה על ידי בודק המכס. לאחר שהמפר החתים את דרכונו ביציאה, נשאל אם יש ברשותו כספים, השיב כי ברשותו 2,000 דיןר ירדני שנמצאים ברכב. לאחר בדיקה נמצאו 17,140 דיןר. הוועדה רואה בחומרה התנהלות זו.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, אי שיתוף פעולה באופן מלא עם בודקי המכס (כשנשאל על סכום הכסף

שברשותו), העובדה כי עבר רבות במעבר בשנה האחרונה ומצופה היה כי יכיר את חובת הדיווח והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **16,000 ש"ח בלבד**.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 159/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 01.10.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותה כספים בסך של 10,600 ש"ח ו-3,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 24,746 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,400 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 12,657 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 01.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה מנהלת כספים בחברה משפחתית.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה כי 10,000 ש"ח משכה מהמשכורת שלה, כ- 1,000 דולר משכה בקזינו והיתר מחסכונות שהיו בביתה. לעניין יעד הכספים, טענה כי מיועדים עבור בילוי של בעלה בקזינו. המפרה הציגה אסמכתאות אודות המשיכה מהקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל, אך סברה שהחובה מתייחסת לכך שכל אדם לא יחזיק ברשותו יותר מ 12,000 ש"ח. בנוסף, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 160/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 02.10.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 4,000 דולר ארה"ב ו- 8,860 ש"ח (שווי כולל של כ- 23,750 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 11,540 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 02.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בגבעת זאב. למחייתו, עובד בעסק המשפחתי "שיווק ביצים – זיידל שיווק ביצים".
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי חלק מהכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו ומכספים שקיבל מבני משפחתו וחלק שייכים לשני חבריו. לעניין יעד הכספים, טען שהיה עתיד להגיע לאומן והכספים שייכים לו היו ברשותו וישמשו לביטחון האישי במקרה של מצב חירום בנוסף לכספים ששייכים לחבריו ושיועדו לתשלום לינה במלון. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על

חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שתכיפות נסיעותיו של המפר גבוהה מאוד וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,200 ש"ח**

בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 161/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 05.10.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 1,400 ש"ח, 13,020 דולר ארה"ב ו- 1,350 אירו (שווי כולל של כ- 54,561 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 9,720 דולר ארה"ב, 1,350 אירו ו- 500 ש"ח (שווי כולל של כ- 42,277 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 05.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית ע"י ב"כ עוה"ד רומח שביט.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בטירה. בבעלותו חברת כוח אדם "גרלוק תפעול בע"מ".

5. לעניין **מקור יעד הכספים**, טען המפר בפני הוועדה כי חלק מהכספים שייכים לו ומקורם מהחברה שבבעלותו. חלקם משכר של קרוב משפחתו המועסק בחברה שבבעלותו ונסע עימו. עוד טען, שהכספים לא נמשכו מהבנק. בחקירתו במכס טען שמקור הכספים, חלקם ממשיכה מהבנק, אותם המיר למטבע זר אצל חלפן כספים וחלקם כספים שנשארו לו מטיוול קודם. לעניין יעד הכספים, טען כי הם מיועדים להוצאות טיוול במרוקו ובדובאי. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין יעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים לא התקבלו, עוד שקלה הוועדה את הסתירה בגרסאות לגבי מקור הכספים ואת תכיפות הנסיעות הגבוהה של המפר בשל היותו איש עסקים. בהחלטתה התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 162/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.10.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 5,100 דולר ארה"ב, 1,800 ש"ח ו- 1,250 אירו (שווי כולל של כ- 25,964 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,300 דולר ארה"ב ו- 1,600 ש"ח (שווי כולל של כ- 13,884 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בענה. נהג הובלות במקצועו מזה כ-10 שנים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מקורם מעבודתו. עוד טען כי ביצע משיכה מחשבון הבנק והמיר את הכסף בצייג'ג'. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו להשתלת שיניים בטורקיה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,400 ש"ח** **בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 163/24:

תיאור הנסיבות :

ביום 09.10.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 15,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 56,483 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 11,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-44,139 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בנצרת. למחיתו משמש כמנהל מסעדת שווארמה ששייכת לקרוב משפחה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בפני הוועדה טען המפר כי סכום של 5,000 דולר שייכים לו ויועדו לטיול באנטליה וזאת כאשר בחקירתו במכס טען שסכום של 4,500 דולר שייכים לו ואת יתר הכספים הוא קיבל ממשפחת חבריו ונתבקש על ידם להעביר את הכספים לחבריו הנמצאים בירדן. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח וסבר שזה סף הדיווח גם במעברים היבשתיים. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים לא התקבלו, העובדה שהמפר מכיר את חובת הדיווח העומדת מעל 50 אלף ש"ח ועדיין לא דיווח, למרות שחרג גם מסכום זה, ללא הסבר מוצדק. בשיקוליה הוועדה התייחסה לסתירות בין גרסאות המפר, העובדה שהמפר מעביר כספים עבור אחר, העובדה שאין

ברשותו אסמכתאות למקור הכספים התומכות בגרסתו וכן שקלה הוועדה את שיתוף הפעולה של המפר ואת העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 164/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 9.10.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 15,500 דולר ארה"ב ו- 3,900 אירו (שווי כולל של כ- 74,149 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,800 אירו ו- 2,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 23,984 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 9.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, מתגורר ברוסיה ובישראל לסירוגין, למחייתו עובד בחברת בניה ברוסיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו ולרעייתו ומקורם בעבודתם. לטענתו, הכספים נמשכו מחשבון הבנק ברוסיה. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי יועדו להוצאות מחייה בישראל ומאחר וקיימות סנקציות ברוסיה ואין אפשרות לבצע העברה בנקאית, הביא איתו סכום גדול יותר. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל על סך 50,000 ש"ח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי המפר מרבה להיכנס ולצאת מישראל, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,300 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 165/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.10.2024 יציאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 20,000 ש"ח ו-1,700 אירו (שווי כולל של כ- 27,048 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 15,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 09.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית ישראלית המתגוררת ברה"ט. במקצועה מזכירה בחברת משאיות הובלות.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, בראשית חקירתה במכס, טענה המפרה שסכום של 10 אלף דולר מהכספים שהיו ברשותה שייכים לבעלה, אותם משך מחשבון הבנק וחלק מהכספים שייכים לה והיו בבית. לאחר מכן, שינתה את גרסתה וטענה כי כל הכספים שייכים לה. בפני הוועדה טענה המפרה שכל הכספים שייכים לה. 10 אלף דולר משכה מחשבונה בבנק

- ו 10 אלף דולר היו בבית ומקורם בחסכון ממשכורתה. לעניין יעד הכספים טענה המפרה שיועדו לטיול בשוויץ. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שהמפרה מסרה גרסאות שונות למקור הכספים, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס וכן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,700 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 166/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 10.10.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "רביץ" כשברשותו כספים בסך של 4,000 דנר ירדני ו- 1,000 ש"ח (שווי כולל של כ- 22,103 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,900 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 10,024 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 10.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, הינו רוקח העובד ב"סופר פארם".
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לו מעבודתו. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים הינם עבור העברת כספים לילדיו ואשתו אשר מתגוררים בעמאן ובנוסף, עבור תשלום הלוואה בירדן לתשלום על הדירה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים אשר נמצאים במעבר הינם גם בשפה הערבית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי הינו רוקח ומצופה ממנו להכיר את החוק, תכיפות נסיעות גבוה מאוד, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,300 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 167/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 13.10.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" במסלול הירוק, כשברשותו כספים בסך של 13,980 אירו ו- 15,900 ש"ח (שווי כולל של כ- 73,861 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,740 אירו (שווי כולל של כ- 23,798 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסות כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 13.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח צרפתי המתגורר בצרפת, בעל אזרחות ישראלית, הגיע לישראל לסוכות לבקר את משפחתו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לו ומקורם בהכנסות מהעסק שבבעלותו בצרפת. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים מיועדים עבור סיוע לבתו שילדה, מתנות למשפחתו, תרומות לחיילים והוצאות מחייה במהלך ביקורו בישראל. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אם כי לא ידע בדיוק מאיזה סכום צריך לדווח. המפר הודה כי עשה טעות שלא עבר דרך המסלול האדום. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסות והוצאות כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

הפרה 168/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.10.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של 38,300 דולר אוסטרלי (שווי כולל של כ- 98,923 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 18,850 דולר אוסטרלי (שווי כולל של כ- 48,687 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 14.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח אוסטרלי בעל עסק באוסטרליה לייצור חלב, שהגיע לישראל עם אשתו ושלושת ילדיו לחתונת ביתו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים בעבודתו ובמשכורת אשתו וביתו. לעניין יעד הכספים טען המפר כי הכספים יועדו עבור הוצאות מחיית המשפחה במשך שהותם בישראל וחתונת בתו שעתידה להתקיים בישראל מיד אחרי החגים. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר חילק את הכספים בין שני תיקים, כאשר בתיקים היו 18,300 ו- 20,000 דולר אוסטרלי בהתאם. המפר טען כי חילק את הכספים מהחשש שיאבדו את אחד התיקים. המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח אך חשב שמותר לחלק את הסכום בין כל בני המשפחה ולפיכך סבר שאינו עובר את סף הדיווח וכי אינו נדרש לדווח על הכספים. המפר טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול והמורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי המפר הינו איש עסקים ומצופה ממנו להכיר את הוראות החוק בדבר הכנסת מזומנים למדינה, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,800 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

הפרה 169/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 20.10.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 25,000 דולר ארה"ב, 3,000 אירו, 1,164,500 פורונט הונגרי ו-2,200 ש"ח (שווי כולל של כ-121,535 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,000 אירו, 12,400 דולר ארה"ב ו-1,163,000 פורונט הונגרי (שווי כולל של כ-71,529 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 21.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר בתל אביב ובבעלותו חברת קוסמטיקה בינלאומית וחברות נדל"ן בהונגריה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים במכירת דירה בהונגריה שקיבל בירושה מאמו ומכירת הריהוט שהיה בדירה, וכן בזכייה, בסך 1,000 מהקזינו. בנוסף טען שיצא מישראל עם סכום של 2,000 אירו אשר ייעד להוצאות במהלך שהותו בחו"ל, וכי חזר עם יתרת הכספים. המפר סיפק אסמכתאות בנוגע למכירת הדירה אשר ביססו את טענותיו לעניין מקור הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל אך סבר שסף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, גם אם סבר המפר כי סף

הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, הוא עדיין הפר את חובת הדיווח לשיטתו, שכן המפר נשא ברשותו כספים מעל ל-100,000 ש"ח ולא דיווח עליהם.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר הציג אסמכתאות לעניין מקור הכספים, העובדה שהוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין יעד ומקור הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. עוד שקלה הוועדה את העובדה כי המפר איש עסקים ותדירות נסיעותיו גבוהה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000**

ש"ח בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

הפרה 170/24:

תיאור הנסיבות:

ביום 27.10.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 8,600 דולר ארה"ב ו-1,500 ש"ח (שווי כולל של כ-33,591 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 5,700 דנר ירדני (שווי כולל של כ-21,270 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 27.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, המתגורר בעוספיה, נהג מונית במקצועו הנוכחי ובעברו עבד בבנק וכמורה לאנגלית.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הוא משך סכום של 5,500 דולר מחשבונו האישי ומקורם בעבודתו, איתם יצא מישראל. המפר טען כי מקור יתרת הכספים, בסך של כ-2,000 דולר בזכיה בקזינו. המפר הציג אסמכתאות לעניין משיכת הכספים מהבנק, שביססו את טענותיו לעניין מקור הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל אך סבר שסך הדיווח עומד על 10,000 דולר. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים במעבר הגבול ואשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,100 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

הפרה 171/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 29.10.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 9,200 דולר ארה"ב ו-600 אירו (שווי כולל של כ-37,467 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,000 דולר ארה"ב ו-600 אירו (שווי כולל של כ-25,294 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
 2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
 3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 29.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
 4. המפר בעל חנות גלידה.
 5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מחשבון הבנק שלו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכסף מיועד לרכישת ציוד עבור העסק שלו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
 6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל אך סבר שהחובה על סך של כ- 50,000 ש"ח. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים אשר נמצאים במעבר גם בשפה הערבית.
 7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
 9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העניין שמדובר באיש עסקים, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
 12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

הפרה 172/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.10.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של 27,000 אירו (שווי כולל של כ- 111,169 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 14,500 אירו (שווי כולל של כ- 59,702 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה. המפר התייצב בפני הוועדה עם אשתו ובנם בן ה-11.
4. המפר, עלה לארץ בשנת 2015 ומרכז חיי המשפחה שלו בישראל.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים ממכירת דירה, השייכת לאשתו, ברוסיה. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיועדים לצורך מחייה ושכירות. לתימוכין הציג המפר אסמכתאות מפורטות לעניין מקור הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך לפי בדיקות שביצע בפורומים שונים בשפה הרוסית, הבין כי ניתן להכניס 10 אלף דולר לאדם בדומה למה שניתן להוציא מרוסיה. עוד הוסיף כי לא היה ניתן להיכנס לאתר של רשות המיסים מרוסיה, היות ובשל הסנקציות החלות על המדינה, אתרים ממשלתיים של מדינות אחרות אינם נגישים. בנוסף, טען המפר כי הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח אך סבר לפי הכתוב שהחובה היא לכל אדם ולא לתא משפחתי ומאחר שהגיע עם אשתו ובנו, אינו עובר על החוק.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק בישראל טרם כניסתו למעבר. החובה לדווח חלה בישראל על כל אדם שנושא עמו כספים במעבר הגבול מעבר לסף הדיווח והעובדה שהוא נוסע עם נוסע אחר (גם אם מדובר בבן משפחה) אינה פוטרת אותו מחובת הדיווח. עמדה זו מופיעה באתר רשות המיסים לרבות בשפה הרוסית וכן בהחלטות הקודמות של הוועדה.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור

- של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות כלכליות קשות וביקש את התחשבות הוועדה.
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הצגת אסמכתאות מפורטות אודות מקור הכספים, שיתוף הפעולה של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. כמו כן, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.

בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 173/24 :

תיאור הנסיבות :

- ביום 31.10.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 2,200 ש"ח, 6,000 דולר ארה"ב ו- 200 דינר ירדני (שווי כולל של כ- 26,097 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
- לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 3,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 14,075 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.10.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עוסק בהוראה בתיכון ברהט.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים ממשיכה שביצע מחשבון הבנק המשותף שלו ושל אשתו והמיר לדולרים אצל חלפן. בנוגע לדינרים, טען כי הם מטיוולים קודמים. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים מיועדים לצורך תשלום שכר דירה ולימודים של בנו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי

- החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים אשר נמצאים במעבר גם בשפה הערבית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,400 ש"ח**.
- בלבד.**
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 174/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 04.11.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 60,000 ש"ח מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 48,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 04.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר בעל חברה למחזור מתכות.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מחשבון הבנק של החברה שבה הוא עובד. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה ביציאה מישראל וסבר כי החובה רק בכניסה, כמו כן, לא זכר כי נושא עליו את

- הכסף. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים אשר נמצאים במעבר גם בשפה הערבית. יתרה מכך, במקרה הנוכחי מדובר באיש עסקים שיוצא כל שבוע לירדן.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. יש לציין שהמפר לא שיתף פעולה באופן מלא. כשנשאל לראשונה על ידי איש המכס אם יש ברשותו כספים ענה בשלילה.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העניין כי המפר הוא איש עסקים שתדירות נסיעותיו גבוהה מאוד, העבודה שכשנשאל לעניין המצאות הכסף ענה בשלילה. מאידך, חברי הוועדה התחשבו בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **15,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 175/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.11.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 31,750 דולר ארה"ב, 1,500 דינר ירדני ו- 2,300 ש"ח (שווי כולל של כ- 130,305 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 29,750 דולר ארה"ב, 600 דינר ירדני ו- 2,300 ש"ח (שווי כולל של כ- 117,948 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו בעלים של חנות לציד משרדי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי חלק מהכספים מחסכונו של כל המשפחה ומחתונת הילדים וחלק ממשיכה שביצע מחשבון של העסק. במהלך הוועדה המפר טען כי מקור הכספים הוא גם ממכירת רכב של אשתו, שלטענתו נמכר לפני כשבועיים. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם מיועדים להוצאות מחייה בירדן וכן הוצאות מחייה וטיסה לסיין. כמו כן, טען כי הכסף מיועד למקרה בו תפרוץ מלחמה ויאלץ להישאר יותר ממה שתוכנן. זאת בניגוד למה שטען במהלך החקירה כי הכספים מיועדים עבור רכישת סחורה. לעניין זה טען כי אינו קורא עברית בצורה טובה ולכן לא יודע להגיד מה החוקר רשם בפרוטוקול החקירה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים אשר נמצאים במעבר גם בשפה הערבית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים לא התקבלו, העניין כי המפר איש עסקים ואת העובדה כי המפר היה בעל חוסר עקביות בגרסאות שמסר בין בזמן החקירה ובין בזמן קיום הוועדה. בנוסף, המפר טען כי אשתו מכרה רכב לפני כשבוע ומנגד אשתו טענה כי הרכב נמכר לפני חודש, לאחר בדיקה התברר כי ברכב לא הועברה בעלות בתקופה האחרונה. יתר על כן, התקיים חוסר קוהרנטיות בין גרסאות המפר לגרסת אשתו. חברי הוועדה התחשבו בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **30,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 176/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.11.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 37,798 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 6,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ- 25,703 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 07.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובדת בחנות של בעלה לציוד משרדי.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה כי הכספים מחסכוניותיה וממתנות מחתונת בנה. במהלך הוועדה הוסיפה המפרה וטענה כי הכספים בחלקם ממכירת רכבה מלפני חודש. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל. נוסף על כך, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. כמו כן, ציינה כי הייתה עצבנית ולחוצה כי לא ידעה מה לעשות ומה מותר ומה אסור. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר. כמו כן, השלטים אשר נמצאים במעבר הינם גם בשפה הערבית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור הכספים לא התקבלו, העניין כי המפרה מסרה גרסאות שונות ולא עקביות, טענת המפרה כי מכרה רכב לפני חודש בניגוד לאמירת בעלה שטען כי הרכב נמכר לפני שבוע. נוסף על כך, המפרה התבקשה להעביר אישור על העברת בעלות אך אינה העבירה. חברי הוועדה ביצעו בדיקה בנוגע לרכב והתברר כי לא הועברה בעלות על הרכב בתקופה האחרונה. נלקחו בחשבון גם שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 177/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.11.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "רביץ" כשברשותו כספים בסך של 4,000 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 21,324 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 1,700 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 9,063 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובד בתחום הבנייה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי 2,000 דנר שייכים לו ו-2,000 דנר הנותרים שייכים לדודו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיועדים לטיול וביקור משפחתי. המפר הציג אסמכתאות אודות מקור הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. כמו כן, לא חשב כי נדרש לדווח על כסף שמחזיק עבור אדם אחר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים אשר נמצאים במעבר גם בשפה הערבית.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הצגת אסמכתאות, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **900 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 178/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 07.11.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 19,900 דולר ארה"ב ו-7,200 ש"ח (שווי כולל של כ-82,418 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 8,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-32,128 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 07.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר מתעסק בייעוץ ביטוחי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים מחסכונו של שנים, חלקם ממשיכה מהבנק. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיועדים למקרה חירום לאור התקופה והאיומים לתקיפה מצד איראן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל אך סבר שהחובה היא 50,000 ש"ח לאדם ובעקבות כך אינו עובר על החוק. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העניין כי המפר איש עסקים, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח**

בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 179/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 12.11.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "רביץ" כשברשותו כספים בסך של 12,720 ש"ח, 100 דולר ארה"ב ו- 6,350 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 46,593 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 100 דולר ארה"ב, 720 ש"ח ו- 6,350 דנר ירדני (שווי כולל של כ- 34,593 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.

3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 12.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו מנהל בית ספר בפזורה הבדואית.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מקורם מהחזר כספי שלו ושל חבריו, שקיבלו עבור רישום לאוניברסיטה שלבסוף לא צלח. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך זוכר שבמעבר הגבול "נתב"ג" מותר להיכנס לארץ עם סכום של עד 50 אלף ₪. נוסף על כך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. המפר טען כי עשה טעות שיצא לבדו להחזיר את כספי הרישום של כולם. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים אשר נמצאים במעבר הינם בשפה הערבית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העניין כי המפר נוסע בתדירות גבוהה מאוד והוא מנהל בית ספר כך שמצופה ממנו להכיר את החוק, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,400 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 180/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 13.11.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 40,000 ש"ח מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בסך של 28,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 13.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן ליומיים לטיול וביקור משפחתי. המפר יצא מישראל עם סכום של 40,000 ש"ח, ולא דיווח על הכספים גם ביציאתו מהארץ.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מחסכוניות וכן ממשיכות שבוצעו מחשבון הבנק שלו לאורך תקופה. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מדובר בחסכוניות שלו וכי לקח איתו את הכספים כי לא רצה להשאיר אותם בביתו בהיעדרו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח במעבר ולא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. כמו כן, טען המפר כי זו הפעם השנייה שהוא עובר במעבר. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר הפר את חובת הדיווח גם ביציאה מישראל, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, נסיבותיו האישיות של המפר כפי שהוצגו בפניה וכן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,800 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 181/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.11.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 300 אירו, 2,500 ש"ח ו- 10,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-42,986 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 300 אירו, 2,500 ש"ח ו-7,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-30,642 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא אזרח ישראלי בעל עסק בתחום המשקאות הקלים, אשר יצא לירדן עם אשתו במטרה לטוס משם לטורקיה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מחסכונו וכי הוא משך אותם מחשבון הבנק שלו לאורך תקופה. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם מיועדים להוצאות במהלך החופשה בטורקיה וכי הוא לוקח עמו כספים למקרה חירום בגלל המצב. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **המודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח בנתב"ג, אך לא ידע שרף הדיווח במעבר לירדן הוא שונה. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. לעניין נסיבות ההפרה, ממוזכר החוקר במעבר הגבול עולה שכאשר נשאל לראשונה המפר כמה כספים יש ברשותו אמר שיש לו סכום של 7-8 אלף ש"ח. כשנשאל בחקירתו מדוע אמר את הסכום הזה ולא את הסכום המדויק שיש ברשותו, ענה כי לא ידע בדיוק כמה כסף יש לו.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שהמפר לא מסר את סכום הכספים האמיתי שיש ברשותו כאשר נשאל על כך על ידי בודק המכס במעבר, והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 182/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 14.11.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 10,300 אירו ו- 300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-42,652 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 7,300 אירו ו- 300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-30,556 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 19.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה אזרחית ישראלית בעלת חנות בגדים, יצאה לירדן עם בעלה במטרה לטוס משם לטורקיה לחופשה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה כי הכספים מחסכונו שחסכה במשך תקופה בביתה מהעסק שבבעלותה. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הכספים מיועדים להוצאות במהלך הטיול וכי היא לקחה איתה סכום כסף גדול ליתר ביטחון בגלל המצב. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח במעבר וכי עברה רק פעם אחת במעבר לירדן, לפני למעלה מעשר שנים. בנוסף, טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 183/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 18.11.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 8,700 דולר ארה"ב ו-1,200 ש"ח (שווי כולל של כ-33,743 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בסך של 5,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-21,696 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 18.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר אזרח ישראלי, יצא למצרים למטרת בילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים מילדיו ומזכיהם בקזינו וכי כספים בסך של 2,800 דולר שייכים לאחינו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי היו מיועדים להוצאות אישיות בטאבה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר לא הצליח להסביר לוועדה מדוע לא דיווח למרות שהכיר את חובת הדיווח ולמרות העובדה שבחודש פברואר 2024 הוטל עליו

עיצום כספי בגין אי דיווח על כספים במעבר. בדיון בפני הוועדה אמר כי אינו זוכר ששילם עיצום כספי ובחקירתו טען כי לא ספר כמה כסף יש ברשותו. הוועדה רואה בחומרה את נסיבות המקרה שכן מדובר ב"הפרה חוזרת" כהגדרתה בחוק ובאדם שעובר באופן תדיר במעבר הגבול (כאחת לחודשיים) ובכל זאת בחר לזלזל באופן בוטה בהוראות החוק ולא לדווח על הכספים שברשותו.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס ונסיבותיו האישיות כפי שהוצגו בפניה. הוועדה ראתה בחומרה את העובדה שמדובר ב"הפרה חוזרת" כהגדרתה בחוק, שכן המפר הפר את חובת הדיווח לפני מספר חודשים, שילם עיצום כספי, ובכל זאת בחר לחזור ולהפר את חובת הדיווח תוך זלזול בהוראות החוק. הוועדה בחרה שלא למצות את הדין עם המפר ולהטיל עליו עיצום מקל ביחס לנסיבות המקרה רק בשל נסיבותיו האישיות והבריאותיות כפי שהציג בפניה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 184/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 20.11.2024 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך של 200 אירו, 900 ש"ח ו- 10,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-42,652 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 7,100 דולר אמריקאי, 200 אירו ו 900 שקלים (שווי כולל של כ-28,403 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 20.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית שבה טענה באמצעות חברתה גב' היאם בהלול, לבקשת המפרה.
4. המפרה, תושבת כפר בענה, עובדת כמטפלת עצמאית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקורם ממכירת זהב ומכספים שהעבירו לה ילדיה. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי יועדו לניתוחים קוסמטיים בטורקיה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפרה טענה כי אינה מכירה את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טענה המפרה כי אינה הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר. נציין כי קיימים שלטים במעבר גם בשפה הערבית. עוד יצוין, שהמפרה לא נקבה בכל הסכום שהיה עימה כשנשאלה לראשונה על ידי בודק המכס.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפרה, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה שלא נקבה בכל הסכום שנשאה עימה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 185/24 :

מקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 07.11.2024 המפר לכאורה, העביר לחברת בלדרות חבילה למשלוח לצרכי ייצוא אשר הכילה כספים וטובין מיוצאים אחרים מבלי שהכספים נרשמו ברשומון בהתאם לסעיף 5 וסעיף 4(א)(1) (א) לתקנות איסור הלבנת הון (דרכי דיווח על כספים בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה), התשס"א-2001 (להלן: "התקנות") ומבלי שדווח על הוצאתם בכל דרך אחרת, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 84,100 דולר אמריקאי (שווי כולל של 316,360 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. גרסתו של המפר לכאורה, נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.11.24, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה, במשרדי רשות המיסים בירושלים באמצעות בא כוחו, עורך הדין אבי חימי.
2. על פי תיק תפישת כספים של המכס, עולה כי המפר לכאורה, כשעתיים וחצי לאחר מסירת החבילה לחברת הבלדרות, יצר קשר טלפוני עם עובד בחברת הבלדרות וביקש להחזיר לו את החבילה. לטענתו, מסר בטעות את החבילה הלא נכונה, בעוד שהחבילה שנועדה לייצוא, היתה לה מבחינה חיצונית, נותרה במשרדו. עובד חברת הבלדרות השיב, כי הדבר אינו מתאפשר שכן כעשרים דקות לפני שיחת הטלפון שלו, החבילה הועברה לבדיקת מכס וניתנה לגביה הנחיית בדיקה (כשלמעשה, החבילה נפתחה ונבדקה על ידי המכס ביום 28.11.24 ואז נתגלו הכספים).
- בדיון בפני הוועדה, שב המפר לכאורה על גרסתו מחקירתו, לפיה התבלבל בין החבילות. לדבריו, כשהבחין בטעותו סמוך למסירת המשלוח, החבילה קיבלה הנחיות לבדיקת מכס.
3. הוועדה בחנה את מכלול הנסיבות לרבות, דו"ח תפיסה, לוחות הזמנים וגרסתו של המפר לכאורה וקבעה כי בנסיבות הספציפיות של המקרה, לא בוצעה הפרה בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק.

מקרה הפרה 186/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.11.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 6,400 דולר ארה"ב ו-5,200 ש"ח (שווי כולל של כ-29,275 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בסך של 4,500 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-16,928 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, קבלן עבודות עפר המתגורר ברמלה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי כ-4,000 דולר ארה"ב קיבל מאביו ומדודיו בתמורה לכך ששילם על הוצאות הטיול עבור כולם. יתר הכספים שייכים לו. לעניין יעד הכספים, טען כי יועדו לתשלום הוצאות הטיול. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל בנתב"ג וסבר שסך הדיווח זהה בכל מעברי הגבול. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,600**.

ש"ח בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 187/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 23.11.2024 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 900 דולר ארה"ב ו-26,770 ש"ח (שווי כולל של כ-30,156 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו כספים בסך של 18,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפרה נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 23.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, פנסיונר בן 83 המתגורר בתל אביב – יפו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקורם מחיסכון שמשך מחשבון הבנק, מהלוואה שהוחזרה לו על ידי אחותו וזאת בנוסף ל- 600 דולר ממשיכה שביצע במצרים. יעד הכספים היה עבור בילוי בקזינו. לטענת המפר, לא אפשרו לו להמר עם הכספים שברשותו היות והשטרות ישנים מאוד ולכן חזר איתם לישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה ובנסיבותיו האישיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 188/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.11.24 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "רביק" כשברשותו כספים בסך של 2,900 ש"ח ו-3,000 דינר ירדני (שווי כולל של כ-18,816 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 1,250 דינר ירדני (שווי כולל של כ-6,632 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 24.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אזרח ישראלי תושב כסיפה. למחייתו עובד כאחמ"ש במפעל להטמנת שפכים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם מחסכונות שחסך ממשכורתו בעבודה, וכי במשך 3 חודשים ביצע משיכה של 5,000 ש"ח בכל פעם והיתרה מהלוואה שלקח. לתימוכין, המפר הציג אסמכתאות. בנוגע ליעד הכספים טען כי הם עבור הוצאות טיול בן 4 ימים בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח וכי לקח עימו סכום כסף גדול עקב העובדה שאין לו אפשרות לבצע משיכה מחשבון הבנק בירדן. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 600 ש"ח.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 189/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.11.24 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נתב"ג" יחד עם בנו בן ה- 27 כשברשות השניים כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב ו 650 אירו (שווי כולל של כ-77,816 ש"ח) בחלוקה הבאה: ברשות הבן היו 10 אלף דולר ו- 10 אלף דולר נוספים היו ברשות המפר לכאורה. עלה חשד שהכספים שייכים למפר לכאורה והם פוצלו על מנת להימנע מדיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 6,800 דולר ארה"ב ו- 500 אירו (שווי כולל של כ-27,566 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה לכאורה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסתו נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 25.11.24. בעניין מקור ויעד הכספים, לטענת המפר לכאורה, הכספים שנתפסו ברשותו שייכים לו והם חלק מהכספים שנמשכו מחשבון הבנק המשותף שלו ושל רעייתו באוסטריה בחודש יולי 2024 (לתימוכין הציג אישור משיכת כספים). עוד טען כי בחלק מהכספים השתמש למחיה באוסטריה וחלק המיר לדולרים והביא לישראל לשם החזר חובות.
3. מתשאול שנערך לבנו של המפר לכאורה, עלה כי הכספים שנתפסו ברשותו שייכים לו בלבד. לדבריו, מקור הכספים בעבודתו באוסטריה, והם נועדו למימון טקס 'חלקה' שתכנן לערוך לילדו בישראל.
3. לאחר שעיינה במסמכים ושמעה את טענות המפר לכאורה ועיון בגרסת בנו, הוועדה מצאה כי הכספים אינם משותפים וכל אחד מהנוסעים (המפר לכאורה ובנו) נשאו עימם את הכספים השייכים לכל אחד מהם באופן אישי. על כן החליטה הוועדה שחובת הדיווח לא הופרה במקרה זה.
4. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של הלבנת הון, דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות כספיים היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים

הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מהמאבק בתופעת הלבנת ההון בישראל, ועל בסיס סטנדרטים בינלאומיים בתחום.

5. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק גם למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים באמצעות חלוקת הכספים בין מספר גורמים. יחד עם זאת, במקרה זה, הוועדה התרשמה כי הכספים לא פוצלו בין המפר לכאורה לבנו והכספים שהיו ברשות כל אחד מהם לא עברו את סף הדיווח לפי סעיף 9 לחוק.

6. לאור האמור לעיל, החליטה הוועדה שלא הופרה חובת הדיווח במקרה זה.

מקרה הפרה 190/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 29.11.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" במסלול האדום כשברשותה כספים בסך של 27,000 דולר קנדי ו- 2,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-80,411 ש"ח). המפרה לכאורה דיווחה כי ברשותה 19,000 דולר, אך לאחר ספירת הכספים התברר כי הגישה דיווח כוזב וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק, וכי ברשותה, כאמור, 27,000 דולר קנדי ו- 2,200 דולר ארה"ב.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 8,000 דולר קנדי ו- 1,200 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-25,879 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 02.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה אזרחית קנדית שבבעלותה חברת נדל"ן.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה שמקורם במשיכת כספים מחשבון הבנק כאשר 10,000 דולר קנדי נמשכו מחשבון הבנק של בעלה והיתר מחשבון בנק משותף לה ולבעלה. המפרה הציגה אסמכתאות למקור הכספים. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הם מיועדים לרכישת ריהוט לבית שרכשו בזמן המלחמה, ובשל הנסיבות לא יכלו להגיע קודם לכן לרהטו, וכן לתשלום עבור טיפול סיעודי וחגיגת יום הולדת לאמה בת ה-89. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי הכירה את חובת הדיווח החלה בישראל, אך כי סברה כי רף הדיווח, על סך 50,000 ש"ח, הינו עבור כל אדם. עוד טענה המפרה כי עברה במסלול האדום במטרה לדווח על כל הכספים, אך דיווחה שיש ברשותה רק 19,000 דולר עקב טעות בתום לב. המפרה טענה כי התבלבלה בנוגע לסכום שהיה ברשותה משום שהייתה עייפה לאחר טיסה ארוכה שערכה כ-40 שעות בסה"כ. בנוסף,

- טענה המפרה כי לא הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. המפרה טענה כי לא דיווחה על הכספים שברשותה ביציאתה בקנדה. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתה למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הבעת החרטה ושיתוף הפעולה של המפרה עם המכס וכן העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 191/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 30.11.2024 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של 217,000 רובל רוסי ו- 20,000 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-82,445 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 212,500 רובל רוסי ו-6,700 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-32,442 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 30.11.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית באמצעות חתנו.

4. המפר, אזרח רוסיה בן 74, חולה במחלת הסרטן, הגיע לישראל לתקופה של כחודש, מלווה בחתנו לשעבר וכן במלווה מטעם שירותי ליווי נוסעים, על מנת לקבל טיפולים אונקולוגיים.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, המפר טען כי חצי מהסכום, בסך קצת יותר מ-10,000 דולר שייך לו ומקורו בחסכון מעבודתו אשר חלק משך מחשבון הבנק שלו ברוסיה וחלק היה במזומן בכספת בביתו. המפר טען כי החצי השני, בסך 10,000 דולר שייך לחתנו, ומקורו בחסכונות. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים נועדו עבור הוצאות הטיפול הרפואי האונקולוגי והוצאות מחייה ולינה בארץ. המפר הציג מסמכים המעידים על מצבו הבריאותי והתומכים בטענותיו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה**, המפר הגיע, כאמור, מלווה על ידי חתנו ומלווה נוסף מטעם שירותי ליווי נוסעים, עקב מצבו הבריאותי הקשה. המפר טען כי הוא עוכב בכניסה לישראל, משום שבביקורו הקודם הפר את תנאי אשרת הכניסה לישראל, ונשאר מעבר למכסת הימים שאושרה לו, וזאת משום שאשתו, אשר ליוותה אותו לצורך קבלת טיפולים אונקולוגיים, נפטרה במהלך ביקורם. המפר טען שלאחר שנעשה בירור בעניינו, וקיבל אישור כניסה לישראל, חתנו נתן לו את הכספים שברשותו כדי שישמור עליהם בזמן שהלך לחפש את כבודתם. במקביל, ליווה אותו המלווה למסלול הירוק. המפר טען כי ביקש להמתין לחתנו, אך אנשי המכס החלו בבדיקתו, ולקחו את הכספים לספירה.
7. לעניין **המודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי חשב שכל אדם רשאי לצאת או להיכנס מהמדינה עם סך של 10,000 דולר, ומשום שהגיע עם חתנו, היה מותר להם להכניס ביחד סך של עד 20,000 דולר, וזאת בדומה להוראות החוק ברוסיה. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על הוראות החוק. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, מצבו הרפואי המורכב של המפר, הנסיבות הקשות שפירט, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח**.

בלבד.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 192/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 04.12.2024 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 31,400 דולר ארה"ב (סה"כ שווי כולל של כ-114,962 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 28,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-102,880 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 04.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובד בחברת פרסום בבעלות אביו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים מהחברה בה הוא עובד. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיועדים עבור אחיו ואחותו שמתגוררים ולומדים בירדן, עבור תשלום ללימודים והוצאות אישיות. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומוזענות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, במעבר פזורים שלטים גם בשפה הערבית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הצגת אסמכתאות, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000**

ש"ח בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 193/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 06.12.24 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נמל תעופה בן גוריון" כשברשותו כספים בסך של 15,100 דולר ארה"ב, 140 אירו ו-2,640 ש"ח (סה"כ שווי כולל של כ-58,446 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 2,200 דולר ארה"ב ו-100 אירו (שווי כולל של כ-8,442 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 06.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עצמאי בתחום המכירות ובבעלותו חברה של עגלות מכירות בטייואן, ובארץ בעל עסק הנקרא "770 גלאה ניהול ואחזקות בע"מ" שמתמחה בייעוץ מכירות עגלות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו והיו בביתו מטיולים קודמים. בנוסף, טען המפר כי בעקבות פריצה לרכבו הוא לקח את כל מה שהיה בבית לרבות דברי ערך, דרכונים וסוגי שטרות רבים. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי היו מיועדים לקזינו בפיליפינים ולטיול. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך סבר כי אין ברשותו מעל ל-50,000 ש"ח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העניין שמדובר איש עסקים ושיתוף הפעולה של המפר עם המכס. חברי הוועדה התחשבו בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **840 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 194/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 9,200 ש"ח ו-9,450 אירו (סה"כ שווי כולל של כ-45,782 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 9,200 ש"ח ו-6,350 אירו (שווי כולל של כ-33,782 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו אח מוסמך בביקור רופא הנמצא באריאל וכן בבעלותו ובעלות אשתו עסק לבגדים וקליניקה לטיפול.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו ולאשתו מהלוואה שלקחו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיועדים עבור רכישת סחורה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,300 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 195/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.12.2024 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נמל תעופה בן גוריון" כשברשותה כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (סה"כ שווי כולל של כ-73,224 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 6,300 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-23,066 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפרה.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתה של המפרה נשמעה בחקירתה ע"י חוקר מכס ביום 09.12.24, וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפרה הינה פנסיונרית, הגיעה מרוסיה יחד עם בעלה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענה המפרה כי הכספים שייכים לה ולבעלה מחסכוניותיהם וכי משכו את הכספים מהבנק לאורך תקופה טרם עלייתם לישראל. לעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הם מיועדים עבור הוצאות שכר דירה, טיפולי שיניים לבעלה והוצאות השהייה בארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפרה טענה כי אינה הכירה את חובת הדיווח החלה בישראל, אך מכירה את החוק ברוסיה על סך 10,000 דולר עבור כל אדם ואף בדקה את הנושא בערוצי טלגרם. בנוסף, טענה המפרה כי אינה הבחינה בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפרה, וכי היה עליה להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים הפזורים במעבר גם בשפה הרוסית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, הצגת אסמכתאות, שיתוף הפעולה של המפרה עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 196/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 09.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב ו-1700 ש"ח (סה"כ שווי כולל של כ-74,924 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 17,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-62,607 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 09.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר בעלים ומנכ"ל של חברת "נגל תעשיות בע"מ".
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים מהמשכורות שלו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיועדים לטיול. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, קיימים שלטים גם בשפה הערבית במעבר הגבול.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העניין שהמפר איש עסקים, מענה לא נכון מספר פעמים אודות גובה הסכום, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **9,000 ש"ח**.

בלבד:

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 197/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 12.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 26,440 דינר ירדני ו-1,800 ש"ח (סה"כ שווי כולל של כ-136,524 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 24,400 דינר ירדני (שווי כולל של כ-124,329 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 12.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר עובד כחשמלאי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים הינם מחשבון הבנק שלו ושל בנו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיועדים עבור רכישת דירה בעמאן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, נציין כי השלטים אשר פזורים במעבר הינם גם בשפה הערבית.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, העניין שהמפר נשאל מספר פעמים בנוגע לכספים שיש ברשותו ולא מסר את האמת, ניסיון הסלקה של הכספים, המפר לא סיפק הסבר מניח את הדעת בנוגע למקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **30,000**

ש"ח בלבד

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 198/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 16.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך של 7,600 דולר ארה"ב ו-2,220 ש"ח (סה"כ שווי כולל של כ-29,679 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכול 4,800 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-17,342 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 16.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית, אשר במהלכה המפר ורואה החשבון שלו השמיעו את טענותיו.
4. המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר בכאבול. למחייתו, עובד בתחום הבנייה. המפר טען כי יצא, יחד עם בן דודו, לנופש במלון בשארם א שייח.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי סך של 4,000 דולר שהיה ברשותו, שייך לסוכנת הנסיעות שסגר מולה את הזמנת המלון. המפר טען כי הסוכנת מסרה לו את הכספים על מנת שיעביר תשלום לבית המלון עבור הזמנתו ועבור סגירת חשבונות של לקוחות נוספים. המפר טען כי שאר הכספים שהיו ברשותו שייכים לו, וייעודם להוצאות הטיול. המפר טען כי המיר את הכספים ששייכים לו משקלים לדולרים בצ"ינג' בטמרה אך אין לו אסמכתא לכך. המפר הציג את הזמנתו למלון, אך לא הציג אסמכתאות כתימוכין לשאר טענותיו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה**, המפר נקרא לבדיקה על ידי בודק המכס. כאשר שאל הבודק כמה כסף יש ברשותו, ענה המפר כי יש ברשותו 5,000 דולר. לעומת זאת, בבדיקת הכספים התגלו ברשותו 7,600 דולר ו-2,220 ש"ח. לעניין זה טען המפר כי התבלבל ועשה טעות כאשר השיב לבודק המכס.
7. לעניין **המודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח, בסך כ-10,000 דולר, החלה בנתב"ג, אך לא ידע כי קיימת חובת דיווח במעברי הגבול היבשתיים. נוסף לכך, טען המפר כי לא לקח בעבר סכומים העולים על סף הדיווח וכי לא הבחין בשלטים הפזורים

במעבר הגבול ואשר מורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. בנוסף, השלטים במעבר מציגים את הוראות החוק גם בשפה הערבית.

8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו ואת שיתוף פעולתו של המפר בחקירה וכי מדובר בהפרה ראשונה של המפר. יחד עם זאת, שקלה הוועדה את העובדה כי בזמן התשאול הראשוני ענה המפר שיש ברשותו סכום נמוך משמעותית מהסכום אשר החזיק וכן את העובדה כי המפר הודה בחקירתו וכן בפני הוועדה באמצעות ב"כ כי העביר חלק מהכספים עבור אחר ולמעשה שימש בלדר.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** **בלבד**. בשים לב שמטרת החוק היא למנוע מעבר ללא חובת דיווח, הוועדה סבורה כי העיצום ראוי בנסיבות המקרה.

12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 199/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 16.12.24 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (סה"כ שווי כולל של כ-72,260 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 6,100 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-22,039 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 16.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית ע"י עו"ד.
4. המפר הוא אזרח ישראלי ועובד בתחום התכשיטנות ובתחום הבניה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לאימו ומקורם במכירת ביתה ברוסיה. המפר טען כי אימו משכה את הכספים מחשבון הבנק שלה ברוסיה. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם מיועדים למעבר לישראל, וכי הוא מתכוון להפקידם בבנק. המפר הציג אסמכתאות בנוגע למקור הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומוזעזעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי טס לרוסיה כדי להביא את אימו לישראל, וזאת בעקבות המלחמה שמתנהלת בין רוסיה לאוקראינה. המפר טען כי אימו גרה באוקראינה, באזור שנכבש על ידי רוסיה ולכן החליטה למכור את ביתה ולעלות לישראל. המפר טען שכשהגיעו לביקורת הגבולות, אימו עוכבה, והוא התבקש להפקיד ערבות כדי שתותר כניסתה לישראל. המפר טען כי נאמר לו על ידי הפקיד כי עליו ללכת לדלפק של משרד ההגירה ושם להפקיד את הערבות. לשם כך, היה עליו לצאת מאולם הנוסעים, לכיוון אולם מקבלי הפנים ולעלות לקומה השנייה, לדלפק של משרד ההגירה. המפר טען כי השאיר את אימו בעמדת ביקורת הדרכונים, והלך להפקיד את הערבות, כפי שנאמר לו, כאשר הוא מלווה על ידי נציג המכס. המפר טען כי היה אמור לחזור לאסוף את אימו, לאחר הפקדת הערבות, ורק אז לאסוף את כבודתם ולצאת מאולם הנוסעים. המפר טען כי ביציאה מהאולם, כשהוא עוד בדרכו לשלם את ערבות אימו, ומלווה על ידי נציג המכס, נעצר ונאמר לו שלא דיווח על הכספים שברשותו. המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח וכי התכוון לדווח ביציאה, יחד עם אימו, ואף כי היה חייב לדווח כדי שיוכל להציג את טופס הדיווח לבנק, ולהפקיד את הכספים בחשבון. המפר טען כי אומנם עבר דרך המסלול הירוק בדרכו לתשלום הערבות, אך לא עבר במטרת יציאה סופית, וכן לא נאמר לו על ידי נציג המכס שליווה אותו כי עליו לדווח באותה עת. המפר טען כי לא התכוון בשום שלב להסתיר את הכספים, כי היו לו את כל המסמכים התומכים, וכי למעשה הוא הוטעה על ידי הרשויות, ששלחו אותו מחוץ לאולם הנוסעים, טרם יציאתו הסופית, ולא התריאו כי יידרש כבר בשלב זה לדווח על הכספים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. הוועדה התחשבה בנסיבות שבה בוצעה ההפרה, כמפורט בפסקה 6 לעיל.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח**

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 200/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 18.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב ו-2,100 ש"ח (סה"כ שווי כולל של כ-38,210 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכול 6,600 דולר ארה"ב ו-2,100 ש"ח (שווי כולל של כ-25,932 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 18.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא אזרח ישראלי המתגורר בג'ת, ועובד בענף הבניה בחברה בבעלות משפחתו.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו, וכי אלו כספים שנותרו מהלוואה שלקח השנה מהבנק עבור חתונתו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי לאחרונה נולד לו בן וכי הכספים נועדו עבור מתנות לתינוק ולאשתו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, וכי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר. חשוב לציין כי השלטים אשר פזורים במעבר מציגים את הוראות החוק גם בשפה הערבית.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,600 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 201/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 19.12.24 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 20,000 דולר ארה"ב (סה"כ שווי כולל של כ-72,219 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 6,150 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-22,207 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 19.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו יועץ לחברות ביטחוניות באפריקה.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי הכספים הינם מעבודתו ומשך אותם מחשבון הבנק בזמביה. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הינם עבור בטחון אישי ושימוש במהלך שהותו בזמביה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל באופן מדויק, אך טען כי מכיר את חובת הדיווח באופן כללי. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס, הבעת החרטה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. מנגד, הוועדה שקלה את העניין שמדובר באיש עסקים אשר תדירות נסיעותיו גבוהה מאוד. יתרה מזאת, המפר בעל מודעות לחובת הדיווח אך לא ביצע בירור בנוגע לסכום המדויק.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 202/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 22.12.24 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נתב"ג" במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של 27,000 דולר ארה"ב (סה"כ שווי כולל של כ-97,496 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 13,150 דולר ארה"ב (שווי כולל של כ-47,484 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 22.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הוא תושב ארה"ב המתגורר בניו יורק, ומוכר נעליים לחנויות בארה"ב.
5. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים בעבודתו. המפר טען כי משך סך של 9,000 דולר מחשבון הבנק שלו, וכי יתרת הכספים היו שמורים במזומן בכספת בביתו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם נועדו להוצאות החופשה בישראל ולתרומות לשיבות, לנפגעי השבעה באוקטובר, לחיילים ומשפחותיהם. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. נוסף לכך, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, וכן את העובדה שתדירות נסיעות המפר גבוהה. עוד שקלה הוועדה את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס ואת העובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח בלבד**.
11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 203/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 24.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 21,600 דולר ארה"ב ו- 17,300 ש"ח (סה"כ שווי כולל של כ-96,534 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 18,300 דולר ארה"ב ו- 17,300 ש"ח (שווי כולל של כ-84,429 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 24.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר בעל חברה לעבודות חשמל, יצא מירדן על מנת לטוס משם לטורקיה לצורך רכישת גנרטורים לעסקו.
5. לעניין **מקור הכספים**, טען המפר כי מקור הכספים ממשיכות שביצע מהכספומט מהחשבוניות הפרטיים והעסקיים שברשותו, וכן ממשיכות שביצע בנתב"ג בנסיעות קודמות לחו"ל. לעניין **יעד הכספים**, טען המפר כי הכספים מיועדים עבור תשלום מקדמה בגין רכישת גנרטור מחברה בטורקיה. לטענתו, הוא נוהג לשלם את המקדמות במזומן ואת יתרת הסכום בהעברה בנקאית. המפר לא סיפק לוועדה אסמכתאות לגבי מקור הכספים או יעדם, אך הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים מחמת הספק.
6. לעניין **נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח החלה בנתב"ג אך לא הכיר את השוני בין מעברי הגבול. כמו כן, טען כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין זה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, זאת בייחוד כאשר מדובר באיש עסקים המרבה לטוס לחו"ל לצורך עסקיו למדינות שונות, אשר מכיר את חובת הדיווח. נוסף על כך, הסכום שהיה ברשות המפר היה גבוה גם מסף הדיווח בנתב"ג, ולכן גם אם לטענת המפר הכיר רק את סף הדיווח בנתב"ג, של 50,000 ש"ח, היה עליו לדווח על הכספים שיש ברשותו. לעניין נסיבות ההפרה, כאשר נשאל לראשונה כמה כסף יש ברשותו ענה המפר שיש ברשותו סכום של 10,000 דולר, כשנשאל שנית ענה שיש לו סכום של 15,000 דולר ובפועל בספירה נמצא סכום של למעלה מ-20,000 דולר ו-17,000 ש"ח. כשנשאל בחקירתו מדוע אמר לחוקר סכומים לא נכונים ענה כי לא ידע כמה כסף בדיוק יש ברשותו, ובדיון בפני הוועדה אמר שגם נלחץ מהסיטואציה. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר לא ענה תשובה נכונה לגבי סכום הכספים שיש ברשותו, וקובעת כי יש לראות בכך כנסיבה לחומרה, וזאת בייחוד, כאמור, נוכח העובדה שהכיר את חובת הדיווח וידע שאם יש ברשותו סכום הגבוה מעל 50,000 ש"ח עליו לספור את הכספים ולדווח עליהם במעבר הגבול.
7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני,

אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. הוועדה שקלה כנסיבות לחומרה את העובדה שהמפר הכיר את סכום הדיווח בנתב"ג ולא דיווח למרות שהיו ברשותו כספים מעבר לסף הדיווח של 50,000 ש"ח, את העובדה שהמפר איש עסקים המרבה לטוס והיה מצופה ממנו להכיר או לכל הפחות לברר לגבי חובת הדיווח במעבר וכן את העובדה שהמפר לא אמר לבודקי המכס את הסכום הנכון של הכספים שיש ברשותו כאשר נשאל על כך.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **12,000 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 204/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 29.12.24 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נתב"ג" כשברשותו כספים בסך של 920 דולר ארה"ב, 33,500 דירהם איחוד האמירויות הערביות, 6,800 אירו ו- 2,000 ש"ח (סה"כ שווי כולל של כ- 64,762 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 900 דולר ארה"ב, 640 אירו ו- 9,000 דירהם איחוד האמירויות הערביות (שווי כולל של כ- 14,730 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 29.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר הינו עוזר אישי של ברק אברמוב, הבעלים של קבוצת הכדורגל בית"ר.

5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי 7,000-10,000 דירהם שייכים לו והיתר למעסיקו, ברק אברמוב. עוד טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי מיודעים עבור הוצאות הטיול בדובאי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אינו הכיר את חובת הדיווח החלה בישראל. כמו כן, טען המפר כי אינו הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. נוסף על כך טען כי הכסף שייך לו ולמעסיקו והוא רק החזיק לו את התיק. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,400 ש"ח**.

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 205/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 8,200 דולר ארה"ב, 17,300 אירו ו- 600 דינר ירדני (סה"כ שווי כולל של כ-100,045 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 4,900 דולר ארה"ב, 17,300 אירו ו- 600 דינר ירדני (שווי כולל של כ-87,847 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.

2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.12.24, במסמך טיעונים בכתב שהגיש בא כוחו לוועדה טרם הדיון וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית שבא השתתף בא כוח המפר לכאורה, עו"ד שאדי מחאמיד.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא מישראל לירדן עם אשתו במטרה לטוס מירדן לטורקיה, לבקר את בתו שלומדת שם באוניברסיטה.
5. לעניין **מקור הכספים**, טען המפר כי הכספים שייכים לו. בחקירתו, טען המפר כי המיר את הכספים במשך תקופה של כשנה אצל חלפן כספים באום אל פאחם ולשאלת החוקר ענה כי יש ברשותו אסמכתאות לגבי מקור הכספים וכי הוא יראה אותן לוועדה. במסמך הטענות שהגיש בא כוחו בכתב, נטען כי מדובר בחסכוניות שחסך מעבודתו ונמשכו מחשבונו לאורך זמן. בדיון בפני הוועדה נתבקש בא כוחו של המפר לשלוח לוועדה לאחר הדיון את האסמכתאות שיש למפר בכל הנוגע למקור הכספים, משיכות מחשבונו בבנק ו/או המרת הכספים, אך על אף שקיבל פרק זמן של יותר משבוע להעביר את המסמכים, לא העביר לוועדה אסמכתאות המעידות על מקור הכספים. לעניין **יעד הכספים**, טען המפר כי הם עבור תשלום שכר לימוד לבתו באוניברסיטה בטורקיה. המפר הציג אסמכתאות לוועדה לעניין זה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים, מחמת הספק ולגבי יעד הכספים, בעקבות האסמכתאות שהוצגו לה.
6. לעניין **מודעות לחובת הדיווח**, המפר טען בחקירה כי לא הכיר את חובת הדיווח במעבר, אך כן הכיר את חובת הדיווח בנתב"ג אבל חשב שהוא יכול לעבור עם סכום של 100,000 ש"ח בגלל שעבר במעבר עם אשתו. כמו כן אמר בחקירתו כי "פעם בחזרה לארץ היה לי סכום מעל חובת ההצהרה ונחקרתי אצלכם". לאחר שנשאל שוב מדוע לא הצהיר עם ידע על חובת ההצהרה ענה כי "שכחתי להצהיר על הכספים... רציתי לצאת מיד ולהספיק לטיסה". בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. במכתב שהגיש בא כוחו לוועדה נכתב כי לא הבחין בשלטים ולא הצהיר, בין היתר, בשל מחלות מהן הוא סובל וכי הוא יוכל להציג אסמכתאות אם יהיה בכך צורך. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, זאת בייחוד נוכח העובדה שהכיר את חובת הדיווח במעבר ואף טען שבעבר נחקר במעבר הגבול בנוגע להעברת כספים. לעניין **נסיבות ההפרה**, כאשר נשאל לראשונה על הימצאות כספים ברשותו, אמר המפר כי יש ברשותו סכום של 30,000 ש"ח בדולרים, כשנשאל מדוע לא אמר את כל הסכום, ענה שהתייחס רק לכסף שלו, ולא לכסף של אשתו שהיה אצלו.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור הכספים התקבלו מחמת הספק אך לא הוצגו אסמכתאות לעניין זה, העובדה שטענות המפר בנוגע ליעד הכספים התקבלו בעקבות הצגת אסמכתאות, העובדה שהמפר לא אמר את הסכום המלא של הכספים שיש ברשותו כאשר נשאל על כך על ידי עובד המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 7,500 ש"ח

בלבד.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 206/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 31.12.24 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר ארה"ב, 2,800 דינר ירדני ו- 1,000 אירו (סה"כ שווי כולל של כ-55,413 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו בסך הכל 10,000 דולר ארה"ב, 1,000 אירו ו- 450 דינר ירדני (שווי כולל של כ-43,160 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי המפר.
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ע"י חוקר מכס ביום 31.12.24 וכן בפני חברי הוועדה ביום כינוסה באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד במשרד הפנים, יצא לירדן במטרה ללוות קבוצה של אנשי חינוך מאבו-גוש לסיור לימודי בטורקיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי סכום של 1,000 יורו ו-100 דינר שייכים לו והיתר שייכים לכל חברי הקבוצה אותה ליווה. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם מיועדים עבור תשלום עבור חברי הקבוצה להוצאות בירדן, לרבות תשלום על אוטובוס ובית מלון וכן אגרת המעבר בצד הירדני, כאשר יתר ההוצאות משולמות באופן מרוכז על ידי סוכנת הנסיעות שעובדת עם המתנ"ס באבו גוש. המפר הציג אסמכתאות בנוגע לנסיעת הקבוצה לסיור לימודי בטורקיה וכן הוכחה על כך ששילם עבור הקבוצה גם את אגרת המעבר בצד

הישראלי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים בהתאם לאסמכתאות שהוצגו בפניה.

6. לעניין **נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח**, המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח החלה במעבר. בנוסף, טען המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים במעבר הגבול ומורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר, זאת בייחוד כאשר ידע כי הוא נושא עמו כספים של כלל חברי הקבוצה אותה הוא מלווה.

7. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שטענות המפר בנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם המכס והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,300 ש"ח בלבד**.

11. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 207/24 :

תיאור הנסיבות :

ביום 11 במרץ 2024, בעקבות חיפוש שנערך ע"י משטרת ישראל בביתם של המפרים עקב חשד לעבירות הונאה, נמצאו שטרות במזומן בכספת ביתם בסך של 1.4 מיליון דולר, במטבעות שונים, שנחשדו שהועברו לישראל החל משנת 2013, תוך הפרת חובת הדיווח לפי סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו הכספים בשווי של 1.4 מיליון דולר.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה :

1. המפרים לכאורה, נשואים ולהם 3 ילדים קטינים, הם בעלי הון ובבעלותם נכסי נדל"ן רבים, מניות בחברת מזון, מפעל בשר וכן פעילות עסקית ענפה בבלרוס. עד שנת 2020 מרכז חייהם היה בבלרוס, בשנת 2020 העתיקו את מגוריהם לאוקראינה, ובשנת 2022 עלו עם ילדיהם

- לישראל, כאשר עסקיהם ונכסיהם נותרו ועודם בבלרוס. בבעלות המפר שתי דירות בעיר נתניה. המפר בעל אזרחות ישראלית משנת 2015. המפרה לכאורה, בעלת אשרת תייר ונמצאת בתהליך מדורג לקבלת אזרחות ישראלית בעקבות נישואיה למפר לכאורה.
2. גרסתם של המפרים לכאורה נשמעה ע"י באי כוחם - עו"ד גיל נדל, עו"ד משה מזור, עו"ד רעות רחמן ועו"ד קובי מרגולוב, בפני חברי הוועדה ביום כינוסה בבניין המס בתל אביב.
3. לעניין **מקור ויעד הכספים**, טענו המפרים לכאורה, שהכספים שנתפסו הם כספים לגיטימיים, שחלקם, מקורם מעסקיהם של המפרים לכאורה ושנמשכו מחשבון הבנק שברשותם בבלרוס, על ידי צד ג' שלא הסכימו לנקוב בשמו או להראות שהוא מיופה כח לפעול בחשבונם, והובאו לישראל במסגרת ביקורים בארץ במהלך 30 שנה, וזאת למען ביטחונם הכלכלי לאור המצב המדיני וחילופי השלטון בבלרוס. עוד טוען המפר לכאורה שכל הכספים הובאו לישראל בסכומים שעומדים במגבלות החוק. חלקם האחר של הכספים, מקורם במתנות, כאשר סך של 200 אלף דולר מקורם במתנה שקיבל מאימו, וסך של 150 אלף דולר מקורם במתנות יום הולדתו. עוד טוען המפר שסך של 50 אלף דולר מהכספים שנתפסו, הוחזרו כפירעון הלוואה מלווה באיטליה, אותם הכניסו המפרים לישראל מבלי לדווח עליהם.
4. המפרים לכאורה הציגו אסמכתאות המוכיחות את מקור הכספים לרבות אישורי חשבון, אישורי משיכות מזומנים, ואישורי בעלות.
5. לעניין **נסיבות ההפרה והמודעות לחובת הדיווח**, המפר לכאורה טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח החלה בישראל, אך סבר כי סף הדיווח מתייחס לכל אדם ולא לתא משפחתי. לטענתו, בדק ברשת האינטרנט ולא מצא שחובת הדיווח היא לתא משפחתי ולכן לא דיווח על הכספים שקיבל באיטליה, בכניסה לישראל. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין נסיבות ההפרה וקבעה כי החובה לדווח היא באחריות המפר, וכי היה עליו להתעדכן אודות הוראות החוק טרם כניסתו למעבר.
6. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי הקבוע בחוק והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הכנסת הכספים מאיטליה על סך 50 אלף דולר, שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של הלבנת הון, דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים לחשיפתן של העברות כספים מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח על העברות כספים מתוך המדינה ואל המדינה. לפיכך, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהיה לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מהמאבק בתופעות של הלבנת הון ומימון טרור בישראל. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. חשיבותו של משטר הדיווחים משתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמי) 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, את האסמכתאות שהוצגו התומכות בטענות המפר לעניין מקור הכספים, ואת הודאתו של המפר בהפרת חובת הדיווח בכניסה לישראל מאיטליה. כמו כן, בקביעתה התייחסה הוועדה לשאלות שנתרו פתוחות ולא ניתן עליהן מענה המניח את הדעת, בין היתר שהמפר התייחס לתא משפחתי, שידע על רף של \$10,000 ולא הרף שהיה קבוע בישראל 50,000 ₪ או 100,000 ₪, העובדה שציין שבשנים האחרונות מאז המלחמה משך יותר כסף, ועל כן לא ניתן לטעון כי ההתפלגות של העברות הכספים היא בכל נסיעה \$10,000 לאורך כל השנים. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **100,000 ש"ח בלבד**.
12. היה ולא שולם העיצום הכספי בתוך 30 יום ממתן דרישת התשלום, רשאית הוועדה לגבות את העיצום הכספי מיתרת הכספים התפוסים.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.